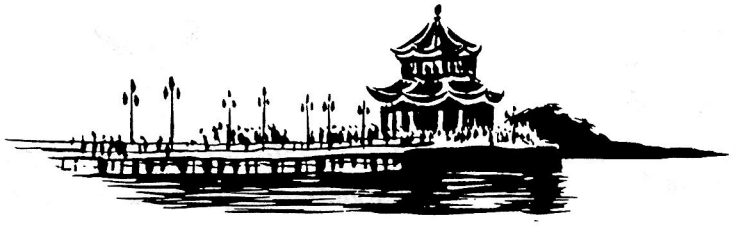
THẦY KỂ VỀ ĐỨC ÔNG TƯ

Cụ trước kia Cụ ở trong một gia đình cha làm quan nhưng mà có mẹ ghẻ, thành ra đày Cụ rất khổ cực. Sau đó bắt Cụ phải lấy vợ, cưới vợ rồi đẻ 7, 8 người con. Tổng cộng gia đình Cụ hai vợ chồng với 8 đứa con là 10 và trong lúc đó ở trong vùng bất an. Cụ cương quyết phải đi Sàigòn làm ăn. Dẫn cả đoàn đi Sàigòn, ở Sàigòn thì Cụ làm nghề gì hơn? Hồi xưa thì Cụ làm nghề bói quẻ Diệc (Dịch), bói toán và học bùa phép của Ông Cao Minh Thiền Sư. Ông Cao Minh Thiền Sư ở Cầu Bông đó, Ngài có móng tay dài, Ngài là "Thiếp" chứ không phải xuất hồn như Ông Tư.

Cụ Đỗ Thuần Hậu đi rất vất vả kiếm tiền như là từ Sàigòn chợ Vườn Chuối đi bộ lên Bình Tây... này kia kia nọ, kiếm vừa đủ cho gia đình ăn nên Người mới bị đau bao tử. Mỗi ngày chỉ ăn một nắm xôi thôi, khắc khổ học chữ Nho để tìm hiểu quẻ Diệc. Khi Ngài thành công rồi thì rất tinh vi, rồi lần lần Ngài khỏi đi, và Ngài tu với Ông Cao Minh Thiền Sư, cũng chỉ pháp tu này, cũng Soi Hồn, Pháp Luân và Thiền Định vậy, nhưng mà Ngài xuất cao hơn, rồi tìm thẳng lên trên còn Ông Cao Minh Thiền Sư là muốn làm cách mạng, muốn đuổi Tây ra khỏi VN, nên Ông Đỗ Thuần Hậu luyện kiếm treo trên cây cao... nhưng rốt cuộc cũng phải thua cây súng. Đến lúc tiếng súng nổ cái đùng thì cái kiếm không xài được, thành ra việc đó không thành được. Cho nên Ông Tư rất nhiều bùa, lên tới Lào để học bùa, phải ăn đọt tre để học, cho nên lúc đó mắt Ngài mở và dòm thấy bên trên Thiêng Liêng thì Ngài mới tu học. Mỗi đêm xuất hồn lên đảnh lễ Phật để học tu thì lúc đó Ngài có cái lệnh kêu bằng trừ ma ếm quỉ, cho nên các bệnh hung hăng dữ ác tới với Ngài thì êm. Còn Ngài hốt thuốc bắc trị bệnh cho người ta thì không để hiệu, chỉ để lon mà thôi. Rồi thuốc này thuốc kia thuốc nọ, Ổng chỉ bốc Ổng hửi, Ổng hít rồi gói cho người ta đem về uống là hết bệnh. Chính tôi cũng đem nhiều bệnh nhân cho Ổng trị, sửa mồ mả, cả y lý nữa. Càng ngày càng đông người đến tìm Ổng, cho nên khi Ổng trở về Sađéc thì biết bao nhiêu người chèo ghe ào ào tới tìm Ổng, cho nên một bữa Trung Thu của Ổng là biết bao nhiêu bánh trái. Người ta đem tới vô số kể. Ông Tư Nhơn ở Sađéc nổi tiếng ai cũng biết, không dám mích lòng Ngài, nhiều người biết tới Ông là không dám mích lòng, không dám nói tiếng nào, Ổng linh tới như vậy, lúc đó Ổng còn sống.

Không phải Ngài đi truyền pháp như Tôi, Ngài chỉ trừ ma ếm quỉ. Ngài là hộ pháp, ban đêm Ngài trừ ma ếm quỉ và dẫn tiến tâm linh tiến hóa bên trên. Rồi sau Ngài xây dựng cho tôi về văn và có một người về võ. Người tiếp tục nghề của Ngài là Thầy Hai, hiện ở VN, cũng ở Sađéc, còn tôi Ngài không chỉ về cái đó, chỉ về văn thôi để sau này đi thuyết pháp và chỉ cho người ta tu về cái Soi Hồn, Pháp Luân và Thiền Định, thì ngày nay tôi có được cơ hội đến

đây nói cho quí vị biết rằng chỉ có bao nhiêu chuyện đó, quí vị sẽ đi đến sự sáng suốt thanh nhẹ và tùy căn của quí vị có thể học nhiều hơn tôi và giỏi hơn tôi. Cho nên sở nguyện của Ông Đỗ Thuần Hậu là muốn truyền cái pháp này, chỉ có bao nhiêu đó; và tôi đã hứa với Ngài trước khi Ngài rời khỏi. Trước khi Ngài sắp chết 1 tuần lễ thì Ngài kêu tôi xuống nói cho tôi biết là: *"Bắt đầu từ nay trở đi, bạn không nên đến nhà tôi nữa; tôi không còn ở đây nữa. Dù nó có hành hạ thể xác cũng thây kệ, tôi không cần thiết."*

Bữa đó đúng bữa chiều thứ năm, tôi ngồi thấy Ngài đến với tôi, thấy ông đến thì lúc đó tôi nói rồi, rồi xong rồi, Ngài đã đi. Qua bữa sau tôi đi chợ Nguyễn Du, tôi gặp Ông Trung Tá L.Q.T., tôi nói (chắc lưỡi) *"đúng lẽ mình phải qua thăm Ổng, nhưng mà Ổng đã dặn như vậy"*. Và Ngài dặn khi Ngài chết chỉ thắp một cây nhang rồi ra đi chứ không bận bịu ở lại nữa. Cấm tôi đem bạn đạo xuống thì tôi làm đúng như vậy. Người đời trong gia đình Ông không biết cho rằng thằng này nó tu mà Thầy nó chết mà chỉ cắm một cây nhang rồi bỏ đi về, không biết ông già này mích lòng nó cái gì?

Lời dặn của Ông là nghiêm chỉnh lắm. Từ hồi nào giờ, Ổng kêu đi tay mặt là tôi đi tay mặt, mà Ổng kêu đi tay trái là tôi đi tay trái, không bao giờ tôi dám trái. Lời của Ngài nói sao thì tôi làm y như vậy đó. Rồi Ổng nói: *"Nếu con tôi không về, tôi giao xác này cho bạn, bạn ôm với chiếu manh đi xích lô đích thân bạn chôn, không cần hòm. Tôi sẽ viết di chúc đàng hoàng."* Sau con Ngài về, giao lại cho con Ngài, tôi không làm việc đó. Tôi làm y như Ngài nói vậy thôi. Từ đó tôi về tôi tu càng tinh tấn, càng sáng suốt. Tôi tiếp xúc với Ngài được nhiều hơn cho nên tôi cũng được một phần thanh nhẹ, nên Ngài cũng rỗi rảnh và khỏi lo cho tôi nhiều. Trước khi Ngài sắp chết, Ngài có khóc và nói: *"Tôi để lại cho bạn một gánh rất nặng."*

Nhóm Thực Hiện Đặc San vô vi ghi chép

Vô Vi

Vô Vi của nó vốn là không
Cho người tu đạo hiểu trong ra ngoài
Vô Vi một quãng đường dài
Cho người tu đạo, tiến hoài không ngưng.
Vô Vi chỉ tiến, không dừng
Mới là thực sự con cưng của trời
Vô Vi đã có khắp nơi
Cho người tu đạo, thấu Trời thấu ta.
Vô Vi như cảnh một nhà
Cho người tu đạo phải hòa tâm không
Vô Vi thì phải thật lòng
Mới là thực sự ước mong của người.
Vô Vi luôn nở nụ cười
Giúp người tại thế, hợp thời thăng hoa
Vô Vi luôn nhớ đến Cha
Tự nhiên sẽ được, chuyển hòa đi lên.
Giờ đây tôi đã tự biên
Đôi dòng tâm sự hiểu liền Vô Vi
Mong cho các bạn dự thi
Tu hành tinh tấn, uy nghi độ người!

Hom berg, 2-9-97
Lê Đăng Thái

THANH LỌC

Những điều cần thiết phải làm sau khi thanh lọc 7 ngày nhịn ăn và súc ruột

Các anh chị em Vô Vi thương mến,

Hôm nay Huỳnh Mai tôi xin lấy hết sức can đảm để góp ý cùng các bạn về cách thức bảo trì và bồi dưỡng bộ ruột sau khi thanh lọc nhịn ăn và súc ruột. Thú thật, nếu nói thì tôi sợ ít, nhưng viết thì ngại vô cùng, có lẽ văn chương của tôi không được suông sẻ quá nên tôi đâm ra rụt rè, nhưng vì một số bạn đạo yêu cầu và LED có thợ cắt, xén, sửa chữa nên tôi tha hồ viết không còn ngại gì nữa. Sau khi thanh lọc dĩ nhiên là các bạn thấy khỏe, nhẹ nhàng và tươi trẻ ra, nhưng điều quan trọng là phải làm thế nào để giữ được những sự tốt đẹp ấy cho những ngày kế tiếp, nếu không thì chẳng những không được tốt mà ngược lại đường ruột và sự tiêu hóa của chúng ta sẽ bị ảnh hưởng rất nhiều nếu không được bồi dưỡng lại đúng cách. Sau đây tôi xin chia sẻ cùng quý bạn với kinh nghiệm bản thân và sự sưu tầm, học hỏi của mình nên huynh đệ tỷ muội nào có kinh nghiệm thêm thì cũng nên đóng góp để chúng ta có thể lo sức khỏe cho nhau vì chắc rằng riêng tôi thì không được đầy đủ lắm. Sau mỗi lần thanh lọc có súc ruột, đường tiêu hóa của chúng ta bị yếu đi vì chúng ta bị:

1) Mất đi một số mineral (khoáng chất) trong bộ ruột.

2) Mất một số chất nhờn của bộ ruột.

3) Bao tử và thận bị yếu.

4) Mất đi một số vi khuẩn bạn (acidophilus).

5) Mất những độc tố cặn bã trong ruột già đã lâu năm đóng vào thành ruột.

Môi trường này chứa nhiều ký sinh trùng (parasites) thấm và lưu thông trong máu có thể gây ảnh hưởng không tốt cho các bộ phận khác như gan, thận và phổi... Từ số 1-4 chúng ta cần lấy lại phong độ như lúc ban đầu hoặc tốt hơn, chỉ có phần số 5 là chúng ta cần phải tiêu diệt.

Sau khi nhịn ăn và súc ruột 7 ngày thì chất nhờn của bộ ruột bị mất đi, bao tử cũng bị ảnh hưởng không ít, nhưng đây là phương pháp hữu hiệu nhất để đem hết độc tố lâu năm đã đóng cứng vào thành ruột ra ngoài và cũng chính vì thế mà sau khi chất độc và cứng này rời khỏi thành ruột làm cho chất nhờn thiên nhiên của bộ ruột mất đi khiến cho thành ruột trở thành non, mỏng ra như ruột của em bé vậy, cũng có thể giống như mụn ghẻ ngoài da, khi ta cạo lớp mày cứng đi thì thấy có một lớp da mềm, đỏ và non, mong manh hơn lớp da thường, cần phải săn sóc kỹ lưỡng cho được cứng cáp hơn để khỏi phải bị nhiễm độc bởi sự xâm nhập của vi trùng. Mục đích tôi nêu lên là để các bạn có thể hình dung và hiểu rõ hơn mà tích cực săn sóc cho mình, vì cá nhân tôi đã qua giai đoạn này rồi (tôi tìm hiểu và tự trị), nếu không kỹ thì có thể bị no hơi, không tiêu, ợ chua, sình bụng, thường đánh hơi nhiều, phân thối, miệng hôi..., lại sanh ra ký sinh trùng, độc tố, vi khuẩn men len lỏi vào máu, thần

kinh yếu vì tiêu hóa không thông. Cho nên sau khi tham dự chương trình thanh lọc có súc ruột xong chúng ta cần phải làm những việc sau đây:

A. KHÔNG NÊN ĂN:

— Trái cây có chất chua, cà chua, iceberg lettuce, rhubarb, thức ăn chiên xào hoặc thức ăn có dầu mỡ, cà-phê, đồ ngọt, bánh kẹo, chocolate, đường, rượu, thuốc lá, không dùng nhiều muối.

— Không ăn gạo trắng, bánh mì, mì gói ăn liền, kể ngay cả oatmeal trong vòng 3 tháng đầu sau khi thanh lọc súc ruột xong (phần này là theo đúng phương pháp của Dr. Bernard Jensen mà tôi đã dự qua 7 ngày nhịn ăn súc ruột) vì những thứ kể trên sẽ đọng lại làm nghẹt và hư mòn những mao trạng ruột (villi), những chất nhờn thay vì bồi đắp lại càng bị tiêu hủy thêm.

— Không ăn thịt trong vài tuần lễ đầu.

B. NÊN ĂN:

— Một vài loại trái cây nên hấp đừng chín quá (táo và lê) trong thời gian vài tuần lễ đầu.

— Cà chua nếu chín cây và trong thời gian đúng mùa (mùa hè), cà chua màu vàng thì tốt hơn vì ít acid, loại nhà trồng lấy là tốt nhất.

— Tất cả loại rau cải xanh ngoại trừ những loại đã kể ở phần không ăn.

— Đặc biệt những loại như green pepper (ớt hình chuông), loại bí đỏ có fiber như acorn squash, bí rợ Việt Nam, những loại bí đỏ khác..., củ dền đỏ (red beet) và củ dền này mỗi lần không được ăn nhiều vì không tốt cho lá gan, đậu bắp (okra) để nguyên trái hấp hoặc luộc sơ để giữ chất nhờn tốt cho bao tử và ruột vì có nhiều sodium.

— Để thế cơm trắng thì nên dùng gạo lức (brown rice),

NHỚ THẦY

Nhớ Thầy quá, con càng "hít, thở"
Là mỗi lần cảm xúc liên miên
Thầy ơi! Thầy có biết không?
Khắp trên thế giới người người lưu tâm.
Mong giải nghiệp cậy nhờ pháp "thở"
Pháp Chiếu Minh, Thường Chuyển, Soi Hồn
Gắng ghi công đức của Thầy
Khắc ghi tâm khảm suốt đời không quên.
Bề Trên độ Vô Vi gặp được
Đấng Phật Thầy chiếu sáng nhân gian
Nhớ Thầy cô quạnh đêm đêm
Báo VôViLed mà Thầy ân ban.
Điển của Thầy khắp trong vũ trụ
Với những điều gút mắt đặt ra
Mà Thầy vẫn tỉnh, vẫn tươi
Tràn đầy thanh điển giải dây mọi người.
"Tử Vì Đạo" mà Thầy đã nguyện
Khổ vì con Thầy đã xả thân
Cúi xin Thượng Đế ban ân
Thầy con trường thọ dắt dìu chúng sinh.

Kính bái,
Hồ T Ngọc Thanh
1/4/97 Seoul Korea

gạo kê (millet), bộp bắp vàng (yellow corn meal, rye). Những thứ này có thể mua chợ Health Food.

— Những loại giá sống như alfafa, brussell sprout, giá đậu xanh (bean sprout)... nên dùng mỗi ngày, nếu cơ thể thường bị lạnh thì ăn ít thôi hoặc trụng sơ.

Sau đây ngoài phần chánh là thiền thì chúng ta còn có 4 việc cần phải làm: ĂN, UỐNG, THỂ DỤC, DÙNG THUỐC CÂY CỎ VÀ SUPPLEMENTS.

ĂN: Nên nhai kỹ, tuyệt đối không được ăn quá no sau khi mới thanh lọc vì có thể nguy hiểm cho tánh mạng. Nên thường ăn green pepper, squash, red beet, dưa chua làm bằng muối biển (sea salt). Green pepper, squash và red beet thì giúp phục hồi bộ ruột nhanh chóng, còn dưa chua thì là một trong những thứ làm cho độ PH trong bộ ruột được quân bình để cho vi khuẩn bạn acidophilus được sinh sôi nẩy nở vì sau khi nhịn ăn súc ruột 7 ngày thì chất nhờn trong đường ruột đã bị mất, độ PH đã tiến đến alkaline, cho dù chúng ta có tiếp viện đem bao nhiêu acidophilus vào thì chúng cũng không sống được, chúng cần một môi trường của PH từ 5.6-5.9 trong đường ruột mới được sinh sôi nẩy nở.

0——————7——————14
acid — quân bình — alkaline

STARCH	*PROTEIN*
Gạo lứt	Yogurt
Gạo kê (millet)	Tròng đỏ trứng (nấu sôi 3 phút vớt ra)
Bột bắp vàng (yellow corn meal)	Trái bơ (avocado)
Rye	Sữa dê (goatmilk)
Buck Wheat	Bơ mè (sesame seed butter)
Vỏ khoai tây (1/4 inch dày)	Bơ hạt điều (cashew butter)
Những loại bí đỏ (squash)	Bơ hạnh nhân (almond butter)
Gạo xấy (dành cho bị tiểu đường)	Đậu hũ mua chợ Health Food. Những loại cá có vẩy, thịt trắng, tốt nhất là cá biển, không phải nuôi bằng hóa chất hồ. Nên ăn sole, halibut, trout or sea trout, thịt gà, gà tây, goat cheese.

Từ 0 đến 7 là acid, qua khỏi 7 đến 14 là alkaline. Chúng ta cần độ PH trong ruột có một chút acid tức khoảng 5.6-6.9 là lý tưởng cho vi khuẩn bạn được sinh sôi nẩy nở. Muốn biết độ PH trong đường ruột các bạn có thể phỏng định như sau: Nếu đi cầu phân chìm là độ PH quá alkaline; nếu đi cầu phân nổi là độ PH thuộc acid. Quá acid hay quá alkaline đều không tốt. Bộ ruột tốt có nghĩa là PH từ 5.6-6.9 và đầy đủ vi khuẩn bạn, ăn dưỡng sinh, đầy đủ fiber, uống nước đủ thì khi đi cầu phân của chúng ta sẽ nổi, mềm nhưng có độ dai không bị đứt khúc, không sần sùi hang lỗ, màu giống như màu mật ong, không có mùi hoặc nếu có thì ít hôi. Theo Dr. Bernard Jensen thì phải ăn như sau cho mỗi ngày:

60% rau cải + 20% trái cây = 80% alkaline

10% protein(chất đạm) + 10% starch (chất bột) = 20% acid

60% rau cải thì chia ra cho 2 bữa trưa và chiều, phần chánh là rau sống (salad) đủ loại, đủ màu. Mỗi bữa đều có salad và một loại rau luộc, hoặc hấp đừng để chín quá mất hết chất dinh dưỡng. 20% trái cây thì tốt nhất là trái chín cây, ăn những loại dưa, apricot, nho... Nếu các bạn có bị loét bao tử (ulcer), hay cuống bao tử (hiatal hernia), ký sinh trùng (parasites), khi khuẩn men (yeast = candida) thì không nên

ăn trái cây vì chỉ làm cho bệnh thêm thôi, trái cây sẽ giúp cho ký sinh trùng cùng với vi khuẩn men sinh sôi nhanh thêm. trường hợp các bạn có sức khỏe OK thì ngoài những loại trái cây trên các bạn có thể ăn trái thơm hay đu đủ khoảng 20-30 phút trước bữa ăn để giúp cho bao tử tiết ra thêm dung dịch tiêu hóa HCL (hydrochloric acid) để tiêu hóa và có thể diệt được một số trứng và ký sinh trùng trước khi thức ăn xuống đường ruột. Trái cây phải ăn riêng một mình và mỗi lần ăn thì dùng một loại thôi, 30 phút trước bữa ăn, hoặc 2 tiếng sau khi ăn để được hưởng sự lợi ích của trái cây thay vì ăn chung với thức ăn sẽ dễ bị tạo thành acid và lên men.

10% protein và 10% starch không được ăn chung với nhau. Bạn có thể thay đổi hoặc ăn protein buổi trưa, ăn starch buổi chiều hay ngược lại. Nếu tiêu hóa yếu thì dùng protein cho buổi trưa.

Trường hợp vừa mới sau khi thanh lọc các bạn lỡ ăn cơm gạo trắng hoặc ăn nhiều và bị đau bụng, sình ruột thì tạm dùng dầu peppermint (dầu bạc hà) của NSP nhỏ vài giọt vào trong 4 ounces nước ấm để uống, hoặc dùng 10 giọt Alcool de Menthe của Pháp, bỏ vào 4 oz nước ấm để uống. Mỗi chúng ta nên có một chai peppermint của NSP.

UỐNG: Nước lọc, uống 20-30 phút trước khi ăn và 2 tiếng đồng hồ sau khi ăn để sự tiêu hóa không bị loãng đi. Nếu bạn bị bệnh thấp khớp thì uống nước cất (distill water) trong vòng 6 tháng. Ngoài ra còn có thêm những phần uống sau đây để bồi bổ và trị liệu. Trước khi vào phần này tôi xin chia sẻ với quý bạn đạo là theo Dr. Bernard Jensen thì tế bào ruột của chúng ta cấu tạo bởi những chất như potassium, sodium, calcium và silicon, đặc biệt thành bao tử được cấu tạo phần lớn bởi chất sodium cho nên các bạn sẽ thấy những thức uống sau đây không ngoài mục đích chứa đúng những chất trên. Tôi kể ra thì hơi dài giòng văn tự những nghĩ cũng nên vì để cho các bạn tùy cơ ứng biến thích hợp với hoàn cảnh và sở thích của mình mà chọn lựa.

1. Potassium: Tốt cho bộ ruột, thận và tim, giúp tế bào mới được tăng trưởng nhanh chóng, tim và thận được tốt hơn. Một vài loại có rất nhiều chất potassium như:

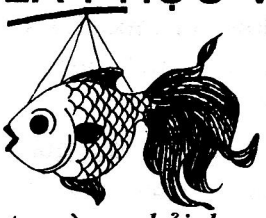
a. Apple Cider Vinegar hiệu Bragg. Loại dấm này mua ở health food store.

Sáng sớm uống 1 đến 2 muỗng canh pha trong một ly nước ấm, nếu cần thì bạn có thể cho vào một ít mật ong (health food), uống lúc bụng đói. Loại dấm này còn giúp cho bộ ruột tiến tới độ PH 5.6-6.9, và giúp ngăn ngừa được ký sinh trùng.

b. Vegetabe seasoning (bột nêm để nấu ăn) của Dr. Jensen. Dùng 1 muỗng cà-phê đầy pha với 4 oz nước nóng cộng với 1/2 muỗng cà-phê bơ mè (sesame seed butter). Dùng vào buổi sáng breakfast hay khi nào cảm thấy đói ngoài bữa ăn. Hoặc dùng 1 muỗng cà-phê đầy pha với 1-2 muỗng cà-phê bột lecithin cho các bạn có mỡ trong máu (cholesterol). Hay có thể dùng nêm soup, bỏ vào salad...

c. Nước soup của khoai lang tây (potato) 3-4 củ, chà rửa vỏ sạch, gọt lấy vỏ dầy khoảng 1/4 inch, vứt bỏ phần bên trong ruột là acid, 4 củ carrot, 8 cọng celery, một nắm tay parsley, bỏ tất cả vào nồi với 48

TU LÀ PHỤC VỤ

Càng tu càng phải hạ mình
Giúp người phục vụ chính mình thật tu
Tu không phải nói không làm
Tu là phục vụ cứu mình trước tiên
...
Giúp người chính thật giúp ta
Từ bi rộng mở, lòng là yêu thương.

N. Vũ Ngọc Lan

oz nước lọc (1 1/2 quart). Sau khi nước sôi, vặn lửa nhỏ, đậy nắp hầm khoảng 20 phút, lấy nước bỏ xác, chia ra mỗi ngày uống 16 oz trong vòng 1 tháng. Các bạn cố gắng mua nồi stainless steel vì nồi bằng nhôm sẽ tiết ra chất độc cho óc và cơ thể. Nước soup này rất dồi dào potassium và sodium, là hai thứ cần thiết cho tạo lập tế bào mới đồng thời tốt cho thận và giúp cho các bạn xuống cân trong trường hợp hệ thống bạch dịch (lymphatic) bị nghẹt (congestion).

2. Calcium: Giúp cho bộ ruột và cơ thể máu phục hồi, trị và ngừa ruột bị thòng, ngoài ra còn giúp cho xương, răng, làm ấm người và tăng cao sự đề kháng. Calphonite (loại calcium nước) một muỗng ăn canh sau hai bữa ăn nếu bạn nào thấy khó chịu thì có thể dùng 2 viên SKL của NSP (Nature's Sunshine Product).

3. Sodium: Giúp nhiều cho độ PH 5.6-6.9 trong ruột.

a. Whey, chất này giống như sữa bột mua health food, chứa nhiều sodium, lấy từ con bò, uống từ từ theo dõi cơ thể. Lúc đầu không được uống nhiều quá, có thể tăng từ 1 muỗng cà-phê cho đến tối đa 2 muỗng ăn canh, uống lúc bụng đói hay 1 tiếng đồng hồ sau khi ăn, pha với một ít nước tùy theo khẩu vị các bạn.

b. Whex, giống như trên nhưng mắc tiền hơn và lấy từ con dê (phẩm chất tốt hơn whey).

c. Whole lead aloe vera juice của NSP cũng có nhiều sodium, ngoài ra còn giúp ích cho mau lành bộ ruột trong trường hợp sau khi nhịn ăn súc ruột, nếu một thời gian sau các bạn thấy khó tiêu, no hơi, sình bụng... và nếu trong ruột chất nhờn chưa phục hồi lại được, ruột và bao tử chưa được mạnh mà chúng ta ăn cơm gạo trắng, thịt, sữa... thì ruột có thể bị khó chịu hoặc bị sưng, sình... trường hợp này các bạn có thể sáng sớm uống 4-6 organic apple juice và 2 muỗng canh whole lead aloe vera juice và 2 muỗng canh diệp lục tố (liquid chlorophyl) và 3 UC3J của NSP cộng với fiber formula hay psyllium hull, uống trong vòng 1-2 tháng. Số lượng có thể tăng từ từ vì aloe vera uống nhiều có thể bị lạnh run. Cộng thêm nên uống enzyme mỗi bữa ăn, tôi sẽ đề cập phần dùng thuốc cây cỏ.

4. Silicon: Là một phần tế bào của ruột, đồng thời tốt cho thận, da (thận thứ ba) và thần kinh, vì sau khi mỗi lần thanh lọc thận bị yếu đi phần nào, có 2 loại trà có nhiều silicon: Horsetail (shave grass) và Oat straw (mua ở health food, mua từng pound rẻ hơn, hay nhờ tiệm order giùm). Hai loại này phải nấu trong nồi bằng stainless steel, đun sôi xong hạ lửa thấp, đậy nắp và nấu khoảng 8-10 phút, uống thay thế nước hằng ngày. Các bạn nào dùng vitamin B complex thì cũng nên dùng loại trà này để có kết quả tốt hơn.

Ngoài 4 loại kể trên còn có những thứ cần thiết sau đây rất tốt cho chúng ta sau khi thanh lọc:

a. Nước nguyên chất của mạ non (wheat grass) rất tốt cho sự phục hồi của chúng ta, chỉ trở ngại một điều là phải chịu khó trồng và tốn tiền mua máy ép đặc biệt cho nó (khoảng 175 us dollars, mua ở chợ health food). Loại nước mạ non này có 2 tính chất là vừa bồi bổ lại vừa thanh lọc, có khoảng 70% diệp lục tố lọc và bổ máu, làm tăng trưởng tế bào mới, thanh lọc mùi hôi của phân và cơ thể. Mặt khác, mạ non còn có 17 loại amino acids, các vit. B, lại dồi dào sinh tố A, C, đầy đủ khoáng chất và nhiều dung dịch hỗ trợ cho sự tiêu hóa. Tóm lại, nước nguyên chất mạ non này có gần như hầu hết những gì cơ thể chúng ta cần, nó còn có chất indoles chống lại ung thư (cancer) và những loại bướu (tumor), cũng vì tính chất quá mạnh này, chúng ta không thể uống nhiều một cách lạm dụng được, có thể uống bắt đầu từ 1oz tiến tới 3oz, tùy theo cơ thể cá nhân, các bạn uống từ từ từng hớp nhỏ hoặc pha chung với nước juice của carrot hay nước thơm (pineapple) để tránh tình trạng buồn nôn. Nước mạ non phải uống ngay sau khi ép, vì nếu để ngoài trong vòng

30 phút là bắt đầu mất đi những chất bổ dưỡng của nó rồi.

b. Nước nguyên chất của carrot, celery và red beet 50% carrot - 40% celery - 10% red beet

Vì hoàn cảnh bận rộn, các cháu đi học sáng sớm nên tôi làm trước để riêng ra từng loại, đậy kín và cho vào tủ lạnh, sáng sớm hôm sau tôi lại pha chung vào từng ly, tôi làm trước đủ dùng cho 3 ngày. Thực sự tôi không biết là có mất đi sự dinh dưỡng của nó hay không, nhiều hay ít nhưng sức khỏe của các cháu được tiến triển rất khả quan. Dĩ nhiên thì làm xong uống liền là tốt nhất. trường hợp các bạn muốn làm sẵn trước thì theo thứ tự như sau đây tránh sự lẫn lộn: ép celery trước, xong ép carrot, xong ép red beet. Hợp chất của nước juice này có đầy đủ vitamin A, calcium, sodium, phosphorus, iron... đầy đủ dinh dưỡng sức khỏe cho cơ thể, bổ ruột và bộ óc chúng ta nữa vì trong cả 3 đều có nhiều chất phosphorus.

c. Trà flax seed, 3 cups nước lọc đun sôi trong nồi stainless steel, bỏ một muỗng cà phê flax seed vào quậy đều, tắt lửa và đậy nắp lại khi nguội bạn có thể hòa uống tùy theo độ nhớt của trà, cố gắng uống chỗ chất nhớt, 1 ly nhỏ 6-8 oz cộng với một muỗng cà-phê nước diệp lục tố. Cần uống vài tuần đầu liên tục cho bao tử và ruột mau phục hồi chất nhờn, tuy nhiên không được lạm dụng uống nhiều vì có thể làm cho mình cảm thấy lạnh. Cần phải vừa phải và đều đặn.

d. Dầu flax seed oil hiệu Barleen loại đồ uống. Dầu này để trong tủ lạnh của tiệm health food. Uống một muỗng canh

HOM BERG

Quí các bạn, tôi viết tặng bài thơ
Mong cho các bạn duyên căn hợp hòa
Giờ đây ta đã chuyển qua
Từ đời sang Đạo, để mà thức tâm
Sống đời ai cũng sai lầm
Bởi vì chưa hiểu, thâm sâu đạo mầu
Mừng cho các bạn tỉnh mau
Đi vào đường đạo, lên tàu về quê
Cảnh đời thấy thật chán chê
Tranh dành, cướp giựt, hôn mê phần hồn
Nếu ai muốn có sinh tồn
Hành thiền tinh tấn, thì hồn tiến thăng
Trời ban ân phước muôn phần
Cho người tu hiểu, hồng ân của Trời
Mong sao các bạn khắp nơi
Cùng chung đường lối, tự rời tham sân
Các bạn ơi cứ nhớ mỗi lần
Tôi gặp các bạn, muôn phần thương yêu
Thơ đây tôi chẳng viết nhiều
Đôi dòng tâm sự, hiểu ngay thế nào
Sau này mình sẽ ra sao?
Là người tu đạo, tiến vào hư không.

Datum, 28-8-97
Lê Đăng Thái

sau mỗi bữa ăn để bộ ruột mau lành. Dầu này có tính cách tiêu trừ cho cholesterol trong máu đồng thời cũng ngăn ngừa được bệnh ung thư.

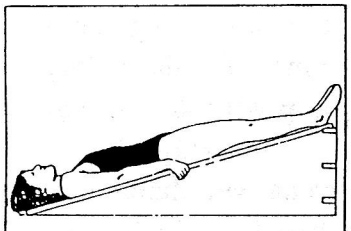
Phần lớn các loại uống kể trên dùng ngoài bữa ăn hoặc sáng sớm trước khi ăn sáng. Chà, đọc tới đây các bạn cảm thấy nhức đầu và có thể bảo là sao mà Huỳnh Mai dài giòng quá xá phải không? Nhưng mà các bạn tin đi, người viết còn nhức đầu hơn một chút đó. Không viết thì thôi, đã bắt tay thì phải làm cho hết, nếu không thì mình lại cảm thấy ngứa ngáy khó chịu lắm. Thôi thì đa tạ huynh đệ tỷ muội miễn chấp cho. Đã xong phần uống, giờ thì đến phần kế tiếp.

THỂ DỤC::

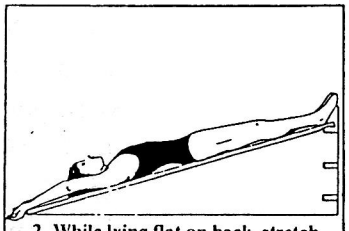
1. Tránh nói chuyện nhiều để giữ nguyên khí sau khi thanh lọc. Điều này thấy tầm thường nhưng đóng một vai trò khá quan trọng trong việc phục hồi sức khỏe.

2. CHÀ DA trước khi tắm (nên nhớ là chà lúc da khô). Phương pháp này chỉ có 5 phút cho mỗi buổi sáng thức dậy mà có hiệu quả bằng 30 phút tập thể dục. Mỗi bạn phải nên cố gắng mua cho được bàn chải loại cứng để chà da của Dr. Jensen. Da được coi như trái thận thứ 3 của cơ thể. Sau khi súc ruột thận bị yếu đi vì thế chúng ta cần phải chà da từ chân lên tay vào phía sau ót của cổ xuống về phía tim. Chà hết thân thể ngoại trừ mặt và ngực, chà da mỗi ngày sẽ thấy khỏe khoắn, nhẹ nhàng vì độc tố sẽ được giải ra ngoài bởi những lỗ chân lông đồng thời sẽ giúp cho sự chiếu minh của chúng ta tăng thêm kết quả.

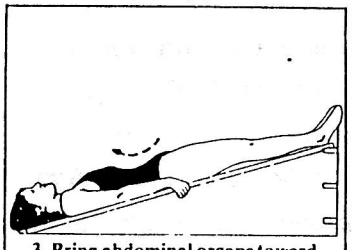
3. DÙNG SLANT BOARD để tập thể dục như trong hình vẽ của Dr. Jensen. Sau khi thanh lọc nhịn ăn súc ruột, bao tử và tế bào bắp thịt của ruột bị yếu vì mất một số khoáng chất. Nếu ai bị thiếu chất calcium trong người thì ruột sẽ dễ bị thòng. Vì thế phương pháp thể dục này ngoài những điều tốt khác như Dr. Jensen đã đề cập ra trong tờ copy

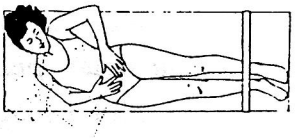
1. Lie full length, allowing gravity to help the abdominal organs into their position. Lie on board at least 10 minutes.

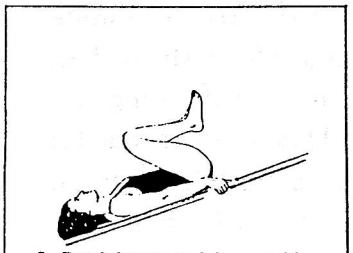
2. While lying flat on back, stretch the abdomen by putting arms above head. Bring arms above head 10 to 15 times. This stretches the abdominal muscles and pulls the abdomen down toward the shoulders.

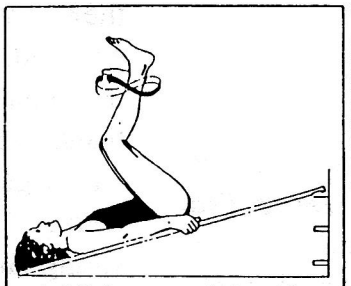
3. Bring abdominal organs toward shoulders while holding breath. Move the organs back and forth by drawing them upward, contracting abdominal muscles, then allowing them to go back to a relaxed position. Do this 10 to 15 times.

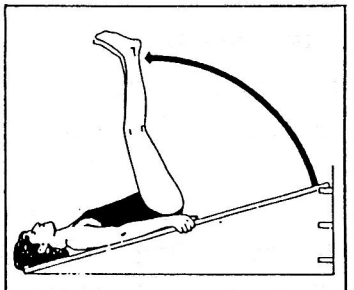
4. Pat abdomen vigorously with open hands. Lean to one side then to the other, patting the stretched side. Pat 10 to 15 times on each side. Bring the body to a sitting position, using the abdominal muscles. Return to lying position. Do this 3 to 4 times, if possible. Do only if doctor orders.

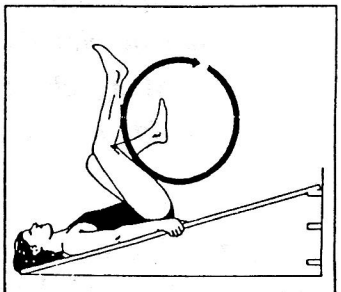
5. Bend knees and legs at hips. While in this position: (a) turn head from side to side 5 or 6 times; (b) lift head slightly and rotate in circles 3 or 4 times.

6. Lift legs to vertical position, rotate outward in circles 8 or 10 times. Increase to 25 times after a week or two of exercising.

7. Bring legs straight up to a vertical position and lower them to the board slowly. Repeat 3 or 4 times.

8. Bicycle legs in air 15 to 25 times.

NẾN HƯƠNG

Nến hương sẵn có trong ta
Mà sao người đã tự mình quên đi
Nến hương dùng để làm chi
Cho hồn thanh nhẹ, để mình tiến thăng.
Nến hương luôn ở bên trong
Tâm người trong sạch, chẳng mong vẫn còn
Nến hương tỏa khắp núi non
Qui về thanh nhẹ chẳng còn si mê.
Nến hương thắp sáng mà về
Với Cha, với Mẹ, muôn bề thương yêu
Nến hương muốn có được nhiều
Trước tiên phải học mười điều qui không.
Nến hương muốn có được trong
Thì người phải tự bỏ lòng tham dâm
Nến hương muốn chảy trầm ngâm
Thì người phải tự sưu tầm mà đi.
Nếu ai biết tự xét suy
Hành thiền tinh tấn, từ bi ngập tràn
Nến hương quí giá muôn vàn
Đây là thực chất Trời ban cho mình.
Nến hương thắp sáng tâm linh
Nếu ai biết được tự mình khai thông
Mong cho tất cả thong dong
Từ đời lẫn đạo tham tòng đường tu!

Hom Berg, 11-9-97
Lê Đăng Thái

(*) Ý nghĩa của hai chữ Nến Hương. **Nến:** người tu hành thanh nhẹ, tinh khí thần trụ trên bộ đầu phát sáng, thay cho cây nến. **Hương:** có nghĩa là điện quang của phần hồn.

của ông, còn đặc biệt giúp cho các bạn có tình trạng ruột bị thòng (xệ) có thể trở lại bình thường. Cho nên ít nhất phương pháp này và chà da khô trước khi tắm rất là hữu hiệu. Bạn nào có máu cao, bị ruột dư mới mổ thì không nên dùng slant board. Những động tác như hình vẽ số 5 Dr. Jensen nghĩ là quan trọng nhất, các bạn nên theo đúng lời ông ta dặn. Mua loại slant board hình số 4 thì mới có dây giữ 2 chân lại để tập lối ngồi dậy (sit up) cho ruột được mạnh. Tóm lại thì phương pháp thể dục này sẽ giúp cho bắp thịt của bộ ruột được săn lại, rắn chắc lại, trị và phòng ngừa ruột bị thòng, làm cho bộ ruột mạnh lên, không bị táo bón, cộng thêm phần ăn uống đầy đủ dưỡng sinh, phối hợp với một vài loại thuốc cây cỏ trợ giúp cho sự tiêu hóa trong vài tháng đầu thì chẳng bao lâu các bạn sẽ vui với bộ ruột của mình.

THUỐC CÂY CỎ VÀ SUPPLEMENTSTS:

Phần này có nhiệm vụ trợ giúp cho sự tiêu hóa trong khi bộ ruột và bao tử còn yếu và thêm vào vài loại bổ dưỡng cùng với một số vi khuẩn bạn mà mình đã bị mất trong khi thanh lọc. Đây là phần mà tôi đã cố gắng chọn lựa tối thiểu những thứ nào các bạn cần, không nhiều lắm đâu. Các bạn đừng nghĩ là thuốc mà hiểu rằng những dinh dưỡng cần

thiết phụ hợp với thức ăn hàng ngày của chúng ta để mau phục hồi sinh lực sau một trận đại chiến thắng với cặn bã và độc tố đã đánh đuổi chúng ta ra khỏi cơ thể của chúng ta. Tôi cũng thường để ý có nhiều người khi thấy vài lọ thuốc cây cỏ thì vội la lên "Trời ơi! uống gì mà nhiều quá vậy!!!" rồi tự động có một sự ngăn cách, đâm ra ngại ngùng. Bây giờ Huỳnh mai xin đổi "uống" thành "ăn" OK? Chúng ta ăn những cây cỏ thảo được hàng ngày như ăn rau vậy, và tôi tin rằng nếu các bạn cố gắng làm chừng một vài tháng đầu thì các bạn sẽ là những vị y sĩ trị liệu cho chính mình, loại nào cần ăn tiếp và loại nào không, vì dài giòng bị giới hạn nên tôi kể sơ ra dược tính của những loại cây cỏ, xin các bạn tự định liệu mà phân chia. Bây gi chúng ta vào chương trình:

1. New Start Colostrum của Dr. Jensen vừa rẻ lại tốt, sáng sớm bụng đói nhai từ 2-3 viên này mạnh gấp 20 lần acidophilus, dùng trong vòng 3 tháng, nếu có khả năng tài chánh thì tăng 6 tháng đến 1 năm.

2. Trước khi ăn sáng 15 phút dùng 1 ly nước lọc uống: 2 viên Bowel Build của NSP làm ruột già được mau nhanh và thanh lọc tiếp những gì còn sót lại trong ruột); 2 viên Special Formula #1 NSP (có 17 loại thảo dược, thanh lọc tế bào toàn cơ thể, ngăn ngừa những loại bướu và ung thư nhất là cho phái nữ). Sau khi ăn sáng thì dùng 1 lít nước đủ để uống 2 Your Youth của Dr. Jensen (toàn diện cho sức khỏe, tăng trưởng tế bào mới).

3. Trước 2 bữa ăn trưa và chiều 20-30 phút dùng 1 ly trà horsetail hay oat straw để uống, nước lọc cũng được:

— 2 viên Three của NSP (nhiều khoáng chất phục hồi cơ thể).

— 3-4 viên Alfafa của Dr. Jensen (number one cho bộ ruột, đủ vitamin và mineral, phải cắn ra làm hai trước khi uống mới có kết quả).

— 2 viên HSN-W của NSP (dồi dào chất silicon, giúp cho thận và thần kinh của bộ ruột).

Sau 2 bữa ăn trưa và chiều khoảng 10 phút dùng 1 ít nước vừa đủ để uống:

— 2 viên Marshmallow và Pepsin NSP giúp tiêu hóa một phần, giúp ruột non hấp thụ chất dinh dưỡng, tránh nạn sình ruột).

— 2 viên B complex capsules NSP giúp tiêu hóa một phần, bổ dưỡng thần kinh, ai cũng cần vì tình trạng thức ăn hiện nay.

— 2 Food Enzymes NSP có nhiều enzymes cần cho tiêu hóa trong khi ruột, bao tử, gan, mật, lá lách còn đang yếu.

— 1-2 viên Herbal HP fighter NSP giết vi trùng trong bao tử và ruột cho các bạn bị loét hoặc hở cuống bao tử.

Buổi tối trước khi đi ngủ uống 2 viên PB8 là loại acidophilus tốt nhất trên thị trường của Mỹ hiện nay, gồm có 8 loại vi khuẩn bạn và các bạn đã dùng 2-3 viên New Start Colostrum buổi sáng là mạnh gấp 20 lần acidophilus.

Trong chương trình mà tôi đã dài giòng kê khai ra, các bạn có thể chọn lựa để cho cơ thể mình được bồi đắp lại những dinh dưỡng, khoáng chất... để tế bào của bộ ruột được bình phục tăng trưởng, sau đó sẽ tự sinh ra chất nhờn và độ PH sẽ được đúng môi trường thì PB8 và New Start Colostrum sẽ tăng cường cho bạn một đội quân thiện chiến sẵn sàng bảo vệ bộ ruột của mình. Hy vọng những sự chia sẻ. này sẽ mang lại cho các bạn một vài kết quả tốt và luôn tiện tôi cũng xin chúc cho riêng cá nhân tôi cùng các huynh đệ tỷ muội sẽ cố gắng thực hành để chúng ta có thể có được một sức khỏe tốt hơn cho những ngày kế tiếp hầu sẵn sàng ứng chiến với giặc ký sinh trùng trong nay mai.

Mọi sự góp ý và xây dựng xin liên lạc:

Trương Huỳnh Mai
ĐT 314-895-5863
hay 314-644-1747
Email:
huynhmai@swbell.net

Cảm ơn sự kiên nhẫn của các bạn,

Trương Huỳnh Mai

BÀI GIẢNG CỦA ĐỨC THẦY NGÀY 30 THÁNG 4 NĂM 1997 TẠI THIỀN ĐƯỜNG HẠNH ĐỨC

NVH và KH chép
(Trích đăng từ the LED Weekly)

Đêm đêm hướng về điển tâm thật tâm tu để phát triển tâm linh, chúng ta là giống người phát triển tâm linh — tâm linh vô biên giới — để cứu giúp tất cả nhân loại trên mặt đất. Các bạn thiền Vô Vi, yêu thương mình, xây dựng mình tức là con người sẽ đóng góp cho nhân loại ở tương lai. Không có biên giới, Phật pháp vô biên! Các bạn tiến về Phật pháp chứ không phải nhờ Phật pháp; tiến về thực hành với Phật pháp thì các bạn vô biên, các bạn mới có cơ hội giúp nhân loại cùng tu cùng tiến.

Tâm linh là quan trọng! Bất cứ một xứ nào ở thế gian con người không có tâm linh là sẽ loạn; kềm kẹp lẫn nhau một cách vô lý sanh động loạn. Mà chúng ta là một số người đã hiểu mình, dấn thân thực hành trong thanh tịnh, sáng suốt ảnh hưởng cho nhau. Tâm thức bình đẳng của chư Phật đã và đang hành. Tại sao Thiên đàng tốt hơn thế gian? Vì Thiên đàng bình đẳng và thương yêu. Thế gian chỉ có một đạo thôi, một đạo tha thứ và thương yêu, đạo đó là đạo chánh, còn đạo mà giành giựt đó là chỉ tạo loạn và mất vị trí tâm linh của chúng sinh; đau khổ vô cùng!

Cho nên giờ phút lâm chung phải rơi lụy, cho nên thấy quan tài là phải rơi lụy! Người thế gian chết rồi mới biết thương, chớ lúc còn sống không biết thương, vì chúng ta không có tu. Chúng ta tu thiền, từ trường chúng ta tốt để độ lẫn nhau, gia cang của chúng ta. Nếu không chịu thiền thì luồng điển từ trường không tốt, làm sao cứu độ gia cang. Không cần bùa phép gì hết, mình là nguyên lý của Trời Đất. Các bạn hình thành trên mặt đất; ngồi đây nghe được, hiểu được là nguyên lý của Trời Đất đã hình thành trong tự nhiên và hồn nhiên, nhưng mà không chịu lập lại trật tự tự nhiên và hồn nhiên của chính mình thì mình đã loạn làm sao mình giúp dân, cai trị dân được. Không phải cai trị dân được; xây dựng cho dân — vì cai trị là lỗi thời rồi.

Hồi xưa thuộc địa nó phải cai trị, vì giống dân khác tiếng nói, khác màu da nên nó phải cai trị. Ngày nay chúng ta phải xây dựng. Nhân loại có khối óc liên hệ với Trời Đất, liên hệ với nhau, có cơ tầng phát triển rõ ràng, hướng về thanh tịnh mới tận độ quần sanh. Mỗi người chúng ta nhóm nhỏ như thế này mà tu phát triển lên thì luồng điển chúng ta thanh nhẹ. Luồng điển của chúng ta có thể thanh lọc cái trược điển có thể xâm chiếm nhân loại ở thế gian. Cho nên các nhà truyền giáo hiện tại nô nức trên mặt đất để cầu nguyện cho những xứ nào độc tài nó phải giải tất cả những phần trược điển đó để nó trở về chung vui, hiểu Trời Đất,

hiểu chính nó, hiểu cha mẹ nó, có đầu có đuôi. Chúng ta là giống dân có đầu có đuôi, có hiếu có nghĩa, phải phát triển trật tự cho chính mình để đi lên. Chớ không phải nói tôi tu, tôi hiểu đạo này chê đạo khác. Cái đó là không được. Quả địa cầu chỉ có một đạo Tha Thứ và Thương Yêu thôi, không có đạo thứ nhì nữa! Cho nên phải thực hiện cho đúng đắn như vậy là hoàn cảnh chúng ta sẽ tốt và xứ sở của chúng ta sẽ tốt, và sứ mạng của chúng ta sẽ tốt đẹp. Mọi người đều có sứ mạng, tới đây đem lại sự hòa bình. Mọi người đều thương yêu; gái lớn lấy chồng, trai lớn lấy vợ là học cái gì? Là học sự thương yêu. Tất cả nhân loại đều học sự thương yêu mà không thực thi đúng mức thương yêu. Chúng ta người tu bây giờ thực thi yêu ta, quý ta, yêu Trời, yêu Phật, yêu tất cả, mới là một khối yêu, một khối tâm linh, mới đem lại sự hòa bình cho mặt đất mười năm chớ không có tưởng tượng được.

Thực hành, thấy mình, sửa mình, biết mình là quan trọng, chớ nhiều người không có tu đi tìm Phật này Phật kia Phật nọ, Tiên này Tiên kia Tiên nọ rồi rốt cuộc một thời gian không thấy ông Tiên, cũng không thấy ông Phật, mà mình sắp chết rồi và mất luôn cả mình nữa. Bây giờ chúng ta không phải vậy, chúng ta tu lập lại trật tự chính mình. Nếu con người làm được Tiên chúng ta làm được Tiên, con người làm Phật được chúng ta làm được Phật. Phải thực hành đúng đắn như vậy.

Cho nên, những kinh sách lưu lại ở thế gian rất qúi báu, mà dựa trong kinh sách và thờ kinh sách, không thực hành đúng như kinh sách là tự hại, tới giờ phút lâm chung khổ lắm, phần hồn không biết gì hết, không sáng suốt thì đi đâu? Đi xuống, đi xuống phải học lại vì cái tâm nguyện chúng ta học, tới đó phải mò mò học lại, cho nên có cảnh địa ngục. Hằng năm Quan Âm động lòng phải xuống giáo dục thỉnh kinh mà duyên may mới có được theo tu, còn không thì cũng ở trong khổ cảnh thôi.

Chúng ta là người ở trong địa ngục trần gian ra đây. Địa ngục trần gian? Tại sao có xứ sở mà nói đó là địa ngục trần gian? Vì nhóm người đó mất tâm linh, không phát triển được tâm linh của chính họ, không có khả năng giúp dân, không có khả năng giúp bản thân họ, họ làm mất căn bản gốc gác của giống Việt Nam. Người Việt Nam đã đau khổ. Trời cho một chỗ yên vui để học hỏi để tiến hóa; cần tu để tiến thì chúng ta hợp nhứt với Thượng Đế, hợp nhứt với cả càn khôn vũ trụ thì các bạn thấy sức mạnh không? Bây giờ các bạn đang xài những gì? Những kỹ thuật tối tân chỉ do khối óc đóng góp thôi. Người này để một chút, người kia giành một chút rồi kết hợp thành máy này máy kia, cha hay quá, xứ này văn minh quá rồi chạy theo! Mà chính tôi là văn minh nhứt, có sự hiện diện trên mặt đất là văn minh nhất, mà không hiểu, không lập trật tự cho chính mình, đâu thấy sự văn minh của Thượng Đế đã cấu thành, Trời Đất đã cấu thành!

Chúng ta có duyên dáng, có tình tứ, có radar, có đủ chuyện, biết đủ thứ hết mà không xây dựng cho chính mình thì cái hi-tech mình không có. Mình không có lên trên thì làm sao mà có hi-tech, mình ngu xuẩn! Bây giờ chúng ta làm thinh đi, học ngu đi, đi theo thằng Bé Tám này học ngu đi rồi mới thấy mình là hi-tech. Mình sẽ hiểu nhiều chuyện trước họ hiểu thì lúc đó mình mới có một lực lượng mạnh ảnh hưởng cả thế giới. Chứ đừng ngu mà theo cái đường cũ của họ đi, nói tôi phải học cái này, tôi phải làm ông này ông kia ông nọ, rốt cuộc ông đó đâu có ra được cái gì? Giờ phút lâm chung các bạn thử thăm mấy cái ông mà cao nhứt, để coi ổng chết rồi ổng nói cái gì, ổng chỉ rơi lụy thôi, nắm tay bạn rơi lụy thôi bởi vì ổng chưa có giúp được dân, chưa có giúp được ổng. Ngày nay các bạn là người thể hiện thấy rõ các bạn là cấu trúc bởi Trời hình thành, rất có gía trị, chứ không phải không có gía trị. Các bạn là cơ sở tâm linh, nếu không có

các bạn thì không cấu trúc được tâm linh tại mặt đất. Bây giờ các bạn chịu tu, mượn cái pháp người đi trước đã đi được, người đi sau thực hành rồi chúng ta sẽ đúc kết thành một khối tâm linh tốt đẹp cho nhân loại gặt hái được thật sự hòa bình, thương yêu và tha thứ trong xây dựng thì tất cả sẽ không còn đau khổ nữa.

Tự do phát triển tâm linh mới thật sự tự do, mà tự do giành ăn thì không phải tự do. Giành ăn thì hư ngũ tạng, sanh bệnh, tự hại, tự sát mà thôi. Còn chúng ta tu hướng thượng giải tỏa tâm linh, lập trật tự điển năng của chính mình hội tụ thành một khối vô cùng tận của Trời Đất, lúc nào cũng ban chiếu, sẵn sàng hỗ trợ cho chúng ta. Chúng ta sẵn sàng tiến lên để giải nghiệp tâm. Mọi người ở thế gian ai cũng có nghiệp tâm, từ nhiều kiếp không phải mới đây. Cho nên hiểu được mình, tu để hiểu được mình mới thật là tu, mà tu không hiểu mình thì không nên tu. Cho nên các bạn tu càng thanh tịnh càng hiểu gốc gác các bạn từ đâu, rồi các bạn thấy vị trí của các bạn làm cái gì. Thượng Đế sẽ ban chiếu, chư Phật sẽ ban chiếu ngay trong khối óc của các bạn phải làm cái gì. Sửa mình để ảnh hưởng người kế tiếp như Thích Ca đã làm. Thích Ca để lại người đời làm không thành công, làm hình Thích Ca, đặt bóng đèn trên đầu hình Thích Ca, là hai cái tội rõ ràng rồi, không có đúng, mà cũng cứ làm hoài thì đem nhân loại đi đến chỗ nào, đem nhân loại đến chỗ đau khổ. Mà Vô Vi chỉ cho nhân loại tự khai thác để hiểu mình, thấy gía trị mình vô cùng; mình mới thấy rõ mình là học viên của cả càn khôn vũ trụ thì không có người nghèo, không có người khổ, chỉ có vui thôi. Cho nên ngày hôm nay Vô Vi sẽ đi tới vui. Các bạn tu, các bạn hiểu các bạn, các bạn sẽ sung sướng, các bạn sẽ vui. Khi bạn vui thì bạn là người trẻ trung, người già cũng là người trẻ. Thâu thập không biết bao nhiêu kinh nghiệm mà không có đúc kết trật tự của chính mình để phục vụ quần sanh là thiếu thốn, khi chết đau khổ lắm. Chúng ta, người già mấy chục năm học biết bao nhiêu công chuyện mà luồng điển chúng ta thăng hoa đi lên hội tụ kết thành một cơ sở tốt, hướng thượng để ảnh hưởng mọi người ở chung quanh. Người ta đến gần mình thì mình chỉ giải mở để dẫn tiến họ và họ thấy rõ vị trí thăng hoa tốt đẹp. Cái đường đó là đường chánh pháp của Trời Đất đã cho chúng ta chớ không xin của ai hết, có sẵn. Mọi người dân Việt Nam đang đau khổ đều có sẵn cơ cấu thanh tịnh. Ai qua cơn đau khổ cũng tự giải thoát và không tin ai hết. Con người làm được thần thánh thì chúng ta phải trở về thanh tịnh để cùng sống với thần thánh thì chúng ta sẽ đạt được cảnh an lạc.

Cho nên hôm nay tôi về đây để cho các bạn xem, năm nay tôi cũng quá thất tuần nhưng mà vẫn khỏe, còn đi đây đi đó. Vì sao tôi được khoẻ, đêm đêm tôi phục vụ, mà phục vụ các bạn tôi phải hướng thượng thì tôi mới viết ra. Không hướng thượng không bao giờ tôi viết ra được, Bên Trên không chiếu, tôi không có viết ra được. Những chuyện này chuyện kia, trần gian nhiều chuyện đau khổ tự làm kẹt lấy mình, và tôi giải mở mỗi đêm. Tôi viết được là tôi giải mở tôi được, cho nên tôi không kẹt. Cho nên tương lai các bạn mà thực hiện con đường tôi rồi là chỉ biết phục vụ chứ không cần tiền. Có tâm phục vụ là các bạn sẽ giàu có, sẽ mạnh lên. Của cải vô cùng tận của Càn Khôn Vũ Trụ đang chiếu cho chính mình. Bây giờ các bạn thấy bác sĩ dùng laser điển trời này kia kia nọ mổ mắt hay hơn dao nữa, thì luồng điển của chúng ta mà hội tụ được thì chúng ta có một khí giới Tình Thương và Đạo Đức tận độ quần sanh. Toàn thế giới — không có lo, chỉ lo thực hành, lo tu đi, học ngu đi, chưa đủ ngu phải học ngu đi. Cho nên chư Phật cũng đã chuyển thế gian để cái hình ông Phật ở trong chùa, ổng đâu có biết nói, ổng ngu hơn người thường nhưng mà ai cũng lạy ổng. Các bạn học ngu đi, thiệt ngu thì bạn sẽ sáng suốt trong nội tâm. Không nhường nhịn với nhau và không nhịn

nhục thì óc các bạn không bao giờ sáng suốt. Chư Tiên, chư Phật nhờ nhịn nhục mới thành công, mà các bạn còn xưng ông này ông nọ là khổ thôi. Tu sửa cho mình trở về trong lúc sơ sanh an nhẹ như vậy thì mình mới biết cái cơ duyên của Trời Phật. Mình ôm cái cá tánh thì không bao giờ thấy được cơ duyên của Trời Phật. Sửa đi, bỏ đi các bạn, lột đi thì nó sẽ tốt, đương nhiên tốt ở bên trong.

Chúng ta là giống dân tốt của Trời đất hình thành chớ không phải đồ bỏ đâu. Không có dễ gì mà tạo được một ông này ông kia con người ở thế gian đâu, không phải dễ, bỏ bao nhiêu tỷ tạo cũng không được. Chúng ta là nhân lành của Trời Đất mà không chịu khai thác nhân lành của Trời Đất, mê tín dị đoan, tự hại mình, và không sáng suốt. Mình cũng con người, tại sao mình phải phục lụy người đó? Vì chúng ta thực hành rồi chúng ta thấy rõ và nói sự thật tôi đã làm được như vậy đủ rồi, cần gì dựa kinh này sách kia để làm gì! Làm loạn thôi! Loạn chính mình trước, rồi tạo loạn cho người khác. Người khác mê tin rồi ôm lấy, trong sai lầm và sai lầm. Vì nó không có xây dựng được luồng điển năng trong cơ tạng và khối óc của nó rồi nó chỉ theo, theo rồi nó mất thì giờ bao nhiêu năm rốt cuộc không có kết quả. Còn đây, mình đêm đêm lo thực hành để khai mở, nay một chút, mai một chút lập trật tự lấy chính mình. Giải nghiệp tâm cho chính mình mới thật là người tu. Người tu mà chờ cho ông Phật giải nghiệp cho tôi, chuyện đó không có! Ông Phật là trầy da tróc vẩy ổng mới thành Phật. Ổng bỏ cái nặng để trở về được cái nhẹ, chớ còn ôm cái nặng thì đâu có còn Phật nữa. Bỏ cái nặng đi về cái nhẹ thành ra ông Phật không có già, không có bạc, không có gì đeo bên trong thân nầy. Có cái tâm lành qúi báu, có bây nhiêu đó. Biết tha thứ và thương yêu, đó là vàng bạc trường cửu bất diệt đó các bạn!

Các bạn tu Vô Vi, anh em phải gần lại với nhau, đừng chia rẽ! Còn chia rẽ là ma qủy nó sẽ xâm chiếm và nó sẽ hại tất cả các bạn, tôi cho biết trước như vậy! Không nên chia rẽ nữa! Anh em phải ngồi lại (với) nhau. Bởi vì nếu mình hay hơn đối phương thì mình phải ngồi, từ trường mình tốt, mình ảnh hưởng tới đối phương, tự nhiên nó phải sửa. Vô trong khám mình cũng ngồi, mình ảnh hưởng người khác chớ đừng có sợ ở tù. Mình đã bị giam hãm trong thể xác thì mình là tội nhân rồi mà mình biết đường đi ra, biết xây dựng từ trường tốt thì mình cứ việc ảnh hưởng sống chung với họ, không sao hết. Nhịn nhục tối đa là các bạn sẽ tận độ mọi người tiến hóa. Tới giờ phút lâm chung thấy tội nghiệp. Người thế gian chết không có lối thoát. Vì sống, sống trong cách nào? Tiền tài, danh vọng, tiền, đi học để có địa vị, để có tiền để có địa vị để hại người khác mà thôi, không cứu mình được. Ăn, ăn cho nhiều làm phá hoại cơ tạng của Trời Đất đã hình thành, một đại tội mà không hay. Cứ kiếm tiền, kiếm tiền để hại mình, để tiếp tục hại mình, không phát triển được! Chúng ta chịu thiệt thòi đi, nhịn nhục đi, tu đi để hiểu mình trong thanh tịnh, khai thác lấy chính mình là một của báu của cả Càn Khôn Vũ Trụ, mình có mà không chịu khai thác mà mình cứ muốn khai thác người khác là mình sanh chuyện, rồi anh em ghét nhau; chứ kỳ thật nếu mọi người biết khai thác lấy mình là chúng ta đồng một đường lối tiến hóa và tận độ quần sanh ở tương lai.

Hôm nay, tôi vẫn còn sức khoẻ để được diện kiến các bạn, kẻ cũ như người mới. Chúng ta ý thức được chúng ta đã hình thành trong tự nhiên và hồn nhiên trên mặt đất này. Chúng ta phải khai thác tài sản cuối cùng này để cống hiến một phần nào cho nhơn loại đồng tu đồng tiến.

Thành thật cám ơn sự hiện diện và thành tâm đón rước của các bạn.

LƯƠNG SĨ HẰNG

ĐẠO TRÊN NET

Tôi bắt đầu biết nói chuyện qua hệ thống computer chat cách nay ba tháng, lần đó là lần đầu tôi vào phòng chat của TU HỌC, phòng này là của các bạn đạo vô vi tại miền nam Cali và cũng là lần đầu tôi biết cách dùng chat qua PC.

Kể từ hôm đó, tôi có ý nghĩ, computer là nghề của mình mà, sao mình không dùng nó để làm việc chứ! và tôi đã có ước nguyện trong đầu là sẽ dùng chat trên internet để từ trong động, tìm và giữ được tịnh cho mình, cùng một lúc bố thí chơn ngôn cho những người khác. Thế là hầu như tối nào, tôi cũng lên net ít nhất là một giờ để tìm kiếm việc làm cho mình.

Vậy mà đã ba tháng rồi, hiện nay tôi đã biết cách dùng Global chat, Mirc, ICQ và Việt-Talk là những software dùng để nói chuyện trên net, và đã nói chuyện và làm quen với rất nhiều các bạn trẻ cũng như sồn sồn người Việt Nam ở khắp nơi trên thế giới, đa số là muốn tìm người chỉ để nói chuyện chơi thôi.

Tôi đã quen thân được với năm người bạn (tuổi trên ba mươi cho đến 50), mà tôi gọi họ là Đại ca (ở cách tôi gần 3 tiếng lái xe), nhị ca (ở Florida), Tứ đệ (ở Úc), Ngũ huynh (ở Houston, Texas) và Lục muội (ở Dallas, Texas). Chúng tôi cộng lại là sáu anh chị em, đại gia đình có vẻ mỗi ngày một thêm đông. Trong số sáu anh chị em thì ngoài tôi ra, đã tu thiền mấy năm trước khi gặp nhau, còn nhị ca nay cũng đã trở lại thiền theo PLVVKHHBPP, vì anh cũng đã từng có thiền theo pháp này khoảng 9 tháng, cách nay hơn 20 năm khi anh còn ở trong trại cải tạo, mà vì nhiều lý do, đã bị bỏ dở. Đại ca thì đã được tôi gửi cho cuốn sách *Tôi Tầm Đạo*, anh cũng đang muốn tìm hiểu về thiền. Tứ đệ cũng đang thiền theo Yoga vì đã được dạy trong lúc đi tu ở trường dòng, nay đệ cũng đang tìm hiểu về Pháp Lý Vô Vi, và Lục muội thì thích ăn chay, cũng thích hỏi về thiền, quen nhiều bạn thiền theo nhiều pháp, nhưng chưa biết làm sao thiền, hiện tôi cũng đang nói cho muội nghe về Pháp Lý. Ngũ huynh thì cách nay hơn 20 năm cũng đã có thiền theo một phương pháp khác và đã ngưng gần 20 năm, huynh thích ăn chay, hiện nay cũng đang muốn thiền, tôi đang nói cho huynh nghe về pháp thiền của chúng ta.

Các bạn đạo nào có computer và muốn vào những phòng chat của người việt, có thể liên lạc với tôi qua địa chỉ email dưới đây, hoặc các bạn đạo nào có ICQ hay muốn có ICQ cũng xin liên lạc với tôi, chúng ta có thể cùng nhau làm việc. Hiện nay có rất nhiều bạn, trẻ (cũng như già) người Việt Nam đang bơ vơ đi tìm mà không biết mình đang đi tìm gì, bạn muốn có dịp để bố thí chơn ngôn thì đây là cơ hội cho bạn đó. Bề trên đang có bao nhiêu việc cho chúng ta làm và đang đợi chúng ta, chỉ cần bạn có tâm thôi. Mong lắm thay!

N.V. Ngọc Lan
Email:
Kvunguyen@ibm.net
ICQ#: 3055046

NGHIÊN CỨU PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỂN THEO PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

Lời dạy của ông Tư: *"Bạn không nên bỏ sự nghiên cứu, mà cũng không tin nơi ai, đến đỗi bạn cũng không tin lấy bạn, phải kỳ quyết nghiên cứu để tầm việc tu hành cho rõ ràng hơn."*

THEO KINH SÁCH CỦA CỤ ĐỖ THUẦN HẬU (Ông Tư)

Ý NGHĨA NHỮNG ĐỘNG TÁC KHI LÀM PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỂN

Đây nói qua về Pháp Luân Thường Chuyển. Các bạn xếp bằng làm cho điển quang không chạy xuống đất là bộ chân, để cho điển quang sẽ chạy lên bộ đầu. Còn hai cánh tay xếp lại khít vào ba sườn bản thể để kềm cho vũ trụ là xương sống không lúc lắc. Đầu ta không lung lay lấy sự ngay thẳng của vũ trụ. Tay bắt ấn tam muội để cho phía tả và phía hữu cánh tay hợp nhứt để cho điển quang tung lên chỗ xương gu cổ để tiếp xúc với vũ trụ chạy thẳng lên cửu khiếu. Lưỡi ta co lên chân răng để lọc nước cam lồ ở thận thủy xung lên làm cho nước miếng trở nên ngọt trong sạch Phật gọi là Ba-La-Mật. Răng cắn nhẹ nhẹ làm cho các thứ điển trong bản thể có sức khai Thiên Môn. Khai Thiên Môn là bộ đầu ngay giữa tự nứt ra do công phu, bởi thế sách nhà Phật cũng gọi bản thể ta là Tiểu Thiên Địa.

TÁC DỤNG CỦA HƠI HÍT VÀO

...Ngậm miệng răng cắn nhẹ nhẹ để làm cho mấy huyệt gân toàn thể phải ứng phó cử động khi có lịnh. Lịnh là hít hơi vào động hết gọi là lịnh. Lúc ấy ta hít hơi bằng lỗ mũi nhẹ từ từ đem xuống tới hạ thừa, rồi hít luôn thì hơi ấy sẽ tiếp tục tràn lên cuống họng, động hết cuống vị truyền bá cho phổi và gan, trái tim, bao tử, trái cật xoay chuyển mạnh để vào hiệp tích chỗ mạch đốc. Mạch đốc truyền bá cho cái mối gân đồng đều xoay chuyển, các điển châu lưu thân thể tiếp lên cửu khiếu, truyền bá cho điển chạy xuống huyệt luân xa là ổ nhện.

TÁC DỤNG CỦA HƠI THỞ RA

Lúc ta công phu luyện đạo hít hơi cho đầy rồi thở ra, làm cho trái tim mở hai lỗ trống, thông cho được khí hồn ta trong trái tim tung lên bộ đầu.

. Thủy là loại nước liquid và air tạo ra khí điển trong khoa học đời nay. Chất lỏng ÉP cho bị nghẹt, nước ấy thành khói, bịt tức nổ ra thành điển lửa. Lúc chúng ta công phu luyện đạo nghe trên bộ đầu ta nổ lụp bụp, nhờ các sợi dây gân bao trùm bộ đầu làm cho động địa cùng kéo khớp xương ba miếng trên bộ đầu ta tách dang ra, công phu ít thì tách ít, cố gắng công phu được lâu thì khớp xương nẻ ra rộng hơn nhưng không tới một phân.

THEO LỜI GIẢNG CỦA ÔNG TÁM

LÀM PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỂN ĐẾN TỐI ĐA.

...Sử dụng hơi thở sẵn có là của cải của Thượng Đế đã trao không đòi hỏi của cải gì nữa hết, làm Pháp Luân Thường Chuyển đến tắt thở một nấc là bước tiến lên một bước rất rõ rệt.

Ý CHÍ PHÁP LUÂN

Sau này hít thông rồi, hít 6 lần thì thấy mình không còn ở thể xác nữa, rời khỏi! Lúc đó thì dùng ý chí luyện tiến, bằng Ý Chí Pháp Luân, đó là cái lớp cao hơn nữa. Đây là sơ đẳng chỉ cho quý vị thấy rằng "Hít", nhưng người mới tu không làm nổi như cái tôi vừa hít, những người tu rồi có thể làm được.

LÀM PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỂN ĐẾN TỐI ĐA

Hít hơi đầy bụng một khi,
Nghẹt hơi lại thở việc chi chớ sờn,
Luyện đạo cố gắng thì hơn,
Sống chết chớ sợ đâu sờn trí ta
Theo Phật nào phải theo ma
Con làm như vậy thì tà phải dang.

...Mũi từ từ hít nhẹ hơi vào cho đầy bụng, tới ngực, lên đến bộ đầu, cho đến ngạt thở tức hơi khó chịu mới bắt đầu thở ra, bụng thóp vào cho hơi ra thật hết.

...Khi chúng ta công phu luyện đạo chuyển Pháp Luân cho mãnh liệt thì lửa hỏa tặc dang ra còn lại lửa thanh gọi là hỏa đức. Hỏa đức này gốc từ trên mặt trời mặt trăng xuống gọi là điển.

PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỂN HUỆ TÂM KHAI

... Hiện tại các bạn làm pháp luân thường chuyển để khai mở huệ tâm, càng ngày càng hít sâu chuyển giải từ sớ thịt, khai mở luồng điển trong cơ tầng ngũ tạng, quy hòa trong sáng suốt thanh tịnh mới thấy rõ huệ là gì, tất cả đều phải thanh tịnh mới có huệ. Nếu chúng ta thiếu thanh tịnh thì không có huệ. Các bạn còn ôm lấy sự lo âu việc này việc nọ thì không khác gì lung lay cái bóng đèn làm sao có ánh sáng tốt, có thể làm bể bóng đèn, ánh sáng không ổn định thì làm sao hòa hợp với ánh sáng của siêu nhiên...

...Càn khôn vũ trụ thanh khí điển là cao quý, nhưng mà thanh khí điển có nhiều lớp không phải một lớp, đừng tưởng các bạn hít vô khí thanh là được, nhưng không! Khí thanh nó có giới động và không động. Cho nên chúng ta đòi hỏi pháp luân thường chuyển huệ tâm khai, các bạn phải làm pháp luân cho nhiều rồi các bạn mới thấy giá trị siêu nhiên. Nay mở bộ phận này, mai mở bộ phận khác, rồi các bạn mới thấy rõ cái tu là gì, cần thiết hay là không cần thiết. Lúc đó các bạn mới áp dụng.

Cho nên chúng ta là người tu Vô Vi không xét tâm đời nhưng mà xét siêu nhiên nhiều hơn, đọc kinh vô tự nhiều hơn chớ kinh hữu tự chỉ hỗ trợ cho các bạn một giai đoạn nào đó thôi rồi tới giai đoạn học hỏi về điển giới siêu nhiên là các bạn chỉ nhắm mắt để hưởng lấy tâm thức sáng suốt do Bề Trên ân độ...

...Chúng ta tu ở đây nhờ cái pháp luân thường chuyển khai mở tâm can, khai mở tâm

NHỮNG VẦN THƠ NHỎ...

Thương Thầy con mượn vần thơ,
Nói lên nỗi nhớ niềm thương kính Thầy.
Mỗi năm cứ đến tháng này,
Lòng mong muốn có những ngày sống chung.
Gặp Thầy cho thỏa nhớ nhung,
Một năm xa cách, một năm đợi chờ.
Niềm vui hy vọng hững hờ...
Thuyền đi nhờ nước, thuyền về bến mơ.
Thuyền con không nước nên chờ,
Thôi đành hẹn lại tháng này năm sau.

Nguyễn T. N.
Thiền đường St. Jacques, Montréal

thức của chúng ta, trong chùa cũng nói rõ pháp luân thường chuyển là huệ tâm khai, thì chúng ta lấy cái thanh nhẹ của càn khôn vũ trụ để khai triển cái tiểu thiên địa này, hơi thở của các bạn đó là ánh sáng vô cùng, nhưng mà ai đã thấy ánh sáng đó? Biết đó là hơi thở? Tưởng cái đèn là ánh sáng sao? Sai rồi! Cặp mắt các bạn có trí khôn các bạn không có thì làm sao các bạn tạo ra được cái đèn? Ánh sáng đã có từ lâu trong nội tâm nội thức của các bạn, mà đó là có sự hư không đại định chuyển hóa xuống thì khoa học mới có tiến triển. Cho nên chúng ta phải hiểu rằng còn một tầng lớp nữa và nhiều tầng lớp nữa đang chuyển hóa cho những tầng lớp tiến triển và chứng minh thấy rõ ràng hư không đại định là chánh pháp.

KHÔNG NÊN SỬA PHÁP

...Người ta dặn hít pháp luân thường chuyển 6 cái hít cho đều, tối đa là đủ rồi, ảnh hít 12, có người hít 40, người hít 150 để làm cái gì? Để thi đua ăn thua? Tu mà còn ăn thua gì nữa. Của người ta đã vận dụng từ đâu tới đâu có chừng có mực hết trọi, người ta đã đi trước và người ta ngừa trước cho chính mình mà mình không biết học, mình không chịu học mà muốn sửa pháp nữa thì khùng, người ta dặn một đường mình làm làm một ngả...

...Nhiều người cũng tự sửa,

ĐẠI HỘI HỘI TỤ TÂM LINH

Hội Nơi Động Loạn Tâm An Tịnh
Tụ Họp Về Đây Chứng Quả Trình
Tâm Thân Thanh Thoát Kỳ Công Đạt
Linh Ứng Vô Vi Pháp Phật Gìn.

*
* *

HỘI *về thành phố ăn chơi*
NƠI *này thử điển tu lời hay thua*
ĐỘNG *lòng tham của được thua*
LOẠN *động ngoại cảnh là mùa học thi*
TÂM *ta LỤC TỰ bao bì*
AN *thần cầm mệnh Hồn thì nhẹ bay*
TỊNH *tâm thấy cũng không hay*
TỤ *vào tâm điển là THẦY dạy ta*
HỌP *bao Huynh Tỉ gần xa*
VỀ *đây xum hợp thật là phước duyên*
ĐÂY *là Đại Hội Phật Tiên*
CHỨNG *cho hành giả trước tiên: PHẬT THẦY*
QUẢ *thanh hay trược kỳ nầy*
TRÌNH *lên chư Phật hứa THẦY con tu*
TÂM *con chịu sửa, rèn, trui*
THÂN *dù nghiệp đập không lùi bước tu*
THANH *thanh cõi Thọ tít mù*
THOÁT *mất đã đến: phá tù bản thân*
KỲ *Ba kề sát bên chân*
CÔNG *năng tu luyện nhờ thân pháp trần*
ĐẠT *quả tự giải nghiệp tâm*
LINH *hồn khi thác biết tầm đàng đi*
ỨNG *cho TRẺ thấy đường đi*
VÔ VI *pháp quí muốn quy phải hành*
VI *hành trong trược ý thanh*
PHÁP *chánh nhớ động luyện thanh mới tài*
PHẬT *không muốn TRẺ van nài*
GÌN *Pháp cho đúng thân mài thành kim (Cang)*

Thay lời B/Đ Trung Tâm Toulouse

Kính dâng lên Chư Vị Bề Trên, Đức Phật Thầy, cùng Quý B/Đ Năm Châu.

Kính bái,

tôi chỉ một đường họ về họ làm một ngả. Tôi kêu họ hít 6 lần họ về họ hít 7,8 chục lần, 100 lần, cái đó có lợi gì không? Họ không hiểu. Nhưng mà cái đường lối đúng đắn nó là khác, không phải đòi hỏi nhiều nhưng mà nó đạt tới. Cái người chuyên môn, tại sao người ta cần cái người chuyên môn? Người chuyên môn làm một giờ hơn là người không chuyên môn làm một ngày. Đó người ta đã vạch rõ con đường cho mình tu cho nên các bạn có lòng tu nên giữ đó.

Nhiều người nói: *"Ông kia ổng chỉ có 3 cái đó thôi à, vậy mà nó đắc pháp?"* Sự thật nó đắc pháp, giữ đúng 3 cái đó nó phải đắc pháp. Tôi nói xe đạp răng cắn răng, răng cạ với răng cưa này với răng cưa nọ nó đi tới, dây này chuyền với dây kia nó đi tới, rồi xe hơi cũng vậy, cũng do sự cọ xát nó đi tới. Hỏi chớ ba từng nó cũng là cọ xát, mà đi tới hoàn toàn thanh lọc cái luồng điển là nó định, kêu là nhập định, thì lúc đó động là nó đi, nó đi cũng phải do sự cọ xát...

LÀM PHÁP LUÂN ĐỂ GIẢI TÁN TÌNH DỤC

...Bây giờ mình nói: *"đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu"* cái lịnh cứ nói như vậy thét rồi nó quen à, nói như vậy chứ trong các cơ quan có nhiều người làm việc với mình chứ không phải một mình mình đâu, cứ hít cho nó đầy rồi thở ra xẹp, nhưng mà chú ý ở bên trên thì tự nhiên nó phải luân chuyển đi, thấy không? Chú ý lên đỉnh đầu thì nó rút đi lên thay vì nó cứ đập phá ở dưới, bởi ở dưới là cơ quan, nó là Nhập Sanh Dục xuất phát đương nhiên phải có, cho nên nó đòi hỏi tình dục. Bây giờ mình củng cố cái tình dục nữa thì tất cả lực lượng về tri giác của mình ở trên này nó xuống nó bành trướng cái hạ trí thành ra con người nó sân nó nóng và nó dục thêm, dục dữ lắm. Đó, không có lợi. Còn cái đằng này nó khác. Nó rút đi lên cái sức nóng ở đây, nó phải từ từ giảm. Nó giảm rồi lần lần cái dục nó cũng phải giảm, nó đi ra khỏi đầu thì cái tình dục nó giảm, nó cũng có nhưng mà nó giới hạn chứ không phải lu bù như người thường, chừng nào đạt hết ở trên rồi êm! Không bao giờ nữa...

...Cái pháp luân thường chuyển là nó vận chuyển cái đại não của các bạn,làm nhiều chừng nào các bạn sẽ được mở ra chừng nấy, làm cho dài cho sâu đi các bạn mới mở trọn lành trong mạch nhâm-đốc, thì lúc đó tình dục đâu còn trói buộc các bạn được. Vì tình dục mà sanh ra ác nghiệp đó bạn. Vì tôi yêu, yêu không được hay là vợ tôi bị người yêu là tôi sanh ác ý, có phải vì tình dục nó lôi cuốn các bạn không? Chủ đề là tại tình dục mà nó gieo tánh hư tật xấu cho chính chúng ta.

LÀM PHÁP LUÂN ĐỂ SỬA TÁNH

...Chúng ta có cái pháp luân nó đưa lên giải... giải... lên tới trung ương rồi là nó thoát, cái mạch lạc đường lối rõ ràng không bị ai phỉnh hết. Bạn làm pháp luân rồi bạn thấy hồi ban đầu tui làm pháp luân nó vậy, hít có chút chút, bây giờ tôi hít nó càng ngày càng dài, mà hít rồi tôi thấy người tôi nó nhẹ nhàng nó hiểu, nó minh lần lần, nó biết tham là gì, sân là gì, si là gì nó biết, nó biết lấy cái tánh xấu của nó và nó tự nguyện rằng tôi sẽ đắc. Mà nếu học như vậy thì vô chùa nghe biết bao nhiêu thời kinh mới hiểu được cái chuyện đó. Nhưng mà bây giờ thanh tịnh tu nó biết, nó mở trong cái giờ thiền, thiền rồi các bạn có những cái ý nghĩ rất mới mẻ, rất tinh vi mà chính hồi nào giờ các bạn không có suy nghĩ tới. Nó hóa giải đi tới vậy. Mở lần lần rồi nó hòa đồng với tất cả nó nhập vô đại định được chứ. Thì bây giờ làm sao hơn là tu hành không có ỷ lại...

...Các bạn tu các bạn làm pháp luân thường chuyển cái đó quan trọng lắm. Pháp luân thường chuyển rồi nó dẫn dắt từ từ. Từ hạ thừa rồi nó chuyển hết trong 9 tầng khu ốc của hạ thừa rồi mới tung lên trung thừa, cũng dẫn dắt bò bay máy cựa đi lên trên. Cho nên cái tánh con người thường hay sân si và hay nghĩ cái chuyện eo hẹp không phát triển được, rồi nghĩ đủ thứ. Đó là ứng dụng trong cái tánh của bò bay máy

cựa, cái tánh đó là cái tánh rất yếu hèn không tự giác...

LÀM PHÁP LUÂN LINH TÍNH ĐƯỢC KHAI MỞ

...Khi mình hỏi nó nói là đúng hết, thấy rồi! Nhưng mà nói là đúng kêu bằng "khẩu", huệ mà huệ bằng khẩu đó. Gặp với nhau nó nói một cái là nó phải đúng. Cái đó là lúc đó mới thấy điển. Mà những người đó không phải coi về đoán số, nhưng mà nó có thể nói bịnh luôn nữa. Khi đối diện nó, nó đương ngồi như vầy, người khác tới với nó, kế nó, có cảm giác thấy cái ngực nặng, nó hỏi tại sao cái ngực chị... nó nói cái trúng liền à, nó thấy cái tay phía bên tay mặt đau, nó hỏi tại sao cái tay mặt đau... Cho nên đó là nhờ pháp luân thường chuyển làm cho nó càng ngày càng trong lành, đối phương tới là cái gì nó cũng rọi hết, chiếu liền.

PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỂN RẤT HỮU ÍCH VỚI NGƯỜI LỚN TUỔI

...Lúc ban đầu các bạn làm pháp luân thì nó còn hơi hằn học. Một thời gian sau nó càng ngày càng nhẹ, càng ngày càng nhẹ. Nhẹ chừng nào các bạn thấy trẻ trung trở lại, mạnh trở lại, có thể đập ngực nói rằng tôi trẻ hơn lúc tôi còn 20. Cho nên ngày nay tôi 59 tuổi mà tôi khỏe hơn trước 20 tuổi. Hai mươi tuổi tôi động loạn, vì trong cái cảnh đời tham dục

CÁI "TA" VĨ ĐẠI

Chúng ta không nhiều thì ít, ai ai cũng đóng dấu sẵn hai chữ T.A thật rõ ràng trong tâm tưởng.

Chỉ có hai chữ thật đơn giản nhưng chứa đựng bao nhiêu chuyện rắc rối, lố bịch, tai hại và với thời gian nó phát triển theo từng giai đoạn của một đời người.

Thuở ấu thơ, nó được thể hiện bằng niềm hãnh diện: "Tui bắn bi, chọi đáo, đánh cù... giỏi nhất xóm — tui chuyền banh đũa, nhẩy dây, nhẩy cò cò... hay nhứt trong làng."

Thuở trưởng thành chữ TA được biến thành niềm tự hào: "Tui làm toán, đàn ngọt, vẽ đẹp... nhứt lớp — tui hát hay, thêu khéo tay, duyên dáng... nhứt trường."

Khi vào đời nó chuyển mình thành sự kiêu căng: "Tui chạy áp phe, làm ăn buôn bán... chẳng bao giờ sai lầm — tui xã giao lịch thiệp, thu phục lòng người... có ai hơn."

Đến lúc về chiều, chữ TA đã hoàn toàn bay bổng, to lớn như trái đất với sự tự cao tự đại: "Tui đầu đã hai thứ tóc, kinh nghiệm qua nhiều, từng tuổi này còn ai qua mặt nổi..."

Mô Phật, từ khi mái tóc còn xanh đến lúc đầu bạc, chữ TA phát triển thật ghê gớm. Sự thật thì "KHÔN 3 NĂM DẠI 1 GIỜ", chỉ vì ôm cứng cái TA mà bao nhiêu người phải ngậm đắng, nuốt cay trong cảnh cười đau, khóc hận trên nẻo đời vì: "ĐẾN CHẾT VẪN CÒN DẠI."

Về phương diện Đạo pháp thì cái chữ TA bình thường, chính là sợi dây thòng lọng để cho hành giả thuộc bất cứ môn phái nào, xử dụng trong việc "tự sát" (tui nói pháp thao thao bất tuyệt, bao nhiêu kinh sách tui đều thông suốt... tui tu mấy chục niên nhìn ai là biết thanh hay trược, tiền kiếp, hậu kiếp ra sao, tui đã tu đến tầng trời thứ mấy...).

Lạy Chúa, chữ TA của một người tu hành đã biến thể quá trớn thành sự "cống cao — ngã mạn" và đường về niết bàn thì còn xa xôi vời vợi với mây mù che khuất, nhưng đường về nghĩa trang thì hắt hiu, gió cuốn một sớm một chiều!

Từ ngàn xưa cho đến ngày nay, biết bao nhiêu tu sĩ đã mất thời giờ, khổ công tu luyện để đạt đến trình độ "Tử sĩ" vì vun bồi, nâng niu, nuôi nấng hai chữ TA trở thành vĩ đại... u minh.

Học đạo như lông trâu,
Thành đạo như sừng thỏ.

Honolulu, Hawaii,
Đào Nguyên
19-10-97

đã tạo những cái chuyện ham muốn cho tôi. Tôi thấy tôi yếu hèn hơn bây giờ. Bây giờ động tới đâu tôi ý thức tới đó. Con người tôi làm việc nhiều và khỏe mạnh. Không có cái giờ giấc ham ăn ham ngủ nữa và thấy mình thực sự được có cơ hội học hỏi khi chúng ta đạt được sức khỏe.

Cho nên những vị bô lão lượm được cái pháp này và thực hành được rồi mới thấy rằng sức khỏe lần lần khôi phục. Mà chính mình là một y sĩ cho cơ tạng, y sĩ trong nội tâm và khai thông nội thức của chính mình. Trong tuổi già chỉ cô đơn thôi. Mỗi người sống trong cái cảnh cô đơn rồi tự giải thoát rồi mới trở về nguồn cội được. Có vợ, có con, có cháu, có chắt, nhưng mà vẫn sống ở trong tâm thức cô đơn. Cho nên chúng ta hiểu và chúng ta có cái phương pháp chuẩn bị cho cái giờ giấc cô đơn đó. Mà chúng ta sống với cả càn khôn vũ trụ thì hết cô đơn. Từ cô đơn này sẽ đi tới hòa đồng đời đời bất diệt.

PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỂN LÀ BÙA VÔ CÙNG TẬN

...Cái phần bơ vơ đó mà, không biết chân lý là cái gì. Con người biết chân lý người ta đâu có xài bùa, biết chân lý chỉ xài cái pháp luân, cái bùa vô cùng tận đó. Cái bùa nó cũng ba lăng nhăng vậy thôi, cái pháp luân là cái bùa, cứ hít cho đúng là cái bùa, cái gì cũng giải hết, mạnh vô cùng. Tôi đâu có dạy bùa phép thành ra cái bàn thờ y đặt ở trong đó tụi nó rủ tôi vô coi tôi nói: *"Tao đâu có chủ trương bàn thờ mà tao phải coi bàn thờ"*. Y muốn đặt y làm gì làm, nhưng mà Cha nói thằng Tám đi rồi không có thằng nào giúp hết, tao phải đặt bàn thờ, nói vậy đó, y có lý do của y, chuyện ai làm gì làm, còn tôi thì tôi không có chủ trương vụ đó. Thằng nào ngon thì tu đi tới, thằng yếu hèn thì ráng chịu chết.

THEO LỜI GIẢI ĐÁP PHÁP LUÂN CỦA ÔNG TÁM

Vấn: *Bạch Thầy pháp luân thường chuyển đúng mức thời gian bao nhiêu lâu?*

Đáp: Pháp luân thường chuyển 6 cái thôi là đúng đó. Có nhiều người làm tới 12 cái mệt lắm, đó là đúng. Còn làm không đúng 40 cái cũng như không, không bằng người ta làm một cái.

Vấn: *Pháp luân ngồi nên làm 6 hay 12 cái?*

Đáp: Sáu cái mà làm cho đúng cũng ứ hơi rồi. Những người nó còn yếu mới kêu nó làm nhiều một chút bởi vì kêu nó hít vô *"đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu"* nó làm không nổi. Nó chỉ hít vô bụng thì kệ nó, làm 12 cái để cho nó mở lên, thấy không, còn người ta làm đúng hít vô rung toát mồ hôi ứ hơi. Một cái cũng thấy mệt rồi nhưng mà 6 lần như vậy cũng đủ.

Vấn: *Thưa Thầy, Thầy nói tung lên bộ đầu cái đầu lắc, lúc đó mình có phải kềm không?*

Đáp: Thây kệ, thả lỏng cho nó lắc, lắc rồi nó trụ, như hồi đó tôi làm đầu nó lắc đó, cái đầu nó làm như vầy nè, cứ thây kệ nó. Sau này nó thông rồi nó về trung ương Phật pháp rồi đó méo một chút cũng không được, ngồi phải ngay ngắn, tự nhiên nó ngay ngắn.

Vấn: *Khi làm pháp luân thường chuyển đầu có rung mạnh không?*

Đáp: Khi làm pháp luân thường chuyển nếu nó thông thì đầu phải rung mạnh. Nó chưa thông thì đầu chưa rung. Nó thông thì nó rung. Nó thông một thời gian nó trụ đảnh rồi là hết rung nữa.

Vấn: *Trường hợp không ở trong tình trạng thiền mình thở thường đó, có thể nhờ vào bụng được không?*

Đáp: Được chớ. Có thể thở vào bụng được chớ. Trong lúc mình làm việc mình cũng thở pháp luân được chớ bởi vì mình chú ý và nhớ cái pháp luân thì trong lúc mình làm việc cũng làm được hà, cả ngày càng tốt.

Vấn: *Nhưng mà soi hồn thiếu làm sao?*

Đáp: Soi hồn thiếu không sao, nhưng mà pháp luân phải có nhiều hơn, cần pháp luân, thấy không?

Vấn: *Trong ngày khi rảnh rỗi có nên làm pháp luân*

thường chuyển không?

Đáp: Tốt, bây giờ không có hạn chế thì giờ gì hết rảnh có thể làm, mau lắm.

Vấn: *Khi làm pháp luân thường chuyển ra mồ hôi tốt hay xấu?*

Đáp: Ra mồ hôi là tốt, bởi vì cái trược khí trong người được giải tỏa.

Vấn: *Bạch Thầy pháp luân thường chuyển mồ hôi ra ướt đẫm người có nên lau trước khi thiền không?*

Đáp: Phải lau, phải để cái khăn lông lau để cho nó đừng hút trở lộn lại.

Vấn: *Tại sao làm pháp luân thường chuyển có khi ra mồ hôi có khi không? Do thời tiết hay sao?*

Đáp: Do thời tiết. Cái thời tiết quan trọng. Nhưng với những người nó thông trong ngũ kinh ngũ tạng rồi thì ít mồ hôi lắm. Mà khi hít thấy ánh sáng chứ không phải hít hơi nữa. Còn những người còn thấy hít hơi thì nó phải ra mồ hôi, mà người thanh nhẹ rồi người ta chỉ thấy hít ánh sáng, thì không có mồ hôi.

Vấn: *Lúc làm pháp luân thường chuyển cảm thấy người mình không muốn ra mồ hôi nhưng mà nó nóng, vậy là làm chưa đúng sao?*

Đáp: Đó là nó chạy đó. Xứ lạnh thấy vậy là nó chạy đó. Rồi mình muốn thử pháp luân mình làm đúng không, sớm mơi mình đi tiểu mình có thể coi, lấy nước tiểu coi nó đục, cái lúc đi tiểu đầu đó, kết quả tu học điển hóa văn đi tới đâu rồi. Một nam bạn đạo đã tu lâu năm, cách đây 2 năm được mời ra làm thơ, anh ta đã làm được một câu như sau: *"Tết Trung Thu ăn bánh Trung Thu"*. Cách đây 1 năm anh đã cũng được mời ra làm thơ một câu như sau: *"Đêm thu vằng vặc ánh trăng sao."* Và mới đây nhất, anh cũng đã được mời ra làm thơ, lần này được hai câu:

Mỗi độ thu về lòng thổn thức
Tại vì tôi nhớ bánh Trung Thu

Không biết Trung Thu năm tới sau khi ăn bánh xong anh ta có uống trà không nữa?

Nhóm tình báo VV trên làn sóng 00

ĐIỂN HÓA VĂN

Nhân ngày kỷ niệm mười năm cạo đầu, một bạn đạo xuất khẩu thành thi:

Mẹ cha sanh mái tóc bồng
Cầu cho con cái nối dòng nối tông
Bây giờ khôn lớn long bong
Đi theo Thầy Tám tóc lông rụng rời

Phan Minh Tiến, San Jose

Sau khi khóa học tịnh khẩu Tái Hồi Tịnh Độ ở Thiền Viện Hai Không vừa kết thúc, buổi chiều hôm đó mưa rơi dữ dội, gió lạnh thổi vù vù. Bà con xúm nhau chui vào giảng đường ngồi cho ấm. Trong lúc nồi bún riêu đang sôi sùng sục ngoài sân, dưới bầu trời ướt nhẹp thì bạn đạo ào ra ăn một người tới hai ba tô cho ấm lòng. Một anh bạn đạo sau ba ngày tịnh khẩu tức khí ra thơ rằng:

Giảng đường rộng rãi người thưa thớt
Nhà ăn chật hẹp khách lu bù

Lâm Hồng Phát — San Francisco
Võ Thu Sương, Hà Hồng Lân — San Francisco
Thầy Ba Cây Khế — Oroville

Mỗi năm nhân dịp Tết Trung Thu các bạn đạo đều phải làm thơ để kiểm chứng

Một nam bạn đạo trước khi tu PLVVKHHBPP đã từng là tay chơi Cầu Tre Lắc Lẻo, mấy năm sau khi tu anh ta thức tỉnh và cất khúc ai oán như sau:

Hồn ai lạc bước trong vườn mộng
Mơ tưởng thân mình phận bướm ong
Mải mê đùa giỡn cùng hoa lạ
Đến lúc tàn thu mộng vỡ tan

Lâm Hồng Phát — San Francisco, USA

cái giấc sáng của mình nó đục hơn mấy cái kia, nó trược nhiều lắm nhờ cái pháp luân nó dẫn ra. Còn đi cầu cũng vậy, cái phân của mình nó có một cái vòng trắng, như vậy là đem cái trược điển ra.

Vấn: *Gần đây Thầy thường nói rằng:"Bạn tu một thời gian không còn thở nữa, bạn không hít bằng không khí mà bạn hít bằng ánh sáng", như vậy người tu đến giai đoạn nào mới hít bằng ánh sáng?*

Đáp: Mở bộ đầu. Mở bộ đầu là cái ý mình muốn chuyển pháp luân thì tự nhiên cái bụng mình nó đầy, không cần lỗ mũi hít chi cho mệt, cái giai đoạn đó nó hơi cao một chút, bây giờ không làm được, sau này sẽ làm được, hễ dùng ý là nó phải chuyển, kêu *"làm pháp luân nó phải vô, mà vô trong cái nhẹ nhàng tuần tự"* mà đó là cái ánh sáng không phải còn hơi nữa, cái hơi không cần thiết nữa, lúc đó không cần thiết.

Vấn: *Ông Tám thường nói rằng: "Còn trược thì hít hơi, nhẹ rồi thì hít điển". Xin cho biết thế nào là hít điển?*

Đáp: Trược đó thì chúng ta còn hít hơi, nó toát mồ hôi và trong lúc làm pháp luân nó đủ ý nghĩ nó ra, rất nhiều ý nghĩ trong đầu óc chúng ta còn trược. Mà khi chúng ta hít rồi đó, đâu nó vào đó, êm! Thanh tịnh thì lúc đó nó mới tiến về cái thanh và trên cái thanh rồi đó thì tự nhiên chúng ta dùng cái ý nghĩ ngay trung tim bộ đầu, lúc đó chúng ta mới chuyển đi đâu nó đi đó mà dùng cái ý chuyển, chuyển điển đó. Tới cái trình độ đó nó khác, mà trình độ còn thấp mà chuyển điển nó khùng. Trình độ còn thấp cấm không được chuyển điển. Cứ làm y như vậy nó ra ý nghĩ gì thì sẽ dọn đi hết, rồi từ từ làm cho nó mở hết rồi tự nhiên cái điển nó trụ bộ đầu, rồi lúc đó chúng ta mới dùng cái điển chúng ta chuyển lên, lúc đó chúng ta không còn hít hơi nữa nhưng mà đem ánh sáng vô, cái ý chúng ta kêu nó làm pháp luân là nó đem vô, sáng tới tới đâu chúng ta mở chúng ta thấy rõ ràng trong cái cơ tạng chúng ta thấy một cái cơ giới vô hình của tiểu thiên địa, thấy rõ thì cái ý chuyển tới đâu nó chạy tới đó nó mở.

Vấn: *Khi làm pháp luân thường chuyển mà mê đi thì tốt hay xấu?*

Đáp: Pháp luân thường chuyển mà mê đi thì tốt chớ đâu có sao.

Vấn: *Thưa ông Tám, làm pháp luân mà không nhớ đếm?*

Đáp: Không nhớ thôi, mình thiền luôn, cái đó là nhẹ rồi, khi mà nó không nhớ là nó thanh nhẹ, hễ nhớ là đời rồi, không không gian, không thời gian, không đếm xỉa, không suy tính, lúc đó là nhẹ rồi, nhưng mà biết hết thấy không.

Vấn: *Khi qua phần thiền định cứ chuyển pháp luân thở nhẹ nhẹ chứ không thở hết sức như thở 6 cái được không?*

Đáp: Bởi vì đúng mức thì tự nhiên nó phải nhẹ chứ không có ồ ạt nữa, cứ việc làm rồi tới đó đúng mức là nó nhẹ hơn. Bởi tại sao? Khi mà đúng mức ở trên này nó mở rồi, cái khi ông muốn làm pháp luân là nó bắt đầu mê rồi, nó mê một phần rồi mới hít nhẹ nhẹ được, còn nó còn hít được vẫn hít, rồi sau này nó hết hít được tự nhiên nó nhẹ. Lúc đó chúng ta mới thấy đã tiến lên trên chỗ nào thấy không, rồi nó mê rồi thôi, muốn hít cũng đâu có được, hết hít rồi, nó mở ở trong cái tầng khác.

Vấn: *Trong lúc làm pháp luân con nghe có mùi hương trầm toát ra, có phải trược điển trong người không?*

Đáp: Không, cái mùi hương trầm đó là do tiền kiếp mình đã dự qua những cuộc tu đó thôi, nhưng mà nó mở đây rồi một thời gian nó hết, cứ ráng làm nữa, làm pháp luân nữa rồi nó sẽ hết. Cứ ráng làm, cái đó phần thanh nhẹ không sao, kiếp trước đã tu chùa nó phải vậy.

Vấn: *Làm pháp luân thường chuyển thấy dường như lỗ chơn lông mình nó to ra, cảm giác như rần rần mà không phải do nóng lạnh?*

Đáp: Lỗ chân lông nó to ra là chứng minh được xuất phát, tiếp tục công phu một thời gian sẽ hết.

Vấn: *Tới lúc nào — thí dụ luân xa mình đã mở rồi thì nó theo cái tự động nó đi thì tức nhiên — khỏi làm pháp*

luân nữa?

Đáp: Phải làm pháp luân, bởi vì hằng ngày ăn cơm gạo nó chưa biết cái đó, vô mình phải nhờ pháp luân mình lọc, bởi vì những cái đó vô nó làm dơ dáy cái chỗ của mình phải thanh lọc cái điển của nó trừ ra mình không ăn thì không cần phải làm cái đó, còn ăn là phải làm.

Vấn: *Cái hồn hay mô ni châu thuộc về điển giới, mình thở pháp luân là dùng xác phàm, đường giây nào liên lạc nó?*

Đáp: Thì mình hít đó là mình hít cái hào quang sáng suốt vô cùng tận của Thượng Đế để vô cơ tạng.

Vấn: *Chứ không phải mình hít hơi thở sao?*

Đáp: Hơi thở là ánh sáng đó, nhưng bây giờ mình hít mình còn tăm tối mình thấy cho đó là hơi thở, chớ kỳ thật mà hít lâu là hít ánh sáng chớ đâu phải hít hơi thở, ánh sáng đó là hào quang vô cùng tận.

Vấn: *Hít là nuôi cái điển giới phải không?*

Đáp: Không phải, nó khai thông ở bên trong, cái tia hào quang ở bên trong được khai thông nó sáng láng vô cùng, bên trong của anh nó không có ánh sáng làm sao anh thấy được ánh sáng bên ngoài này? Bên này có ánh sáng rồi chứ, bên trong không có màu sắc làm sao mình phân được màu sắc ở ngoài này anh thấy không? Cho nên nó hay vô cùng là cái tiểu thiên địa này, bên trong nó có tất cả thì nó mới cảm ứng bên ngoài...

Vấn: *Sao có người nói hít một hay vài cái pháp luân đã mê?*

Đáp: Trạng thái đó rất tốt, công phu mà mê đi đến khi tỉnh lại thì có thể một hai tiếng đồng hồ đã qua. Cái vía được xuất đi trong lúc mê và khi tỉnh lại người tu nhớ hoặc không nhớ tùy người.

Vấn: *Sau khi thiền xong con nằm thở, thở một lát tự nhiên cũng như là con ngưng thở vậy đó, rồi thấy tự nhiên vọt lên nóc nhà một cái, khi đó con sợ đụng nóc nhà, tự nhiên con giựt mình, lúc đó con cảm thấy con được thở trở lại, trước đó dường như nghẹt thở vậy mà con cứ niệm Phật hoài, mà sao dường như nó khô cần cổ nói không ra tiếng?*

Đáp: Đừng sợ, đi nữa đi, quí lắm... nó rút lên, nó rút lên, cái đó tốt không sao, không có hại đâu, bởi vì mình muốn xuất hồn mà tới đó sợ cái gì, đây nó sẽ đổi tướng đẹp trai nữa.

Vấn: *Trong ngày có thể không làm chiếu minh được không hay bắt buộc phải làm pháp luân chiếu minh?*

Đáp: Bởi vì pháp luân chiếu minh nó giúp rất nhiều, hỗ trợ về cái trần trược ở trong ngũ tạng những món ăn của chúng ta đây, giúp cho chúng ta khỏe mạnh thêm, không có hại, hoàn toàn vô hại, nên làm hơn là không làm và nó sẽ đem lại cho chúng ta kiên nhẫn hơn và trị cái gan chúng ta, càng ngày lọc càng tốt.

Vấn: *Có thể thay thế pháp luân chiếu minh bằng pháp luân thường chuyển không?*

Đáp: Pháp luân chiếu minh khác. Pháp luân thường chuyển khác. Pháp luân chiếu minh là để giải cái trần trược của cái thực phẩm cơ tạng, còn cái pháp luân thường chuyển là để mở cái đốc mạch để xuất phát đi lên, cái đó nó còn mạnh hơn cái chiếu minh thì cái giờ công phu đêm phải làm pháp luân thường chuyển.

Vấn: *Thưa Ông Tám tại sao ngồi thở 12 cái nằm thở 78 cái?*

Đáp: Nằm tôi không có kêu thở 78 cái, tôi kêu thở 12 cái thôi, rồi 1 tới 11, chớ tôi không có cho người nào lưu ý 78 cái. Nếu lưu ý 78 cái con người nó động mà chỉ nói 12 cái không hà. 1 tới 12 rồi 1 tới 11, 1 tới 10, lần lần nó lọc tới 0. Người ta có ý định giải tỏa một giáp vọng động thôi chứ người ta không kêu mình làm 78 cái. Nhiều người nói tôi làm 78 cái thì nó động rồi. Khi mà làm 56, 57, 58...ở đây nó buồn lắm, còn làm 1-10 thì nó không buồn,..76... 77... còn cái nữa... 78 nó hư rồi, không có được. Người ta nói 1-12, 1-11, 1-10 rồi được nghỉ ngơi rồi làm lần lần... lần lần giải tỏa cho nó đi tới con số 0.

Còn ngồi tối đa là 12 cái thôi, hít vô đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, ngồi là chánh

sửa cái mạch nhâm và mạch đốc. Ngồi đó là chánh, còn nằm đó là phụ để cho tứ chi khỏe mạnh cũng như một môn thể thao thấy không, mà đừng có nghĩ 78 cái, hể nghĩ 78 cái là người đó làm rồi nó động, không xài được, tôi nói rồi, tôi nói hoài mà nhiều người cứ làm 78 cái hoài.

Vấn: *Soi hồn và pháp luân thường chuyển cùng một lúc được không?*

Đáp: Đâu có được, nó tức ở trong đó. Soi hồn là soi hồn, thở thường. Còn pháp luân thường chuyển người ta hít vô đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu để cho nó có chỗ thoát. Cái này bịt cứng, ở đây nó tung lên lộn xộn hết, đâu có được. Soi hồn thở thường thôi, còn pháp luân thường chuyển là pháp luân thường chuyển. Có một ông, người ta chỉ một đường làm một ngả. Nó cứ bịt vầy nè rồi ảnh hít thiệt nhiều thét cái đầu lùng bùng, hỏi tại sao tôi lùng bùng. Tôi nói đâu có ai dạy anh vậy. Đó, soi hồn là soi hồn. Pháp luân là pháp luân. Ông thấy sách vở đàng hoàng không? Ông làm sai, ông muốn tu, ông giận vợ ông ông tu chết cho rồi. Ông phải chịu chứ. Ông bịt đó ông tự tử à? Chỉ ông tu đàng hoàng, ông bịt đó ông tự tử ông phải ráng chịu, làm người lùng bùng luôn, đầu óc lùng bùng luôn.

Vấn: *Thưa Ông Tám, hôm nọ ông Yêm có truyền cho chúng tôi, các bạn đạo ở đây phương pháp thở dài, thở hết sức, thở đến rung cả đầu lên, tôi thấy về tôi thở thì tốt lắm, nhưng mà có cái thắc mắc là đối với người già phần nhiều là có cái cao máu, nếu mà hít thở cũng rung cả lên thế này mà thở hết sức đó thì có cái nguy hại gì không?*

Đáp: Không có hại, bởi vì khi mà hít như vậy đó nó nóng những cái gân nhỏ và cái máu cao phải hạ và mồ hôi nó được ra nữa, nó không có hại, nhưng mà hít cũng tùy lực của nó thôi thành ra không đến nỗi phá vỡ gân máu, không có cái vụ đó nhưng mà nó hữu ích bởi vì cái người máu cao là thiếu thể tháo, mà chịu thể tháo máu cao nó phải hạ.

Vấn: *Trước khi ông Yêm chỉ phép thở này con đã tập, nhưng mà con hít thở được rồi thì trái tim con nó như hàng vạn mũi kim nó đâm thì không biết có nên vững vàng theo cách đó không?*

Đáp: Nếu thở được cứ việc thở, rồi sau này những cái hiện tượng như kim đâm đó nó không còn nữa, bởi vì người ta dặn đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, hít cho hết hít được, rồi thở cho hết thở được đáy cặn bao tử thì lúc đó nó đập như vậy, nhưng mà nó lại hỗ trợ, sau cái nhức rồi nó lại nhẹ, không có gì hết, bởi vì nó ráng để nó mở ra mà nó sử dụng hết hơi thở của cái phổi, tốt! Con người sẽ tươi, không có nguy hại đâu, thấy như gần chết mà không bao giờ chết, khôn lắm.

Vấn: *Thưa Ông Tám, con thở pháp luân như dì Thanh Nguyên chỉ, sao mà đường xương sống con nó nóng ran và nó nóng đổ mồ hôi ra, cái đầu muốn giựt gãy cần cổ?*

Đáp: Tốt, nó ra cái trược điển đó sẽ đem lại cái sức mạnh không sao, cho nó tung nó mở lên cho nó mau và nó sẽ đẹp lại, có gì đâu.

Vấn: *Cái dòng điện ở đường mạch đốc rút thẳng lên có trường hợp mát và ấm, vậy hai cái khác nhau thế nào?*

Đáp: Nó mát là nó nhẹ. Còn nó ấm là nó còn trược, còn nóng tánh, cái đó là nó cũng tốt hơn hồi xưa rồi, mà nó từ đó nó đi lên một thời gian thì nó mát. Sau này nó phải mát. Sau này nó mát cho nên bớt ăn. Sau này không thèm ăn, uống miếng nước ăn chút chút vậy, sướng lắm, ngồi sướng lắm, ngồi lâu... mà ăn nó ngồi không thích, thành ra nó không thích ăn nhiều là vậy.

Vấn: *Khi ngồi thiền con cảm thấy trên đầu nó rần rần và sau xương sống nó nhột nhột, đó là hiện tượng gì?*

Đáp: Trên đầu nó rần rần... tốt, mà sau xương sống đừng có lưu ý. Khi mà sau xương sống nhột nhột mình làm pháp luân, bởi vì tà khí nó có thể nhập vô mấy cái đốt xương sống. Cứ việc chú ý ngay chỗ này (đỉnh đầu), làm pháp luân để cho nó dồn lên trên và nó trụ hẳn ngay chỗ đó, biết được cái đó cũng quí, mà cái chỗ

đó là cái chỗ có thể kêu bằng tà ma xâm nhập ngay đốt xương sống, nhột nhột, nhột nhột là mình bắt đầu làm pháp luân liền, giải nó ra, giải không ra bắt nó làm chiếu minh giải tiếp, giải cho nó ra hết.

Vấn: *Khi làm pháp luân tự nhiên thấy nhói một cái đằng sau lưng như là con rắn dài, đó là gì?*

Đáp: Cái đó là trược điển và cũng do cái thực phẩm nóng trược ở trong mình nó xông lên, không phải rắn đâu, cái đó nó nhói nhói, nhói nhói vậy đó.

Vấn: *Lúc làm pháp luân thở ra hơi đau nhói ở bụng dưới nhưng khi hít mạnh thì nó hết, khỏe như thường?*

Đáp: Bớt ăn cay và uống một ly nước muối sống vừa mặn vào buổi sáng, sau khi giải hết nhiệt điều hòa lại thì có thể ngưng uống. Nhưng lâu lâu cũng phải uống trở lại để thanh nhiệt trong mình, nước suối vừa mặn uống mỗi buổi sáng thì tốt chứ không có hại đối với người trẻ.

Vấn: *Trong lúc làm pháp luân thấy hơi đưa xuống hậu môn và thoát ra ngoài như vậy có gì nguy hiểm không?*

Đáp: Không có nguy hiểm vì ăn no và hơi mạnh mới thông được, tiếp tục làm pháp luân sẽ được mập và bộ tiêu hóa tốt.

Vấn: *Thưa Ông Tám tại sao con thở pháp luân tim nó đập mạnh?*

Đáp: Không bao giờ pháp luân mà đập mạnh, tại vì hít vô ngực nhiều nó mới đập mạnh, còn hít vô bụng nhiều không có đập mạnh. Cho nên kiểm điểm lại, hít vô ngực nhiều là nó phải đập mạnh, hít vô bụng đi, tập hít vô bụng thì nó ổn định trái tim chớ không bao giờ trái tim đập mạnh.

Vấn: *Thưa Ông Tám, lúc soi hồn và pháp luân, đàm nó cứ kéo lên nó bắt ho, làm sao hết?*

Đáp: Cái đó là chị có cái bịnh xuyễn, chị phải trị đi rồi mới làm được. Thấy không? Có cái bịnh mà chị biết cố gắng hít vô trong bụng được rồi đó thì cái bịnh nó sẽ giảm, cái đó là trong người có bịnh rồi, nhưng mà biết cố gắng làm đúng đó thì nó lại trị tất cả những cái bịnh, mà còn lôi thôi hít vô ngực hoài là không được, làm sai thì nó không bao giờ trị hết bịnh, với sự kiên nhẫn của mình mới được.

Vấn: *Tôi tu phương pháp này một năm rưỡi nay mà mắt tôi có hơi mờ, không biết tôi có làm pháp luân sai không?*

Đáp: Bởi pháp luân ngồi còn yếu quá, bởi vì con mắt nó mờ là cái thận thủy nó kém. Cho nên bây giờ rảnh co lưỡi niệm Nam Mô A Di Đà Phật để cho nó lọc thận thủy và tiếp tục làm pháp luân ngồi nhiều một chút cho nó giúp cái thận mạch, con mắt mờ là do trái thận chứ không có gì đâu.

Vấn: *Đang lúc làm pháp luân sao nước miếng nó ra nhiều quá trong lúc đương thở nó bắt nuốt, hơi thở không liên tục?*

Đáp: Cứ nuốt, đâu có sao. Ngó bên tray trái nuốt, sau này nó phải có cái nước miếng lại con người nó mới thật khỏe, trong người nó còn bịnh nó phải vậy.

Vấn: *Thưa Thầy khi thở ra hoặc hít vào thường thôi, trên đầu con nó rần rần thì cứ vun bồi cái đó được không?*

Đáp: Vun bồi cái đó để cho nó mở lên. Đó là trược điển của bộ đầu, nó còn rần là còn trược, mà nó mát là nó thanh.

Vấn: *Sao có người làm pháp luân thấy bộ đầu sáng chói?*

Đáp: Rất tốt, đó là hà sa. Sau này sẽ gom lại thành cục sáng ở trước mắt.

Vấn: *Tôi có hai lần đạt được cái trạng thái sung sướng lạ lùng lắm, không biết đó là sao?*

Đáp: Cái đó là do cái pháp luân nó thông được ở bên sau, nó thông đằng sau thận rồi nó đưa lên xương sống, thông một cái mình thấy nhẹ nhàng liền, thấy sung sướng, không biết hồi nãy mình có thiền hay không, không biết vấn đề thiền là cái gì nữa, mà nó đưa tới không không gian, không thời gian, không suy tính gì mà nó nhẹ nhàng một cách sung sướng vậy đó, mình phải giữ cái đó để tiến, cái căn nhẹ nó mới có những cái chuyện đó cho

mình hiểu biết biến chuyển để đi tới, thấy không.

Vấn: *Ông Tám dặn đừng có nghĩ thấp dưới rún, tôi sợ có lẽ tôi làm pháp luân thấp quá đi thì nó hút cái tinh ở dưới lên?*

Đáp: Mình không có nghĩ, bởi vì nếu mà nghĩ dưới rún đâu có hút lên chỗ này là anh nghĩ trên này, nhưng mà ở dưới này có chuyển hóa, ở dưới này nó tương ứng nó chuyển hóa lên trên thôi chứ không phải mình nghĩ, đừng có nghĩ sai lầm là mình nghĩ ở dưới nó tương ứng và nó chuyển hóa thôi, còn cái mình nghĩ ở trên đỉnh đầu nó mới rút lên chớ.

Vấn: *Ông Tám nói không bắt ấn tam muội để cho dễ mở cái nhâm mạch, vậy nhâm mạch và đốc mạch cái nào mở trước cái nào?*

Đáp: Chúng ta làm pháp luân thì nhâm đốc nó phải mở một lượt hà, bởi khi mà mình hít vô đầy rún thì nó động tới nhâm mạch rồi, rồi từ đó nó chuyển qua đốc, nhâm trước đốc sau, cho nên nó lần lần đi tới chỗ diệt dục là vậy.

Vấn: *Làm pháp luân thường chuyển để quy nhất, xin ông Tám giải thích thế nào là quy nhất?*

Đáp: Pháp luân thường chuyển huệ tâm khai, khi mà chúng ta làm pháp luân thường chuyển thì chúng ta đang hít cái hơi thở hiện tại, người mới tập thì thấy hít ngắn, mà thực tập lâu ngày, càng ngày hít càng nhẹ càng dài, càng thấu triệt từ xa xăm rút về trong cơ tầng ngũ tạng và quy nhất trên đỉnh đầu, rồi vạn giáo quy nguyên, tất cả thần kinh nẻo hóc trong cơ tạng chúng ta, trước kia chúng ta không có biết sử dụng cái nguyên lý khai thông nội tâm nội tạng là pháp luân thường chuyển thì nội tâm không khai, thì chúng ta chỉ lo bề ngoài thôi, chỉ lo hơn thua ngoại cảnh mà không biết vun bồi nội thức để quy nhất một cội. Bây giờ chúng ta làm pháp luân thường chuyển càng ngày càng thức tâm thì chúng ta sẽ quy nhất về một cội, cho nên nhất lý thông thì vạn lý minh, vạn linh hợp nhất thì đồng thanh tương ứng đồng khi tương cầu.

Vấn: *Xin Ông Tám giải thích hơi hít vô và thở ra có ý nghĩa và tác dụng gì đối với bản thể?*

Đáp: Hơi hít vô và hơi thở ra liên hệ với càn khôn vũ trụ, người phàm mắt thịt cho là hơi, nhưng người tu thanh tịnh thấy nó là ánh sáng, không có hơi không hoạt động, không có hơi không có sự bằng an. Lúc khai thiên lập địa hơi có trước ánh sáng, có hơi mới đi tìm ánh sáng mà chính hơi là nguồn gốc sản xuất ra ánh sáng. Chúng sanh đang sống trong nhịp thở chung nhau nhưng đành quên nguyên lý căn bản đời đời bất diệt trong nội tâm cho nên nó biến thành sự tranh chấp vô lý, kẻ giàu cũng như người nghèo cũng đồng sống trong nhịp thở hiện tại, chẳng có ai hơn ai cả, cho nên người tu chỉ biết hòa mới có cơ hội tiến hóa.

Vấn: *Đương lúc làm pháp luân, đương ngồi như vậy nó lắc cả người, đang lúc tỉnh chứ không là mê, có sao không?*

Đáp: Đương làm pháp luân mà nó lắc thì cái hơi nó vô nó thông trong mấy cái thần kinh, mấy cái gân ở trong bộ đầu đó thì mọi người đều có cái tình trạng đó, nhưng mà vẫn tiếp tục làm pháp luân, làm cho nó mau chừng nào nó mở ra chừng nấy. Còn nếu mà ngồi nó lắc lắc, lắc rồi nó khỏe, chứ không phải lắc rồi nó mệt, phải làm liên tục, liên tục, liên tục mãi để cho nó dời cái phần thanh điển từ ở dưới đi lên, bởi hồi nào giờ mình buông bỏ mình xài phí. Bây giờ mình tập trung mới hồi phục, hồi phục lại những cái gì từ trước tới giờ đã bỏ trống, bây giờ mình trở lại với nó thì tự nhiên nó động, hồi trước nó đi xuống bây giờ nó đi lên, hai cái nó choảng nhau động nó rung chớ không có gì hết, rồi một thời gian cứ làm nó thông đều rồi thôi, ngồi cũng như cái tượng Phật.

Vấn: *Sau khí hít mạnh pháp luân thường chuyển thì cơ thể phát nóng rần, cặp mắt giựt mạnh, tôi cố giữ trạng thái tự nhiên co lưỡi niệm lục tự nhưng nóng toát mồ hôi, mặc dầu trời lạnh ghê lắm tôi sợ quá mở mắt nó vẫn giựt lia lịa, sức nóng vẫn xoay tròn cơ thể*

như muốn bưng xác thân lên?

Đáp: Làm pháp luân quá mạnh bị động hỏa tam muội, phải ngưng làm pháp luân chỉ soi hồn và thiền định, tập làm pháp luân ngoài buổi công phu với hơi thở nhẹ. Sau khi làm pháp luân mà cảm giác điều hòa và hết nóng thì bắt đầu làm pháp luân ngồi, làm nhẹ nhẹ chớ không nên làm mạnh.

Vấn: *Làm pháp luân thường chuyển thế nào chỉ hít hơi đầy bụng đầy rún, có cần hóp bụng dưới lại không? Vì khó khăn chận hơi xuống quá dưới rún.*

Đáp: Bạn khỏi cần hóp bụng dưới rún, bạn vẫn giữ bụng lớn nhưng trong thâm tâm nói *"đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu"* khỏi cần chú ý quá rún hay không vì bạn không thể nào đem hơi xuống quá rún được vì bạn chỉ hít chớ không có nín thở và ép xuống đan điền, bạn phải nhớ kỹ phạm vi của lỗ rún nông tròn chớ không phải phạm vi eo hẹp mà bạn đã lầm tưởng.

Vấn: *Khi làm pháp luân thường chuyển làm sao biết cái hơi mình dài hay ngắn? Có một số bạn nói cái hơi họ thở chưa được dài, do đó họ thở mấy chục lần.*

Đáp: Cho nên cái hơi dài hay ngắn, con người đi về cái tình dục nhiều thì cái hơi phải ngắn và khi họ thức tâm tu rồi đó, ban đầu tu là ngắn, nhưng lần lần nó làm nay một chút mai một chút, đêm này đến đêm kia đêm nọ lần lần liên tục 2, 3, 5 cái hơi nó dài. Cái hơi tự ý nó chuyển là nó đi dài dài... Vô bao nhiêu nó cũng vô vô vô... nhẹ, một hơi dài ghê lắm mà rất nhẹ bằng ý, mà cái hơi đó không phải hơi nữa, ánh sáng mà thôi, nó cảm thấy ánh sáng như đèn néon, sung sướng... ngồi hoài nó chỉ thấy hít vô thôi, nhưng mà cái bụng nó không cục cựa, nó khác hơn hồi xưa rồi, cái trình độ đó nó khác rồi. Nó đi thẳng và nó mát từ xương sống xuống. Nó toàn là ánh sáng, rồi từ đó mới phát tung nó thấy cảnh, thấy bốn bể, thấy nước thấy non là nó định rồi là cái pháp luân thường chuyển. Mà ban đầu vô đó ai cũng hụt hơi thiếu hơi vì ta đã xài phí nhiều ngày, nhiều tháng cái hơi nó yếu, còn người ta còn con gái con trai cái hơi nó mạnh lắm, chỉ nó làm mau hơn, toát mồ hôi liền. Còn những người có chồng có vợ con cái, cái hơi nó phải thở è ạch mà nó thích thở cho nên nó làm nhiều hơi nhiều hơn. Sau này cái hơi dài, nó làm một hơi là thấu óc rồi, đâu có làm nhiều lần nữa. Còn sáu hơi là toát mồ hôi bưng cả mặt hồng hào lên, nó khác. Cho nên cái hơi ban đầu người nào cũng là ít. Nếu người nào có vợ có chồng là phải ít. Nhưng một thời gian khôi phục rồi mình mới thấy rõ tôi khỏe hơn, lúc tôi 50 tuổi mà tôi luyện rồi tôi thấy tôi khỏe hơn lúc tôi 20 tuổi, nó khôi phục rồi, ăn ngon ngủ yên khỏe mạnh, lúc đó cái hơi nó chạy toàn thân rồi, mà nó trụ đảnh được rồi thì ý chuyển là lúc đó thấy ánh sáng không.

Mỗi buổi sáng đứng ngoài trời chưởng hưởng thanh khí dùng cái chỗ này hít vô một lượt... là lúc đó cái người làm pháp luân đầy đủ rồi mới làm được cái đó, đứng giữa trời hít một hơi vừa lỗ mũi vừa ngay chơn mày, hai cái chung một lượt một, làm 3 lần mỗi buổi sáng là đối với những người đã chuyển được lên bộ đầu mới làm cái đó còn chưa chuyển lên bộ đầu làm cái đó cũng vô ích thôi, chưởng hưởng thanh khí mỗi buổi sáng thì con người nó khỏe hoài, cho nên cái pháp luân thường chuyển nó tùy theo người mới tu, người tu lâu, người cố gắng, người không cố gắng, người cố gắng bảo đảm cái hơi nó sẽ dài hơn và con người nó sẽ khỏe mạnh, máu huyết nó sẽ điều hòa, khai thông kinh mạch.

Vấn: *Để rõ ràng hơn nữa, để nhận biết cái hơi mình nó dài có thể căn cứ vào thời gian không?*

Đáp: Bởi vì đâu có cần phải đếm, đếm là động rồi, không cần đếm, cái hơi mình bao nhiêu ở trong đó nó bị kẹt chỗ nào, mình ý thức, bởi hồi trước mình chỉ hít tới đó thôi.

Phi Long

ĐỐ VUI ĐỂ CƯỜI

1/ Xin giảng "Phật ý" thanh và trược.

2/ Ở VN, địa danh nào có đồ chay nhiều?

3/ Trong kinh *Dưỡng Chơn Tập* có dạy: *"...Nói nhiều tổn khí. Nghe nhiều tổn tinh v.v..."*.? Vậy chớ Bé Tám giảng nhiều có tổn khí không? Các bạn đạo nghe băng nhiều có tổn tinh không?

4/ Có bửu bối nào giúp được mình thấy được mình dễ nhất?

5/ Làm sao phân biệt được chơn giả?

6/ Tại sao con người thích thác và cũng sợ thác?

7/ Thượng Đế giáng họa để trừng trị con Ngài, mà người tu lại đi cứu giúp nạn nhân. Như vậy có nghịch thiên không?

8/ Ai cho vay nặng lãi nhất?

9/ Tội sát nào luật nhân quả chịu thua?

10/ Thiên lôi là ở trên trời chứ "lôi " ở dưới đất gọi là gì?

11/ Làm thế nào để có tam công tứ lượng?

12/ Không không là gì?

13/ Chúng sanh nào hữu vi? Chúng sanh nào vô vi?

14/ Vô Vi theo toán học là bao nhiêu?

GIẢI ĐÁP:

1/ Phật ý là thanh (ý của Phật), còn phật ý là bất bình, sân tức trược.

2/ Địa danh nhiều đồ chay là kênh Tàu Hũ ở Chợ Lớn (tàu hũ cả một kênh lận!)

DUYÊN LÀNH NGỘ PHÁP

Vô Vi pháp báu tại trần gian
Kết hợp chung hòa khối điển quang
Sống biết lo tu và phụng sự
Chết hồi cựu vị chốn thiên bang.

*
* *

Nương Đạo pháp để sang bờ giác
Giải trừ lần lầm lạc muội mê
Chung nhau trở gót quay về
Thoát ra khổ cảnh nặng nề tham sân.
Những trói buộc trầm luân sớm dứt
Nhờ chuyên cần tỉnh thức chơn tâm
Không nên lặn lội kiếm tầm
Muốn thành Đạo phải hành thâm mới tường.
Vốn đã quen trong trường danh lợi
Nên quẩn quanh lạc lối cõi trần
Tuy rằng cũng muốn dừng chân
Nhưng rồi say tỉnh quay quần tỉnh say.
Nghiệp lành dữ trả vay ràng buộc
Đắm chìm trong giả cuộc hoại hư
Cho dù gặp được thuyền từ
Mơ hồ nên mãi ngần ngừ đắn đo.
Đã bao lần trễ đò bến giác
Nay vẫn còn ngơ ngác ngại nghi
Tâm chưa mở, tánh còn mê
Làm sao tìm được đường về ngôi xưa.
Đại Từ Phụ sớm trưa trông đợi
Bao nghìn năm kêu gọi thiết tha
Nhủ khuyên dừng bước ta bà
Mau về quê cũ Cha già chờ mong.
Có biết chăng vầng hồng tỏ rạng
Ánh xuân quang rực sáng muôn phương
Chói chan siêu diệu phi thường

Ấy là vận hội tình thương tại trần.
Cơ chuyển thế thiên ân nhuần gội
Ban Pháp mầu thúc hối khuyến tu
Thiên thơ trước đã vận trù
Nguơn tàn trần hạ vạn thù qui nguyên.
Kiếp tạm này may duyên ngộ Pháp
Xin hiến dâng báo đáp ân Thiên
Tình thương là mối là giềng
Cũng là bản chất căn Tiên tánh Trời.
Chí đã quyết chẳng dời chẳng đổi
Chọn cho mình đường lối chơn tu
Tâm đăng đừng để mờ lu
Bến mê dừng bước vân du lạc loài.
Biết Đạo rồi vui say hạnh Đạo
Dụng công phu rốt ráo thực hành
Pháp luân khử trược lưu thanh
Qui hoàn bản thể nguyên sanh cội nguồn.
Đạo pháp dù trăm muôn vẫn một
Đạt thành rồi cùng tột không hai
Tình thương đạo đức hòa hài
Đường về nguồn cội dậm dài vẫn vui.
Dù phải trải ngược xuôi thuận nghịch
Dụng thuận hòa chuẩn đích hành trang
Tánh tâm hiển lộ thanh quang
Tiểu thiên bừng mở thênh thang thiện từ.
Vì rằng Đồng Thể Chơn Như.

Vô Vi Thiền Viện Quốc Tế
Bùi Đông Phương

HỌA THƠ

NHỚ THƯƠNG

Trời thanh biển tịnh nhớ thương ai
Cảm thức trần gian cứ vậy hoài
Tâm thức phơi bày trong vọng động
Trời thanh biển tịnh nhớ thương ai!

LSH
The Led Weedly Vol.9, No.9, March 9/97

NHỚ THƯƠNG

Hóa độ quần sanh thương nhớ ai
Thế gian xoay chuyển chuyển xoay hoài
Nhân quả luật Trời vay vay trả
Hóa độ quần sanh thương nhớ ai!

Họa bài thơ Nhớ Thương của Đức Thầy LSH
Toulouse 8/8/97
PXH

3/ Nói nhiều tổn khí, nghe nhiều tổn tinh... Xin kính nhường Bé Tám và các bạn giải dùm. (Hì hì)

4/ Bửu bối giúp dễ thấy mình, tiếng Mỹ gọi là "Looking-glass"

5/ Phân biệt chơn giả quá dễ. Bóp chân thấy cứng là chân giả, thấy mềm là chân thật.

6/ Con người ai cũng thích ngắm cảnh thác (nước), nhưng sợ mình bị thác (cũng là Thác Cửu Tuyền Bộc Bố).

7/ Thượng Dế giáng họa... Điều này xin Bé Tám giải cho!

8/ Ông Trời cho vay nặng lãi nhất (Bé Tám có giảng vay một trả mười mà!)

9/ " Giết thì giờ": Tội sát này luật nhân quả báo ứng chịu thua!

10/ Thiên lôi ở trên trời, còn ở dưới đất gọi là địa lôi, mà hiện giờ thế giới có phong trào kêu gọi cấm sản xuất. Còn Thiên lôi thì không rõ ông Trời có tính gì không?

11/ Muốn thực hiện Tam công tứ lượng? Không khó lắm! Tìm mua miếng đất nào đúng 3 công (3.000 thước vuông) với giá 4 cây vàng (tứ lượng)

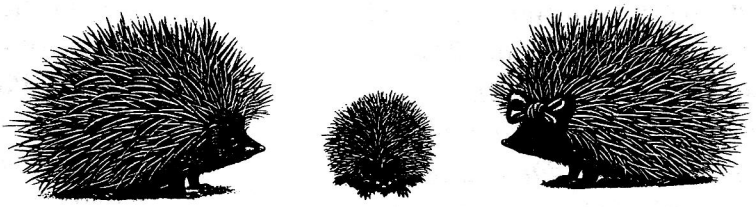
12/ Không không tức là có.

13/ Hữu vi là loài cá (có vi, có vẩy), còn loài người là vô vi (vì người không như cá, có vi có vẩy).

14/ Vô Vi là 56 (số La mã): 5 không một tức ngũ (5) uẩn giai không (0) và ngũ khí triều ngươn hiệp (1)

Lẩm Cẩm

NHẬN ĐỊNH VỀ CƠ CẤU TỔ CHỨC CỦA PLVVKHHBPP

Tất cả mọi tổ chức từ chính trị đến tôn giáo đều dựa trên một hệ thống cơ cấu tổ chức từ hạ tầng, trung tầng và thượng tầng để điều hành tổ chức. Thí dụ: Trong quốc gia có Tổng Thống nắm giữ quyền hành Trung Ương, xuống tới tỉnh có Tỉnh Trưởng, quận có Quận Trưởng... Về tôn giáo, bên Thiên Chúa Giáo có Giáo Hoàng, Tổng Giám Mục, Giám Mục... Bên Phật giáo có Thượng Tọa, Đại Đức. Đặc biệt PLVVKHHBPP có cơ cấu tổ chức hay thứ bậc hay không?

Bước đầu nhập môn, tôi được cô em gái hướng dẫn phương pháp thực hành công phu, tôi hỏi có cần đi đến đâu làm lễ nhập môn hay không? Cô em gái trả lời là không. Tôi hỏi có cần phải làm lễ qui y hay không? Cô em gái trả lời là không; đây là pháp môn tự tu tự tiến không có những thủ tục nhập môn như những môn phái khác.

Thực hành được sáu tháng, cô em gái đưa hai vợ chồng chúng tôi đến Thiền Đường Culver City ở Los Angeles. Tại đây mỗi chủ nhật các bạn đạo đến thiền chung và trao đổi kinh nghiệm tu học, tất cả các bạn đạo đều bình đẳng, không phân biệt người tu trước kẻ tu sau, cảm giác của vợ chồng chúng tôi thật là tự do và thoải mái, dần dần chúng tôi hội nhập với các bạn đạo một cách rất tự nhiên và hồn nhiên.

Thỉnh thoảng các bạn đạo tổ chức thiền trên Thiền Viện Vĩ Kiên, chúng tôi cảm thấy rất thanh nhẹ khi lên đến Thiền Viện nằm trên 4000 hay 5000 feet cao. Từ người quản lý cho đến tu sinh đón tiếp ân cần vui vẻ.

Nhân dịp kỷ niệm 10 năm thành lập Thiền Viện Hai Không ở San José, chúng tôi có dịp đến thăm nơi này. Buổi lễ tổ chức thật long trọng, các bạn đạo từ các nơi về tham dự đông đảo trong một tinh thần thương yêu và hòa hợp. Đây cũng là lần đầu tiên hai vợ chồng chúng tôi được hướng dẫn vào diện kiến Thầy. Cảm giác đầu tiên của chúng tôi: Thầy là một người trông thật hiền lành và từ bi, với giọng nói trầm ấm, Thầy khuyên vợ chồng chúng tôi cố gắng tu hành, chúng tôi rất sung sướng với sự khích lệ đó của Thầy.

Sau đó chúng tôi lại có dịp đi thăm Thiền Viện Nhẫn Hòa trong ngày khánh thành Đại Giảng Đường. Đông đảo bạn đạo đến tham dự dưới sự chủ tọa của Thầy, ai ai cũng trầm trồ Đại Giảng Đường quá lớn, có thể chứa tới vài ba trăm người.

Một trong các cuộc họp mặt quan trọng trong pháp môn là Đại Hội Quốc Tế tổ chức hằng năm, địa điểm do sự lựa chọn của toàn thể bạn đạo với sự chấp thuận của Thầy. Chúng tôi may mắn được tham dự Đại Hội Hợp Thức Hòa Bình lần thứ 14 tổ chức tại Las Vegas, và Đại Hội Âu Á Tương Hội lần thứ 15 tổ chức tại Thái Lan. Đại Hội được tổ chức trong bầu không khí nghiêm trang và long trọng, toàn thể các bạn đạo khắp nơi trên thế giới về tham dự vì Đại Hội Quốc Tế này được coi là ngày Tết của Vô Vi. Trong ba ngày Đại Hội, chúng tôi có cảm giác hoàn toàn tách rời thế giới trần tục bên ngoài,

tinh thần chúng tôi thật sung sướng và thoải mái.

Chúng tôi cũng không quên nhắc đến các Hội Ái Hữu Vô Vi tại địa phương và tại các quốc gia trên thế giới. Đây là các hội đoàn tổ chức nhằm mục đích ái hữu, truyền bá tin tức, ấn tống kinh sách, phân phối cho các bạn đạo và quần chúng, tổ chức các buổi sống chung giữa các bạn đạo và các buổi thiền ca v.v... Các hội đoàn này do các b/đ tổ chức và chọn người ra điều hành. Ngoài ra cũng có 1 Ủy Ban Tổ Chức Đại Hội Vô Vi Quốc Tế chuyên lo về việc tổ chức Đại Hội hằng năm.

Qua phần trình bày trên, từ bước đầu ngồi xuống thực hành pháp lý tại nhà, rồi đến thiền đường, Thiền Viện, tham dự các lễ kỷ niệm, lễ khánh thành, tham dự Đại Hội Quốc Tế v.v... tôi thường suy nghĩ như vậy PLVVKHHBPP có cơ cấu tổ chức giống như các tổ chức khác hay không? Vì tôi thấy tôi hoàn toàn không bị ràng buộc với Pháp Môn, hoàn toàn tự do không bị lệ thuộc một ai, tôi có thể ngồi tu tại nhà, tôi có thể đến thiền đường, thiền viện tu, mà không có một luật lệ, một kỷ luật nào chi phối. Thật khó mà trả lời một cách đơn giản là "có" hay "không".

Trước hết hãy nhận xét về Thầy. Tất cả các b/đ đều gọi Thầy là Thầy một cách thương yêu và tôn kính, nhưng Thầy chưa bao giờ tự nhận mình là Thầy, là Sư Phụ, một danh hiệu thật là tôn kính dưới sự tôn thờ của hàng ngàn b/đ khắp nơi trên thế giới. Lúc nào Thầy cũng khiêm tốn tự nhận mình là người đã đi trước, đã lượm được cái Pháp này, đã tự tu tự tiến, nay đem Pháp này truyền lại cho những người đi sau, đúng với tinh thần vay Pháp trả Pháp.

Thầy cũng thường nói đây là một pháp môn hoàn toàn tự do ???, không ai bị lệ thuộc ai cả, chỉ có mình là chủ cái Tiểu Thiên Địa của mình. Tất cả mọi người đều có trình độ riêng của họ và trình độ thật là vô tận, nên mình chịu tu mình sẽ tiến hoài đến chỗ vô cùng tận. Tất cả các b/đ đều bình đẳng trong vấn đề tu học, không có vấn đề kẻ tu trước người tu sau, vì có người mới tu nhưng họ đã tu nhiều kiếp rồi, bây giờ họ mới trở lại tu mà thôi. Điểm này rất quan trọng vì nó giải tỏa được tất cả sự tự cao tự đại, sự kỳ thị giữa các b/đ, làm cho mọi người cảm thấy ngang hàng nhau, không có thứ bậc vì có thứ bậc là có lễ nghi, mà có lễ nghi là có tranh chấp, chia rẽ.

Trở lại vấn đề Thầy không nhận mình là lãnh tụ của môn phái, không nhận là Thầy là Sư Phụ, còn giữa các b/đ thì không có thứ bậc, cao thấp, trước sau, như vậy cơ cấu tổ chức của PLVVKHHBPP dựa trên một nền tảng, một hình thức tổ chức ra sao?

Theo tôi, PLVVKHHBPP về hình thức thì không có cơ cấu tổ chức rõ rệt, vì không có lãnh tụ, không có cấp bậc, mới cũ... Nhưng sự thật thì có, tại vì mặc dù Thầy không chịu nhận mình là lãnh tụ, là tôn sư của môn phái, nhưng tất cả các b/đ đều công nhận Thầy là một lãnh tụ tối cao, là Tôn sư của môn phái, có nghĩa là về hình thức thì không nhưng về phương diện tinh thần, tâm linh thì hoàn toàn có.

Trong pháp môn có hàng ngàn b/đ khắp nơi trên thế giới, có thiền đường, thiền viện, có những cuộc sống chung, những kỳ Đại Hội Quốc Tế. Tất cả các cuộc họp mặt đều được tổ chức rất trật tự, rất qui mô trong một tinh thần thương yêu và hòa hợp, điều này cho thấy PLVVKHHBPP rất có tổ chức và cơ cấu tổ chức này thật hoàn hảo vì hoàn toàn dựa trên tinh thần, tâm linh. Đây là đặc biệt của PLVVKHHBPP về hình thức không có một cơ cấu tổ chức rõ rệt như những tổ chức khác. Điều này tránh được rất nhiều sự đụng chạm, sự tranh chấp và chia rẽ trong nội bộ, nhưng đó chỉ là về hình thức còn về thực chất thì đây là pháp môn có một tổ chức thật là chặt chẽ, thật là tinh vi, mà chỉ có những tổ chức nào thuộc về tâm linh mới có thể thực hiện được.

Đoàn Ngọc Toàn
Thiền Đường Lưu Động
Culver City

TÂM TƯ

1. Điển rút

Cách đây cũng lâu, tôi có dịp dự một khóa sống chung chín ngày trong một villa của mấy ông Cha, nơi được Thầy và các bạn đạo khen là trật tự thanh nhẹ, cỏ hoa cây xanh sông nước hữu tình, điển quang hẳn là nhiều lắm. Như chín ngày trên thiên đàng cùng Thánh Thần Tiên Phật, rảnh rang thanh tịnh, sáng sáng đi niệm hành, chiều chiều đi niệm hành, rừng thông vi vu, gió mây nhè nhẹ. Tôi hay chọn con đường mòn giữa hai hàng cây thông cao, con đường dẫn đến bức tượng một ông cha hay ông thánh gì đó, bức tượng trắng trẻo đẹp đẽ dễ làm cho người ta dừng chân chiêm ngưỡng.

Một sáng đẹp trời, như thường lệ, tôi đi niệm hành theo đường hướng tới bức tượng. Chợt nghe điển rút ngay trên đỉnh đầu, chỗ duy nhất bị sói trên đầu, chỗ luân xa quan trọng nhất của người tu Vô Vi. Càng tới gần bức tượng, điển rút càng mạnh. Tôi mừng thầm tâm thành nên được chứng, nên càng chú tâm trên đỉnh đầu. Nhưng sao điển rút đến đau nhói? Hay là mình niệm Phật ở chỗ mấy ông Cha? Có gì không ổn với các vị Thánh Thần?

Chịu hết nổi, tôi dừng chân chắp tay xin lỗi rồi mau mau đưa tay lên vuốt đỉnh đầu. Có cái gì ướt ướt. Thì ra lòng bàn tay tôi có một bệt máu và vài cọng chân và cánh của một con muỗi khá to, mập quá bay không kịp đành phải... chết no! Vừa đi vừa chùi tay xong thì tôi đã tới bức tượng oai nghiêm. Không biết nói sao, chỉ vì mình tham điển rút nên mới hại chết con muỗi. Vì mình nhiều óc tưởng tượng điển thanh điển lành mới để nó hút mình nhiều máu như vậy. Không biết phải làm gì, tôi lại chắp tay trước bức tượng, xin lỗi và hứa từ đây về sau lúc niệm hành sẽ hướng nội, "hướng thượng", chứ không "hướng tượng", cũng không tưởng tượng nữa.

2. Ấn chứng

Tướng do tâm phát. Tâm lành thì mặt phải đẹp. Tu chăm thì phải có ấn chứng. Như anh Dominique chỉ lẳng lặng lo tu mà cái trán vồ ra, Thầy cho biết đó là ấn Di Đà. Thật ra lúc đó tôi cũng chưa thấy trán anh Dominique vồ ra như thế nào, chỉ nghe qua băng thôi. Nhưng mà tánh hiếu kỳ, ngày nào lúc đánh răng tôi cũng nhìn vào kiếng xem trán mình có đổi gì không. Người ta tu trán vồ ra, còn tôi tu thì trán lõm vô.

Ngày qua ngày, một hôm tôi thấy hình như ngay giữa trán tôi có cái gì hơi vồ ra rồi, ngay cao hơn chỗ lõm giữa 2 chân mày một chút. Mừng quá, bắt đầu có ấn rồi, đúng chỗ một luân xa. Ráng tu tiếp, cái ấn của tôi dần dần xuất hiện tròn tròn thật đẹp. Chỉ khoảng một tuần sau càng thấy rõ hơn, cũng được gần một phân đường kính, lại hồng hồng mềm mềm nữa. Tôi quý cái "ấn Di Đà" này lắm, mỗi ngày đều rờ nhẹ nhẹ, thoa thoa như mân mê, và cố gắng tu đều cho nó mỗi ngày một vồ ra thêm, to ra thêm. Tuần kế tiếp, nhìn sơ cũng thấy, nhưng tôi quan sát trán của Thầy trên tấm hình sao không thấy giống như vậy. Không lẽ Thầy không cần ấn Di Đà? Hay là ấn Di Đà của nam nữ cũng có chỗ khác nhau?

Một buổi tối, đang nắn nót cái ấn đẹp đẽ này thì oh oh, nó bể ra, phóng thẳng vô kiếng một tia mủ trắng đục. Niềm

hạnh phúc nhỏ bé của tôi cũng vỡ tan: thì ra chỉ là một cái mụt nhọt to tướng mà thôi. Sao nó không đau nhức gì cả? Làm người ta mừng hụt. Đúng rồi, Thầy có nói "Mong thì thất vọng bạn ơi!... " Từ đó, mỗi ngày đánh răng thì tôi lo đánh răng, không thèm quan sát mặt mũi ấn chứng gì nữa cả. Chuyện ngoài tai để ngoài tai, chuyện ngoài da để ngoài da. Tôi không kể ấn chứng, không nói chuyện tào lao nữa.

3. Tu tiến

Tập hướng nội mới biết bên trong mình cũng phức tạp: Không tính chuyện này thì nó tính chuyện kia, không nghĩ chuyện dưới đất thì nó nghĩ chuyện trên mây. Hôm nay có dịp xem lại một bài thơ đắc ý thuở nào, mới ngạc nhiên thấy mình sao có lúc "ngon lành" quá vậy, nào là "tự biết trong lòng trống rỗng", nào là lúc chết sẽ lên cõi thanh nhẹ tu tiếp... Ngày nay, không biết tôi tu lùi hay tu tiến, bi quan hơn hay thực tế hơn, nhưng thành thật mà nói, tôi nghĩ nên chuẩn bị tinh thần để có xuống địa ngục thì sẽ ráng bình tâm mà đi, mới là "rõ ràng đường đi". Mới nhớ Thầy có nói "làm thơ là để mình tự dạy mình", nhưng hôm nay xin phá lệ gởi đến quý b/đ bài thơ kể trên để cùng cười chung kỷ niệm "ích kỷ, cống cao ngạo mạn" của một hành giả tu bê bối.

TỰ NHỦ

Thiền đâu phải để cho Phật biết
Tu sửa tâm nào thiết cầu an
Thực hành không tính miên man
Không suy không xét không màng khên chê.
Đã biết được cùng quê cùng thể
Thì cần chi kể lễ dông dài
Đêm ngày chăm chỉ miệt mài
Hướng trong tự sửa hướng ngoài phí công.
Tu tự biết trong lòng trống rỗng
Hơi sức đâu mà chống mà kình
Thảnh thơi tự sống một mình
Trời xanh mây trắng tâm tình an vui.
Đã qua rồi khổ vui buồn tủi
Chẳng bao lâu tới tuổi xế chiều
Cành cây ngọn cỏ hiu hiu
Tới ngày bỏ xác ta dìu tâm ta.
Đến một cõi vừa xa vừa lạ
Về một nơi thư thả an lành
Công phu tiếp tục thực hành
Tiến theo nhịp tiến rõ rành đường đi.
Theo mây nước lưu ly vạn lý
Gió hương bay hoan hỉ mỉm cười
Hồn thư nhẹ thoảng vui tươi
Trần gian xin dứt duyên người duyên ta.

Mỹ Kim
Montréal, 26-10-97

HỌA THƠ

THẦY TÔI

ĐỨC *Trọng cao siêu rải đạo mầu*
THẦY *tôi vì ĐẠO chẳng dừng chân*
LƯƠNG *y từ phụ vai oằn pháp*
SĨ *trí tài ba kết Đạo Đời*
HẰNG *tưởng đến người luôn kỳ độ*
YÊU *thương dùi dắt chốn bình an*
QUÝ *kính tình Cha, con sám hối*
CỦA *cải lợi danh vốn vô thường*
CHÚNG *sanh thức giác chung hành tiến*
TA *lại về ta cõi Niết Bàn.*

7 giờ sáng ngày 7/2/79
Lâm Huỳnh Mai

THẦY TÔI

ĐỨC *hạnh nêu gương đạo nhiệm mầu*
THẦY *tôi rải Pháp suốt đêm thâu*
LƯƠNG *y từ phụ ban ân độ*
SĨ *trí lừng danh khắp Á Âu*
HẰNG *ước đàn con chăm hành đạo*
YÊU *cả đạo đời lẫn khổ đau*
QUÝ *thương muôn vật tình ban rải*
CỦA *khắp cà khôn, đáp kịp tàu*
CHÚNG *con đồng nguyện hành tâm tịnh*
TA *hãy tìm TA hiểu đạo mầu*

Toulouse 8/8/97
Họa bài Thầy Tôi của B/Đ Lâm Huỳnh Mai đăng trong Led Weekly Vol.9, No.9 ngày 9/03/97
PXH

NỤ CƯỜI ĐẠO PHÁP

VIỆC TU CỦA MỘT VỊ SƯ:

Một vị sư trẻ đi lo Phật sự, đường quê xa, trưa nắng gắt, Sư đi bộ thấm mệt nên khát nước quá. Dọc đường không có lều quán, thấy ngôi nhà bên cạnh đường, mới vào xin nước uống.

— Xin lỗi, có ai ở trong nhà cho tôi xin chút nước uống?

Một cô gái mặn mà duyên dáng bước ra, nhìn sư mới biết sư trụ trì tại chùa làng bên.

— Cô làm ơn cho tôi xin chút nước mát để uống, tôi khát quá.

— Dạ, dạ. Cô gái chạy vội vàng vào nhà lấy ra một chai nước.

Nhà sư khát quá, chụp vội vàng chai nước kê miệng uống vội uống vàng.

Cô gái nói:

— Dạ dạ! Khoan khoan thầy đừng uống vậy, chờ tôi vào nhà lấy... (ý cô gái muốn nói vào nhà để lấy cái ly ra cho sư rót nước uống, nhưng vì sư khát quá nên uống đại, vừa uống vừa ngắt ngang lời

HOA DÂNG TRỜI

Chim trời cá nước vui vầy,
Tình Trời soi rọi, mở đàng tiến lên.
Chẳng còn ghen tị giận hờn,
Mau mau thức tỉnh, như đờn căng dây.
Gió đưa gió đẩy chơn tình,
Người người tiến hóa hành trình Cha ban.
Có tâm có xác đàng hoàng,
Ngũ hành sanh khắc khai màn thức tâm.
Tu hành nhứt dạ tri tầm,
Chơn Hồn khai mở tự tầm đường đi.
Chớ còn động loạn khờ si,
Chôn vùi tâm thức sân si khó về.
Chim bay về núi tối rồi,
Tâm tồi ý đục, bồi hồi Mẹ Cha.
Bên trên đã đắp sẵn nhà,
Chờ con tiến hóa, vui hòa thanh thiên.
Tu thời phải giữ hồn nhiên,
Chớ đừng động loạn, tạo phiền nội tâm.
Tự tu, tự thức chơn tầm,
Trì tâm học hỏi, nguyên lâm của Trời.
Cha Trời siêu diệu chơn lời,
Người người thức giác, rõ Trời trong ta.
Tu hành xin chớ bu loa,
Thực tâm thực chất, như hoa dâng Trời.
Thành tâm khai mở Thiên lời,
Điển Hồn thanh nhẹ, mở lời độ tha.
Tình thương mến độ chan hòa,
Cảm thông thiên địa, nhà nhà an vui.
Hỡi người quyết chí rèn trui,
Chơn Hồn, chơn thức rõ mùi đạo tâm.
Quán thông nguyên lý siêu âm,
Âm thầm trì niệm, như tằm ăn dâu.

Phật đâu người mãi suy tầm,
Minh tâm kiến tánh, Phật nằm trong ta.
Độ mình rồi mới độ tha,
Hồn ta chưa tỉnh, nhi nha ích gì.
Trong ta một cõi ly kỳ,
Khai thông tâm thức minh tri đạo đời.
Trời ban tâm thức không lời,
Dâng hoa kiến Phật thốt lời chơn ngôn.
Tu là chơn lý trường tồn,
Trong không mà có rõ hồn trong ta.
Thích Ca chơn lý chơn lời,
Quán âm siêu diệu cứu đời khổ đau.
Đời nay lẫn lộn vàng thau,
Biết ai tìm được tri giao đạo đàm.
Quí thương thanh nhẹ điển quang,
Cùng chung qui hội khai màng đạo tâm...

TĐ Thiền Ẩn (Boston)

cô gái).

— Thôi! Được, được. Cô để tôi tự tu, tôi tự tu được mà (tiếng Bắc tu là uống). Cô đừng lấy.

Cô gái: Không! không, Để tôi lấy mà.

Nhà sư: Cô đừng lấy, để tôi lấy mà.

Cô gái: (Có lẽ hơi bực mình). Ông tu thì ông tu đi; tôi lấy thì tôi cứ lấy!

TỤNG KINH BÁT NHÃ

Có một bà già góa, nhà giàu, hôm nay làm lễ cúng sao hạn. Bà chuẩn bị hương đăng trà quả, lập bàn thờ ra tụng kinh. Bà trịnh trọng đem cái đĩa trái cây đầy đủ các thứ để ngoài bàn thiên trước nhà để cúng. Bà cẩn thận kêu thằng cháu nội độ 4 tuổi ngồi coi chừng kẻ trộm cắp. Bà yên chí vào trong nhà ngồi tụng kinh. Khi vừa tụng đến thời kinh Bát Nhã: Sắc bất dị không. Không bất dị sắc... thì đứa cháu nội chạy vào hổn hển gọi:

— Nội ơi! Mấy thằng bụi đời đã bưng dĩa trái cây cúng ở bàn thiên chạy mất rồi.

Bà vội vàng buông bỏ chuông mõ, chạy ra cửa và bắt đầu mở miệng chửi:

— Sư cha mồ tổ bây, đồ quân trời đánh thánh đâm, ôn hoàng dịch lệ vật bây, thiên lôi đản mạng bây, đồ tao cúng Trời cúng Phật mà bây dám lấy bây ăn đành đoạn. Bà tuôn tràng giang đại hải, thật là:

Lời, bất tận ngôn.
Ý, bất tư nghì.

Đoạn,bà lại bước vào nhà, tiếp tục tụng kinh... *"Sắc tức thị không. Không tức thị sắc. Diệc phục như thị..."*

THA THỨ VÀ THƯƠNG YÊU

Ông bạn tôi ở nhà có hàng rào dậu xung quanh, nhưng rào quá thưa nên thỉnh thoảng các con chó nhà kế bên lẻn chun vào để kiếm ăn, cắn lộn với chó của ông bạn tôi làm nó què giò. Ông ta tức lắm, bèn đi ra chợ trời kiếm mua được một con chó rất to lớn, mồm quặm trông rất dữ, tiếng sủa lớn vang vang. Ông rất là đắc ý, xiềng chó lại chờ cơ hội trả đũa.

Một hôm đi làm về ông bạn tôi phát hiện có con chó nhà kế bên đã chạy lọt vào vòng rào nhà ông, ông vội vàng vào nhà mở xiềng con chó mới mua ra rồi xịt xịt con chó của mình chạy ra để cắn trả thù.

Con chó lớn chạy ra, đến gần con chó lạ. Ông bạn tôi xịt xịt tiếp. Con chó chạy đến gần rồi từ từ há mồm nhe răng làm ông bạn tôi thích chí: Cắn nó đi con! Cắn què giò nó đi con.

Nhưng rồi...

— Rồi sao nữa ông bạn?

Con chó của ông đến gần con chó lạ rồi nó le lưỡi liếm liếm con chó lạ, mũi hửi hửi, đuôi ngoắc ngoắc. Kế đến cả hai chú chó cùng chạy giỡn với nhau ra chiều thân thiện.

Té ra, nó đã THA THỨ và THƯƠNG YÊU

Tôi tự suy gẫm: Đây cũng là một bài học Vô Tự Chơn Kinh.

VÕ VĂN HUỆ sưu tầm
Thủ Đức, 06/11/1997

VỀ THĂM CỐC THẦY

Ta về thăm Cốc của Thầy,
Thanh cao tốt đẹp Thầy xây tình người,
Đến nơi tự thấy nụ cười,
Vui hòa tốt đẹp tình Trời chiếu ban,
Chung vui bạn đạo hai hàng,
Cùng vui hát xướng nở nang tình người,
Vỗ tay tương ngộ người người,
Tình thương sống động vui tươi niệm hành,
Hưởng luồng thanh điển diệu thanh,
Xung quanh hoa nở đón anh em hòa,
Tình thương sâu sắc thật thà,
Nhớ người xây dựng ta hòa thương yêu,
Nằm lòng nguyên lý thật siêu,
Bé vui Bé hát Bé yêu mọi người,
Tình Trời quả thật đẹp tươi,
Cùng chung xây dựng cùng người sống chung.

Quí thương,
Lương Sĩ Hằng
San Jose, 27 tháng 4 năm 1997

Phóng sự Lễ Khánh Thành Cốc Thầy 2/11/1997 và Khóa Học Tịnh Khẩu Tại T/V Hai-Không 4/11/97 - 6/11/97

Từ xưa, Cốc Thầy tại T/V Hai Không là nơi anh em chúng tôi thường hội họp để tưởng nhớ đến Thầy và cùng nhau hàn huyên ngắm cảnh trí mây bốn mùa. Cốc Thầy với những buổi chiều hoàng hôn rực rỡ, những buổi sáng lành lạnh, sương trắng treo lơ lửng, những ngày mưa tầm tã, đều nhắc nhở Hạnh Thầy tận độ chúng con không ngừng nghỉ, và luôn bàn bạc trong tâm tư chúng con.

Cốc Thầy khi xưa chỉ làm bằng gỗ cây mộc mạc đơn sơ, nên qua năm tháng, gỗ đã phải mục và mái nhà không chịu nổi những cơn bão mùa đông. Hai năm về trước, khi Thầy nhắc nhở anh em chúng tôi nên sửa lại cái mái không thì bão sẽ sụp, lòng tôi thật xao xuyến vì làm sao gầy dựng lại căn nhà bằng gỗ này một cách vững bền đây?

May thay, bạn đạo Houston đã có công nghiên cứu một cái cốc kiểu mới hình bát giác với sườn sắt, và sau khi khánh thành cái "Cốc Năm Sao" tại Houston thì Thầy đã khuyến khích anh em chúng tôi liên lạc với anh Hiếu để lấy tài liệu xây cất về nghiên cứu và xây một cái Cốc tương tự.

Cốc Thầy được xây trên ngọn đồi biệt lập, nhìn bốn phía là rừng núi xanh thăm thẳm, với những tảng đá to và cứng nằm ngổn ngang. Vì thế giai đoạn đầu tiên là sang bằng mặt đất, dùng xe bulldozer di những tảng đá khổng lồ, và đổ nền xi măng hình bát giác cao hơn mặt đất trên nửa thước. Thiền viện nằm nơi rừng núi hẻo lánh, đường xá gập nghềnh, nên việc chuyên chở dụng cụ xây cất, với những cây sườn có thể nặng đến 300 tấn là cả một công trình khéo léo.

Chúng tôi lần đầu tiên xây nhà — mà lại là nhà sắt — nên phải nghiên cứu cách dựng nhà và vẽ bản đồ thật tỉ mỉ. Nhờ sự ân ban của Bề Trên, chúng tôi đã được anh Hiếu Houston giúp đỡ tận tình, và chúng tôi đã gặp một ông contractor người Mỹ làm việc có đầu đuôi, nên giai đoạn khó khăn lợp căn nhà sắt cũng

được hoàn thành tốt đẹp.

Nhìn Cốc Thầy vững vàng, với tường đỏ, mái xanh, xen lẫn những khóm trúc xinh tươi, chúng tôi vô cùng cảm động và cảm thấy cần tinh tấn hơn nữa trên con đường tu học. Với lòng tin nơi Đấng Cha Trời, chúng ta có thể di đá lấp mương, thì những sai lầm ngấm ngầm từ bao nhiêu kiếp cũng có thể xóa bỏ với ý chí cương quyết thực hành không chán nản.

Sau giai đoạn gầy dựng căn nhà sắt, lại đến giai đoạn cam go hơn là việc trang trí và sắp xếp bên trong cho một căn nhà bát giác, và làm đẹp khuôn viên Thiền viện. Anh em chúng tôi phải kiên nhẫn tìm từng viên gạch, chọn từng món đồ, từng màu sắc, cho thích hợp với khung cảnh thanh thoát của Thiền viện. Trong giai đoạn này, chúng tôi được học bài nhẫn nhiều nhứt, nhẫn để giao dịch tìm kiếm những món để thích hợp, nhẫn để hòa hợp cùng cái nhìn về đẹp của bạn mình, nhẫn để cùng gầy dựng một cơ sở cho mọi người đồng hưởng.

Rồi ngày vui phải đến. Sau 5 tháng miệt mài xây cất, bạn đạo San Jose được tin vui Thầy sẽ về khánh thành Cốc Thầy vào đầu tháng 11. Những tuần lễ cuối trước khi Thầy về thật bận rộn. Lẽ nào Cốc Thầy đẹp xinh, mà căn nhà mobile home lại quá cũ kỹ, nên anh em cố gắng dọn rác, sơn phết căn mobile home, phế thải bộ ghế salon đã mòn v.v... để đón tiếp bạn đạo về chung vui. Vào ngày thứ bảy 1/11/97, bạn đạo bắt đầu hội tụ về đông đảo, và sang ngày chủ nhật, đã có trên 70 người đến tham dự buổi lễ khánh thành.

Hôm chủ nhật, Trời xanh trong biếc, nắng vàng êm dịu. Một cổng chào bằng vàng óng ả, xen lẫn bông hồng đỏ và chữ Welcome (Chào Mừng) ngũ sắc được dựng lên ngay ngõ lát xi măng cong cong, dẫn qua hồ sen, bước lên trà đình, trước khi vào đến Cốc Thầy. Bạn đạo đứng hai hàng chờ xe Thầy đến để chào mừng. Trên trà đình, bong bóng đủ màu đong đưa đón mừng Vị Cha kính yêu. Một giàn nhạc đang chờ sẵn với ngón đàn điêu luyện của nhạc sĩ Trần Mạnh Ái, và ban hợp ca San Jose đang tập dợt ráo riết trong khi chờ đợi Thầy đến.

Khi Thầy bước xuống xe, bài *Kỷ Nguyên Di Lạc* vang dậy, bạn đạo mừng rỡ chắp tay chào Thầy. Anh Lý Vĩnh đại diện bạn đạo trình bày đôi lời. Dù Thầy không màng vật chất thế gian, nhưng anh em vô cùng quý thương hạnh đức của Vị Cha kính yêu, và thành tâm mong Thầy vui nhận món quà tình thương này để có những ngày thoải mái trong thời gian lưu lại Hai Không. Tiếp đến ban hợp ca đồng cất tiếng hát:

Ta về thăm Cốc của Thầy,
Thanh cao tốt đẹp Thầy xây tình người,
Đến nơi tự thấy nụ cười,
Vui hòa tốt đẹp tình Trời chiếu ban...

Tiếp theo là bài thơ *Hai Không Đón Thầy* do anh Ái sáng tác với giọng ngâm truyền cảm của chị Xâm, từng nốt nhạc thanh thót nói lên tâm tư Hai Không: Không những con người mà chim chóc núi rừng đều thức tâm tu và vui mừng đón chào Vị Thầy kính yêu, và anh em luôn tự nhủ phải dốc lòng tu tinh tấn hơn nữa để xứng đáng với Tình Thầy sâu rộng, đẹp vô vàn. Trong khi ban huấn từ, Thầy nhắc nhở anh em giá trị của Chữ Hòa, đã tạo sức mạnh cho anh em duy trì cơ sở tu học đến ngày hôm nay. Hai Không đã trải qua 12 năm với bao bước thăng trầm, từ thuở ban đầu sơ khai với mảnh đất đá sỏi, một cái cốc thô sơ "xô là ngã" đến ngày hôm nay mới có một nơi "vững hiền". Sau khi cắt băng khánh thành, bạn đạo theo bước chân Thầy đi một vòng tham quan cái Cốc xinh xinh và chụp hình lưu niệm.

Cốc Thầy

Đất Trời xây dựng tâm hiền triết,
Cốc đỏ xinh tươi đứng vững hiền,
Công của do người tu tạo dựng,
Thành tâm cống hiến thật là yên.

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng

KHÓA HỌC TỊNH KHẨU HAI KHÔNG

Nhìn Trời nhìn đất nhìn mây
Tình thương đạo đức vui vầy cảm giao
Núi cao khai triển muôn màu
Bông hoa đua nở trước sau kết tàu
Về quê sống động trước sau
Tình Trời là một chung nhau học hành
Trí tâm tiến hóa thật nhanh
Giải phần mê chấp hướng thanh đạt hòa
Cảm thông nguyên lý gần xa
Về nơi thanh tịnh chan hòa tình thương
Khai thông trí tuệ mở đường
Tự tu tự giác yêu thương độ hành
Từ bi rộng mở đạt thanh
Tâm không dấy bận tiến nhanh thực hành
Cảm thông nguyên lý Trời tranh
Hiện hình tuyệt tác cảm thanh cảm hòa
Vạn linh chung sống một nhà
Sanh trụ hoại diệt chan hòa tình thương
Tâm tu lóng lánh như gương
Tình thương đạo đức là đường thức tâm
Cảm thông nguyên lý mừng thầm
Tự mình thực hiện giải tầm ước mơ
Rồi đây cũng sẽ đến giờ
Tự tu tự tiến bơ vơ chẳng còn
Tâm tu thức giác nỉ non
Vuông tròn tốt đẹp chẳng còn lo âu
Thực hành khai triển chiều sâu
Nam mô lục tự giải sầu giải mơ.

Oroville, ngày 4 tháng 11 năm 1997
Kính bái,
Lương Sĩ Hằng

Khóa Học Tịnh Khẩu Tái Hồi Tịnh Độ Tại Thiền-Viện Hai Không

Sau buổi lễ Khánh Thành, anh em chúng tôi đã được Thầy chấp thuận cho tổ chức ba ngày tịnh khẩu và sống chung với tên *Tái Hồi Tịnh Độ* tại T/V Hai Không. Tùy duyên hội ngộ, khóa học đã gom tụ 47 khóa sinh, từ Florida, Washington State, Vancouver, Nam Cali, và phần lớn các bạn đạo địa phương vùng San Jose, San Francisco, và Sacramento.

Ngày đầu khai giảng khóa học, mỗi bạn đạo đồng mặc áo T-Shirt "Sứ Giả Hòa Bình", như đàn chim bồ câu trắng đang mong mỏi trở về với hòa bình thật sự trong tâm thức. Đức Thầy khai giảng khóa với đôi lời giản dị. Khung cảnh đất Trời thật ấm áp trong tiết cuối thu, như hoan hỷ đón chào những tâm hồn hướng thiện. Tiếp đến bạn đạo có cơ hội đặt câu hỏi để giải tỏa mọi uẩn khúc trong tâm tư trước khi bước vào tịnh khẩu. Mỗi bạn đạo là một vô tự chơn kinh. Ngày hôm đó, chúng tôi đã cùng rung động trước sự thổn thức của người mẹ lúc nào cũng muốn đùm bọc săn sóc đàn con, xót xa cảnh đi với những sợi dây duyên nghiệp vô hình của tình nghĩa vợ chồng, cha con. Cảnh trần gian muôn màu vạn trạng, phần hồn phải chấp nhận học hỏi trong sự dày xéo của tình đời, để càng thấm thía tình Trời thanh nhẹ, và nhẫn nhịn thực hiện con đường đời đạo song tu, mong sớm giải nghiệp tâm và thoát ly cảnh ngục tù tại thế. Chương trình tịnh khẩu gồm những sinh hoạt chung như đi niệm hành, xem video tu học, thiền chung, lạy kiếng Vô Vi, niệm Phật, v.v... Tuy nhiên, một số anh em có nhiệm vụ phục vụ bạn đạo như ban nhà bếp hoặc ban tổ chức thì phải miễn tịnh khẩu. Một hai bạn đạo cũng nhân cơ hội này để theo một chương trình thanh lọc thể xác hầu trợ giúp tâm linh. Hình như ngày đầu và

ngày thứ nhì thì bạn đạo cố gắng giữ thanh tịnh được phần nào. Tuy nhiên, ngoài chương trình tịnh khẩu, chúng tôi lại có sự hiện diện bất ngờ của chị Huỳnh Mai (Missouri). Chị luôn sẵn sàng chia xẻ kinh nghiệm về trị liệu qua phương pháp cây cỏ và dưỡng sinh, và đề tài này quá hấp dẫn nên đã lôi cuốn một số bạn đạo muốn tìm hiểu để tự trị. Trong vòng thân mật, chị Mai đã giúp cho một số bạn đạo tự tìm hiểu về bệnh của mình bằng cách nhìn tròng con mắt (irodology). Trong sự hồn nhiên và tự nhiên, anh chị em chia sẻ những điều bổ ích cho nhau, và một số bạn cũng được dịp ôn lại môn thể thao *Ngũ Cầm Hí* do chị Kim Anh hướng dẫn. Ngày thứ ba cũng là ngày chót, bạn đạo lại đồng tâm mặc áo T-Shirt với phù hiệu "Sứ Giả Hòa Bình" để cùng chụp hình chung với Đức Thầy. Lần này, cũng đàn chim bồ câu trắng ấy, nhưng gương mặt ai ai cũng rạng rỡ niềm vui trong thanh tịnh. Bạn đạo phát biểu cảm tưởng trong ba ngày chung sống trong hào quang của Đức Thầy, cười cũng có mà khóc cũng có, tâm thức ai ai cũng sống động trong biển yêu của Thượng Đế, thật nhẹ nhàng thoát tục. Hình như Trời đất người đã hòa hợp trong ba ngày chung sống với khí Trời ấm êm, và ngay sau khi bế mạc, mây giăng bốn phương, và mưa bắt đầu rơi không ngớt. Khí Trời tự nhiên chuyển sang đông lạnh giá buốt. Tuy nhiên, tình Thầy bạn vẫn ấm áp, và chúng tôi tiếp tục hưởng những giây phút êm đềm quây quần bên Thầy, với những buổi thiền thanh nhẹ trong những ngày kế tiếp.

Xuân Mai Ghi chép
9 tháng 11 năm 1997

DANH SÁCH BẠN ĐẠO PHÁT TÂM ĐÓNG GÓP IN ĐẶC SAN VÔ VI

BẠN ĐẠO	*SỐ TIỀN*
NGUYỄN HỮU PHÚ	100$
NGUYỄN QUỐC HƯNG	50$
ẨN DANH	200$
VÔ DANH	500$
NGUYỄN HOÀNG LONG	50$
NGUYỄN NGỌC THẠCH	100$
NGUYỄN VĂN HOA	100$
NGUYỄN VĂN HƯNG	200$
HOÀNG VĂN HOA	20$
ĐOÀN NGỌC TOÀN	40$
KHƯƠNG BỮU VÕ	20$
NGUYỄN VĂN VINH	5$
ĐẶNG LÊ BẠCH MAI	20$
DƯƠNG NHƯ DIỆP	20$
LỤC VÂN KHÁNH	20$
ĐOÀN PHƯỚC LỘC	40$
NGUYỄN THỊ MỸ KIM	100$
NGUYỄN THỊ THANH XUÂN	30$
HỒ THANH NHÃ	5$
TỔNG CỘNG:	***1620$***

PHÁP LÝ
VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

Hằng hà sa số ngôi sao chói ngời xuất hiện bay qua lượn lại trên nền trời trước trán, tôi im lặng để chiêm ngưỡng vẻ đẹp huy hoàng của ánh sáng thanh điển tươi mát. Tôi đã được hưởng trọn niềm hạnh phúc Trời ban trong vòng nửa tiếng đồng hồ mà hầu như cả cuộc đời tôi đã được đi vào cõi thánh thiện, linh thiêng không bút mực nào tả cho hết được.

Làm sao tôi lại được Trời ân ban cho diễm phúc tuyệt vời đó? Sau những đêm trường tham thiền nhập định trong sự thinh lặng tuyệt vời của chơn lý, sau những lần sống trong niềm tin và hy vọng, sau bao lần vùi dập trong những lượn sóng của bể vô thường, tất cả chỉ cần một sát na là sự biến thể từ phàm nhơn tiến đến chơn nhơn, chơn như, Phật tính đã thành hiện thực.

Con người với xác thân tứ đại giai không này rốt cuộc rồi hành trình trở về nguồn cội là đạt đến ánh sáng chói chan, sáng chói hơn bao ngọc ngà châu báu và từ đó là hạnh phúc triền miên vô tận. Những chơn lý và giáo lý bằng lời nói từ xưa đối với y bây giờ y được thấy bằng tâm thức, bằng nhãn thức siêu phàm. Từ đấy trở đi y đã hòa với chân lý với Đạo Giáo, mà chính da thịt xương máu, hơi thở, Vũ trụ, vạn vật đã trở thành đồng nhất thể.

Đồng tiền tạm bợ tại thế không còn có khả năng lôi kéo y như xưa nữa. Tình và danh vọng hão huyền đối với y đã biến tan như những bọt xà bông, để rồi không còn lưu lại dấu vết mảy may nào trên một cơ thể mới, một hình thể đã được thanh lọc bằng ánh sáng chói chan. Sự tu hành đạo đức là những chiếc cầu linh để nối liền trần gian và thiên cảnh. Ánh sáng chính là nguồn hạnh phúc vô tận của Trời ân ban cho những tâm hồn đầy lòng từ bi và tha thứ. Nhơn loại đua nhau chế tạo võ khí để chém giết nhau, để rồi đạt được gì? Chỉ được hai chữ vô minh mà thôi! Sao không bước đi theo đường mòn của Tiên, Phật, Thánh, để thế giới đại đồng và hoa từ bi nở rộ.

Một chút hương lòng dâng lên tận thiên không để tỏ lòng biết ơn Trời Phật, báo hiếu đấng Từ Phụ tối cao đã nhọc lòng, dầy công tôi luyện nên một cơ hình bất diệt. Từ đây và mãi mãi về sau cuộc đời sẽ không còn là bể khổ nữa, mà chỉ còn là êm đềm và thanh thoát du dương. Cung đàn và điệu nhạc đâu chỉ ở tận đâu đâu bên ngoài ta, mà chính là ở trong tiềm thức ta, ở trong tình yêu sâu đậm tràn đầy siêu thoát đối với Đấng Tạo Hóa, đối với Phật Trời.

Vui lên đi hỡi bạn hiền vì chơn lý trong bạn, đừng đi tìm đâu xa mà uổng công vô ích! Càng đi lên bạn sẽ càng sáng và tự đáy lòng bạn có suối nguồn chơn lý tuôn trào không bao giờ khô cạn. Thiên đàng nào có đồng khô cỏ cháy, mà chỉ toàn là mạch sống vi diệu và thanh khiết. Tu luyện theo đạo pháp đức Phật A Di Đà nhiên hậu bạn sẽ khai sáng tâm thân và trở về nguồn cội rất dễ dãi, nhẹ nhàng. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp chính là một bửu pháp do Trời Phật ân ban; bạn nên cố gắng thực hành ngày đêm thì sẽ thành đạt như chư Phật đã và đang thành đạt.

Quý báu thay một bửu pháp nắm trong tay và một thành công trong tận thiện tân mỹ. Ráng tu đi bạn hiền.

Quý thương,

Nguyễn Tân

(Genève, 9-12-96)

KẾT QUẢ TU THIỀN VÔ VI

LỜI TỰ THUẬT

Kính thưa các huynh đệ đồng đạo,

Tôi đã có duyên lành ngộ được Pháp Thiền Vô Vi vào đúng đêm Noel tức đêm Giáng Sinh năm 1980, tại nhà của một người bạn khi đi dự bữa tiệc mừng Chúa KITÔ ra đời (mặc dù tôi là người ngoại đạo), một huynh đã tu tập trước hướng dẫn lại ngay cái đêm đó. Sau đó, tôi tiếp tục nghiên cứu các sách "Tôi Tầm Đạo 1, 2, 3" của chú Ba Hồ Văn Em viết và bắt đầu mò mẫm thực hành tu tập ở nhà (chứ tôi không có tới TĐ và cũng chưa được diện kiến Đức Thầy vì lúc ấy Người đã ra nước ngoài). Có lẽ tôi đã tu tập đúng đắn khoảng từ đầu năm 1981 và như vậy tính đến nay cũng được mười mấy năm rồi, dĩ nhiên tôi cũng đã trải qua nhiều thăng trầm, tiến thối và qua đó tôi cũng học hỏi được nhiều kinh nghiệm xương máu cho bản thân mình đồng thời thu lượm được vài kết quả khiêm tốn như sau:

VỀ THỂ XÁC:

Cái căn bệnh nhức đầu kinh niên của tôi, cũng nhờ tu thiền mà tiêu tan từ bao giờ không hay, trong khi ngày xưa phải đi chữa trị đủ thứ thuốc Tây, thuốc Tàu, đến các phương pháp y học cổ truyền vẫn cứ trơ trơ không hết (bệnh này phần lớn nhờ Soi Hồn giải trừ). Còn căn bệnh đau bao tử kinh niên, ăn không tiêu và hay bị sình bụng, ợ chua, đau rêm đường ruột, đến nay cũng đã bình phục hoàn toàn. Căn bệnh "tỳ suy" này ngày xưa, lúc còn đi học phổ thông cấp 2, tôi đã phải đến bác sĩ Tây điều trị mấy lần, mỗi lần phải uống cả chục thứ thuốc vừa viên vừa nước chưa kể thuốc chích (rất hao tốn tiền bạc). Vậy mà căn bệnh vẫn không khỏi hẳn. Nhiều khi, tôi bị nóng trong người đến nỗi chảy máu cam vì uống quá nhiều thuốc trụ sinh. Nhưng khổ một nỗi, bệnh cứ chạy lòng vòng, trị chứng này nó lại biến sinh qua chứng khác (nóng gan, kiết, bón v.v...), và khi ngưng thuốc một thời gian thì bệnh cũ lại tái phát và tiếp tục hoành hành tôi. Cũng vì vậy mà sau này tôi đâm ra sợ thuốc, đồng thời mất tin tưởng ở hiệu quả của thuốc men, cũng như khả năng của mấy thầy lang. Khi ấy, tôi thấy rằng song hành với việc tu thiền, tôi phải biết ý thức tự chữa bệnh cho chính mình qua nếp sống và sự dinh dưỡng điều độ, làm ăn, ngủ nghỉ cho đến tư tưởng hằng ngày của mình, tất cả phải xử dụng sao cho điều hòa hợp lý. Tôi cũng tự suy nghĩ rằng có lẽ đây là căn cơ nghiệp lực của riêng tôi, có lẽ Thượng Đế muốn thức tỉnh cho tôi phải ý thức tự lo tự sửa và chữa trị các căn bệnh từ thân lẫn tâm của chính mình bằng hùng tâm dũng lực, chứ không mãi ỷ lại những phương tiện trợ giúp hời hợt bên ngoài, để rồi cứ mãi trì trệ chính mình trong nếp sống sa đọa, vô trật tự bấy lâu nay.

Có một thời gian, tôi đã áp dụng phương pháp dưỡng sinh "Gạo lức muối mè" của Tiên sinh OSHAWA người Nhật. Nhưng phần vì điều lệ chế biến thức ăn quá khắt khe và kham khổ, phần vì khả năng và môi trường sinh hoạt chung đụng với xã hội không cho phép, nên tôi đã bỏ cuộc sau vài tuần lễ thử nghiệm, do đó việc tự trị bệnh theo phương pháp này cũng không có kết quả như ý.

Kể từ ngay thực hành Thiền Vô Vi, đồng thời tiết chế ăn uống với những thức ăn thực vật, ngũ cốc (gọi nôm na là ăn chay trường), tôi dần dần đã ổn định được ngũ tạng và càng ngày sức khỏe càng cảm thấy dồi dào hơn xưa.

VỀ TINH THẦN:

Cũng nhờ kiên trì thực hành Thiền Vô Vi mà tâm tánh của tôi cũng thay đổi rất nhiều. Tôi đã từ từ xa rời những thú vui trong sa đọa, trụy lạc, loạn động như ăn nhậu, hút sách, xi-nê, ca nhạc... Càng ngày tôi càng cảm thấy chán ngán cảnh phồn hoa đô hội, ồn ào náo nhiệt, đua chen giành giựt cái ăn cái mặc. Tâm chẳng còn ham mê đeo đuổi lợi danh, chẳng thích lo tạo dựng, tích trữ của tiền như ngày xưa, chỉ mong sao có đủ để sống qua ngày cũng là quí lắm rồi. Ngày trước vì mê đời, càng lo chạy đuổi theo bả lợi mồi danh, ích kỷ chỉ nghĩ đến cá nhân mình, thì lại càng bị bế tắc sa sút, lận đận đảo điên, sầu não. Càng chạy theo đời, đời càng hắt hủi, bạc đãi và hành hạ đến tả tơi; rồi cũng từ đó nó gây cho tâm tôi mỗi ngày thêm dẫy đầy những tham lam, sân hận, những dục lạc hoang đàng phung phí, làm cho cuộc sống vật chất đã túng thiếu càng túng thiếu thêm, nên điên đảo lại càng thêm điên đảo, và làm cho tinh thần si mê càng lắm tăm tối, muộn phiền. Ngược lại, ngày nay nhờ tu học hành luyện đạo pháp, tỏ thông nguyên lý của Trời Phật, biết được điều hay lẽ phải nên đã thức tỉnh ăn năn, tự động xa lìa những ham mê sa đọa, chấm dứt những ham muốn vọng cầu, tẩy rửa lần những tánh hư tật xấu: Tham, Sân, Si, Dục... nên dần dần thân được an ổn, thảnh thơi và tâm cũng được nhẹ nhàng, trong sáng. Đời sống tuy đơn sơ, đạm bạc nhưng vẫn luôn được đầy đủ qua ngày, lại còn rảnh rang lo trau dồi tu tiến. Nay đã thấy được Đạo không còn mê đắm theo đời, nghĩ đến người hơn nghĩ đến cá nhân mình, tuy chẳng dư giả chi nhưng vẫn có thể giúp đỡ cho những người nghèo khó hơn mình mà lòng không hề so đo tính toán. Và có điều lạ là càng xa đời thì đời lại tìm kiếm để cung phụng lại mình, và càng vì người thì chính mình lại càng thêm có. Đúng như Lão Tử tiền bối đã dạy: *"Chính lúc quên mình là lúc tìm lại bản thân"* quả thật chẳng sai! Tôi từ ngày tu thiền, bước vào cửa Đạo, càng ngày càng thấy đời mình quả thật đã thay đổi mới, mình như đã được Thần Y cho uống một hoàn linh dược để hồi sinh.

VỀ TÂM LINH ĐIỂN GIỚI:

Sau ba tháng công phu tu tập theo Thiền Vô Vi, huyệt Hà Đào Thành của tôi đã được khai mở. Chú Sáu Lung đã cho tôi biết điều này khi tôi đến vấn đạo với chú vào lúc ấy (thời gian đó Chú Sáu đã đạt tới trình độ mở huệ xuất hồn và có một đạo hạnh rất đáng kính, Chú thường giúp đỡ các bạn tu sau).

Tôi cũng biết thế nào là điển chạy rần rần trong cơ thể: Đầu, mặt, tay chơn; điển quầng quầng ở giữa 2 chơn mày (ấn đường), điển rút rút ở trên đỉnh đầu (Hà Đào Thành), điểu kêu o-o trong lỗ tai, rồi cảm thấy giựt chỗ này, tê chỗ kia, nhói buốt chỗ nọ ở trong cơ thể cũng như ở trên bộ đầu. Tôi cũng hiểu được thế nào là bế điển, nghẹt điển và thế nào là điển thông trong bản thể mình. Hiện giờ tôi cũng có thể trực nhận được sự sáng tối của người đối diện, và cảm nhận được sự thanh trược của vật cảnh bên ngoài.

Một vài lần, tôi được xuất Vía ra khỏi bản thể, trong đó có 1 lần trong lúc nằm thở Chiếu Minh, mới vừa thở có vài hơi, tôi chợt thấy mình bay lên lơ lửng trên trần nhà, nhìn xung quanh thấy rõ cảnh vật trong phòng, nhìn xuống thấy xác mình đang nằm trên giường lúc ấy tôi còn bỡ ngỡ lắm, nửa muốn bay đi chơi nửa lại sợ sệt vu vơ, không biết mình đi rồi ở đây có con ma nào nó chiếm xác mình không? Và khi trong lòng lo sợ như thế thì tự động thấy phần điển của mình từ từ hạ xuống và nhập trở lại bản thể, biết rõ là chân nhập vào trước, kế đến thân mình rồi sau cùng là bộ đầu, giựt mình như tỉnh giấc chiêm bao, tuy nhiên biết và nhớ rõ mọi việc vừa mới xảy ra khi nãy. Một lần khác khi đang ngồi thiền định, sau một hồi tập trung cao độ, quên hết mọi sự, dứt hết mọi suy tư, lo nghĩ tôi chợt thấy toàn thân mình đâu mất, cả bộ đầu cũng không còn, tất cả lúc ấy chỉ còn duy nhất một cái biết chơi vơi giữa không gian mà thôi, đây có phải chăng là trạng thái *"Ngũ uẩn giai không"*? Và tôi đang

lạ lùng thắc mắc thì điển lại hồi về bản thể.

Có một điều lạ là từ lúc tu thiền cho đến giờ, tôi chưa bao giờ thấy được màu sắc của điển quang (ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang) cũng như các cảnh giới vô hình, kể cả điển ngũ hành ở trong cơ tạng của mình; cái mà hầu hết các huynh đệ khác đều có thể thấy khi mới tu tập.

Điều duy nhất hiện giờ mà tôi đang chứng đạt là sự qui tụ điển ở trong cơ thể tôi càng ngày càng dồi dào ở 2 điểm: trước trán (Ấn đường) và trên đỉnh đầu (Hà Đào Thành); đồng thời thanh điển mát mẻ càng ngày càng gia tăng ở 2 điểm trên và đôi lúc lan ra khắp cả bộ đầu, nó làm cho tôi cảm thấy thanh nhẹ và dễ chịu.

Đường tu thì còn quá dài, mục tiêu còn quá xa, mà công năng tu hành của mình lại còn quá thấp kém, nên tôi tự thấy mình còn phải kiên trì dấn bước không ngừng đi tới nữa; đạo hạnh của Tiên Phật thì quá cao dầy, mà bản thân mình vẫn còn nhiều yếu hèn, sai trái, nhiều tánh hư tật xấu nên tôi cần phải quay vào tự xét để vun bồi và chỉnh sửa tâm tánh mình nhiều hơn nữa. Chân lý của Trời Đất thì bao la vô bờ bến, mà sự hiểu biết và tự chứng ngộ của mình vẫn còn quá ngu tối và giới hạn nên tôi thấy mình phải dầy công tu tập để phát triển về tâm linh điển giới hơn nữa.

Vậy tôi xin tạm dừng sự trao đổi kinh nghiệm tu học ở đây và xin hẹn các huynh đệ tỷ muội vào một dịp khác. Ước mong và kính chúc tất cả các huynh đệ tỷ muội xa gần luôn bền chí dũng tâm tu học hành luyện và cùng tôi khám phá những huyền bí cao siêu của Càn Khôn Vũ Trụ và của Phật Trời.

Thân kính,

Mai Văn Chất
VIỆT NAM

THÔNG BÁO

Oroville, ngày 6 tháng 11 năm 1997 2:30 AM

Kính gửi Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California — San Jose

Để mọi việc được thông suốt và phát triển nhanh chóng, tôi xin đề nghị như sau:

A— Chị Xuân Mai đã và đang phát tâm dịch Mục Bé Tám từ Việt Văn ra Anh Văn, đã thực hiện tốt trong một năm qua, và phục vụ bạn đạo rất tận tâm. Chị Mai xứng đáng tiếp tục đảm trách và phối hợp thêm bạn đạo phát tâm lập thành ban dịch thuật Anh văn.

B— Anh Lý Vĩnh đọc và viết được Hoa Ngữ, nên có thể đứng ra phụ trách và phối hợp thành lập ban dịch thuật Hoa Ngữ.

Mỗi việc phát tâm kể trên rất thích hợp cho sự truyền bá Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, sẽ được phát triển nhanh chóng. Mỗi ban một việc sẽ phục vụ tận tình và phát triển chung vui trong tinh thần xây dựng. Ước mong các bạn hợp tác trong sự thành tâm phục vụ của các bạn để giúp cho hội càng ngày càng phong phú hơn.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng

San Jose, ngày 11 tháng 11 năm 1997

Mến gửi quý bạn đạo,

Tiếp theo lá thư của Đức Thầy đăng trên LED Weekly 124, chúng tôi mong được đón nhận sự đóng góp của quý bạn có khả năng trong ban dịch thuật Anh Ngữ hầu giúp tờ báo LED Weekly Anh Ngữ được thêm phong phú và hợp với nhu cầu bạn đạo khắp nơi trên thế giới.

Xin quý bạn đạo liên lạc với Xuân-Mai về email:

xuannmai@ibm.net

Để cùng chia sẻ những ý kiến và đóng góp trên mọi phương diện. LED Weekly Anh Ngữ hiện được phát hành hằng tuần qua email và sẽ có trên VôViWebsite trong tương lai.

Thành thật cảm ơn sự đóng góp của quý bạn

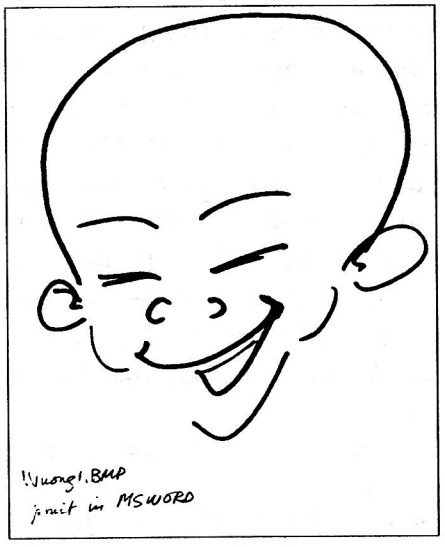
Xuân Mai

NHẤT ĐỊNH KHÔNG CHỊU CHẾT HAY LÀ PHÁP THỰC HÀNH TỰ CỨU

Đây là chuyện có thực, theo lời tự thuật của Nguyễn Trí Vượng.

Kính thưa quý vị,

Trong khi điều khiển chương trình sinh hoạt ngày 31 tháng 8 năm 1997 của khóa sống chung *Sức Khỏe và Tâm Linh* tại Washington DC, sau khi giới thiệu một nữ bạn đạo lên phát biểu cảm tưởng, đột nhiên tôi bị một cơn nhức đầu dữ dội làm tôi muốn té xỉu. Ngay lúc ấy, như một phản xạ tự niên, tôi liền niệm Phật và trụ đỉnh đầu để đưa cơn đau ra khỏi đầu đồng thời tôi loạng choạng đi xuống hàng ghế đầu để được bạn đạo Trần Bĩnh Kiệt, Úc Châu, bấm huyệt trên mu bàn tay và tôi tự bấm vào huyệt nhân trung, trong khi ấy tôi vẫn tiếp tục thiền. Chỉ chừng 3 hoặc 4 phút sau thì cơn đau tan biến dần và hết hẳn. Tôi có nói với huynh Phan Cao Thăng, Trưởng Ban Tổ chức và huynh Lý Vĩnh, Hội trưởng HAHVV Bắc California, rằng có lẽ tôi bị một cơn đột kích tim (stroke) nhẹ, nhưng

rồi cơn đau hết hẳn, tôi lại sinh hoạt như không có chuyện gì xảy ra.

Trưa hôm đó, tôi xin phép anh Thăng để "dù" ra ngoài chơi với vợ chồng người em họ ở Washington DC xa cách đã gần 40 năm, lâu lắm mới được gặp nhau lại. Chúng tôi đã đi chơi khắp suốt buổi chiều hôm ấy. Đến tối tôi còn hướng dẫn cho hai ông bà, chồng 70 tuổi và vợ 69 tuổi, tập thiền theo PLVVKHHPP. Cả hai ông và đã học thiền theo nhân điện nhưng không thấy có kết quả mặc dù mỗi lần thiền "cũng lâu được ... 10 phút !!!", nay tập Soi Hồn, thở Chiếu Minh, thở Pháp Luân và ngồi thiền đã thấy điển rút trên bộ đầu, vừa ngạc nhiên vừa mừng. Tối hôm ấy đến khuya chúng tôi mới trở lại khách sạn. Sáng hôm sau, khóa sống chung bế giảng. Tôi đã quên hẳn biến cố ngày 31 tháng 8 và chúng tôi còn ở lại chơi đến ngày 2 tháng 9 mới trở về lại Olypia, Washington State. Tôi đã trở lại đi làm như thường và đến ngày 4 tháng 9 tôi mới gọi điện thoại để nói chuyện chơi với ông bạn già thương quý như ông anh của tôi là Bác Sĩ Trần Mộng Liên. Ông bèn gởi ngay tôi đến một bác sĩ thần kinh (neurologist), Bác Sĩ Kevin Connolly. Và nể lời BS Liên hơn là quan tâm về sức khỏe của chính tôi, tôi đã đến BS Connolly. Sau khi khám xong, BS Connolly đã nói nhân viên tiếp xúc với Bệnh Viện Providence St Peter's để cho tôi nhập viện ngay! Điều lạ là tôi vẫn bình thản như thường, trong đầu vẫn niệm Phật và tôi còn bảo người thư ký phòng mạch là chừng một giờ nữa

tôi sẽ tự lái xe đến nhà thương. Tôi đã về nhà lấy cái bị "cái bang", mang theo dao cạo (nhất định duy trì cái đầu trọc!) và ít vật dụng vệ sinh cá nhân; sau đó tôi trở lại sở tắt máy Computer và cho thư ký biết là bác sĩ bắt tôi nhập bệnh viện. Họ rất sửng sốt vì trước khi đi Washington DC, không hiểu tại sao tôi đã nói với họ là:

— Đi chơi kỳ này, có lẽ tôi sẽ bị trở ngại về sức khỏe ở Washington DC.

Tôi cũng đã nói trước điều này với em tôi cũng là bạn đạo ở Paris, lúc ấy đang nghỉ hè ở Florida. Vào bệnh viện, khi tôi đến làm giấy tờ nhập viện (đưa thẻ bảo hiểm y tế và ký tên hai chỗ), người ta đã đẩy ghế ra cho tôi ngồi ký tên. Tôi tự bảo "chà! bà này tử tế quá" và cám ơn bà lia lịa nhưng sau đó họ lại đẩy ra một chiếc xe lăn, tôi vội vàng nói "Mời bà ngồi, tôi sẽ đẩy bà đi!". Bà ta bèn cười và đành dắt tôi đi bộ ra thang máy lên tầng lầu dành riêng cho các vụ mổ thần kinh và tim. Lên đến đây tôi mới biết là họ nghĩ rằng tôi bị bệnh nặng lắm, giúp cho tôi thay hết áo quần, cho mặc chiếc áo hở hết phía sau, vô duyên thấy bà! Nhưng có điều đáng nói là từ khi tôi bước chân vào bệnh viện đến khi ra khỏi bệnh viện, tôi luôn luôn cảm thấy quý mến tất cả mọi người đã đến với tôi, từ các bác sĩ, y tá đến các y công lau nhà, làm vệ sinh... Tôi luôn luôn quý trọng và biết ơn họ. Và họ cũng đã cảm nhận được điều này. Đặc biệt hơn nữa là tôi không còn biết sợ gì hết! Phải chăng sự thanh tịnh đã cho tôi thấy được tình thương vô cùng đối với mọi người mọi vật quanh mình và có được tâm vô quái ngại?

BS Connolly cho tôi biết

là họ sẽ làm CT Scan cho tôi và nếu kết quả không có gì thì họ sẽ làm Angiogram. CT Scan là một thử nghiệm bằng cách cho bệnh nhân nằm yên trên một cái bàn, di động từ từ qua máy chụp Quang Tuyến X và mất khoảng 45 phút. Đây là một cuộc thử nghiệm tương đối dễ chịu nhưng kết quả lại không thấy gì cho nên tôi sẽ phải qua một cuộc thử nghiệm Angiogram.

Các y tá lại đến thử máu và giải thích cho tôi các thủ tục của cuộc thử nghiệm này. Họ cho tôi biết đây là một cuộc thử nghiệm có thể làm cho bệnh nhân rất đau, khó chịu và ói mửa. Người ta sẽ chích thuốc tê nơi háng bệnh nhân rồi cắm một ống vào động mạch chính nơi đây rồi đẩy ống ấy lên đến tận đầu bệnh nhân. Họ dùng ống này để bơm một chất thuốc nhuộm máu (iode) thì quang tuyến X mới có thể chụp được các gân máu trong óc. Khi bơm thuốc này thì bệnh nhân sẽ cảm thấy rất nóng, mắt thấy nổ đom đóm và miệng thấy mùi tanh, làm cho có thể ói mửa dữ dội. Họ thường phải đánh thuốc mê cho bệnh nhân.

Khi họ đem tôi xuống phòng mổ để thực hiện cuộc thử nghiệm này, tôi nói với BS Volkman, bác sĩ gây mê, là tôi nghĩ tôi có thể tự kiểm soát được cơn đau. Mary De Mun, người y tá cầm tay tôi và bảo tôi bóp nếu không chịu đau được. Bác sĩ nói:

— Được rồi, nếu ông đau là tôi sẽ chích thuốc mê cho ông.

Tôi lại tiếp tục thiền, dùng ý chí thở Pháp Luân để nhẹ đưa cơn đau ra khỏi đầu khi bác sĩ cắm kim lớn nhiều đợt vào động mạch bên mặt. Tôi đã thiền trong suốt cuộc thử nghiệm và đón nhận các cơn nóng bỏng của thuốc nhuộm máu một cách nhẹ nhàng, mắt nổ đom đóm nhưng cũng không cảm thấy khó chịu, vị tanh trong miệng cũng không lấy làm tanh lắm. Cuộc thử nghiệm

này kéo dài gần một tiếng đồng hồ. Khi không thấy động tịnh gì trong vài chục giây, tôi hỏi bác sĩ xem đã xong chưa thì ông kêu lên:

— Trời ơi, tôi đã làm angiogram cho một vài người không cần thuốc mê (sedation) mà chưa thấy ai hay như ông, hình chụp rất rõ.

Rồi cô y tá thêm vô:

— Đúng rồi, ông ấy rất đặc biệt, chắc lại ông ấy thiền nên không thấy đau, không bao giờ bóp ngón tay tôi, tôi có thấy hai lần con số nhịp tim trên màn ảnh vọt lên đến 71 nhưng rồi lại tụt xuống 40 ngay.

Rồi họ làm thủ tục cho tôi ra khỏi phòng thử nghiệm. Trước hết một người y tá rút kim lớn nơi háng và dùng ngón tay và miếng gạc ấn mạnh vào chỗ rút kim trong vòng 15 phút để động mạch đừng phun máu ra. Sau đó họ bắt tôi duỗi thẳng chân mặt, đầu không được ngóc dậy trong vòng 6 tiếng đồng hồ liền. Khi họ đẩy tôi trở lại phòng săn sóc đặc biệt, tôi rất tỉnh táo. Có người hỏi tôi:

— Sao, ông thấy Angiogram của ông ra sao?".

Ngay tình, tôi liền đáp:

— Tôi đã thực sự tận hưởng nó! (I really enjoyed it!).

Họ đã phì cười, nhưng thật tình mà nói thì đây đã là một dịp thử thách để xem pháp thiền có thể giúp tôi như thế nào? Tôi có quên được cơn đau chưa? Nhờ thiền mà tôi đã thắng được sự đau đớn, mỗi lần thấy đau là tôi trụ đỉnh đầu mạnh hơn và cơn đau thoát nhẹ ra ngoài. Tôi đã niệm Phật và trụ đỉnh đầu liên tục. Lạ thay, ngay từ khi bước chân vào bệnh viện cho đến lúc ra về, tôi rất bình thản, không hề lo lắng. Có lẽ tại tôi đã gọi điện thoại cho Thầy trước khi mổ và Thầy đã nói:

— ... Anh niệm Phật, anh đâu có sao, điều quan trọng là chị ấy (tức là xếp tôi) không được lo lắng, nó động không tốt mà có chết thì cũng cám ơn thôi ..."

Thật vậy, tôi niệm Phật miết và không còn biết sợ nữa vì còn gì để phải sợ?

Sáng sớm hôm sau, ngày 5 tháng 9, BS Connolly vào hỏi tôi:

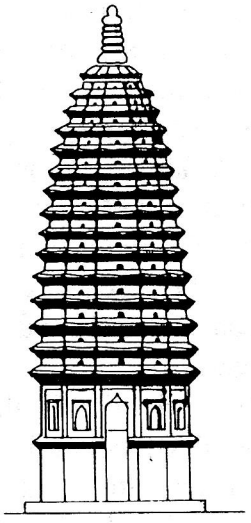
— Người ta đã cho ông biết kết quả thử nghiệm chưa?

Khi tôi nói chưa thì ông nói:

— Ông may mắn lắm vì thường thường người ta chết rồi, Ông bị một cái aneurysm (phình động mạch trong não) đã vỡ ra nhưng tôi không hiểu tại sao máu đã đông lại tốt như vậy!.

Tôi cho ông biết là tôi thiền. Đêm hôm trước, sau cái angiogram, tôi phải nằm phòng săn sóc đặc biệt và cứ mỗi nửa giờ lại có người vào xem tôi sống chết ra sao. Họ đo máu và nhịp tim, lúc tôi thức, nói chuyện với họ thì nhịp tim tôi là 82 nhịp nhưng nửa giờ sau, lúc tôi đang thiền, nhịp tim xuống còn có 40, làm họ hốt hoảng, tưởng tôi bị xuất huyết chỗ nào. Khi tôi nói với bà y tá Barbro Bond là tôi thiền thì bà ấy hiểu ngay vì bà ta cũng đã từng tìm hiểu về thiền. Như vậy người ta mới tin rằng tôi sống sót nhờ pháp thiền này.

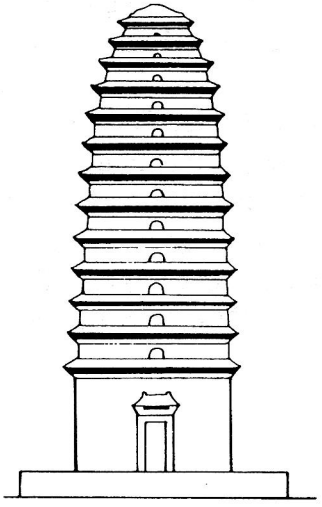
Trưa hôm ấy thì bác sĩ giải phẫu, BS Souri, người Ấn Độ tốt nghiệp y khoa bên Anh, đến nói chuyện về cuộc giải phẫu sắp tới. Ông nói đây là một trường hợp rất khó mổ và cho tôi biết các nguy cơ như có thể bị liệt, câm, đui, mất trí nhớ hoặc chết, nhưng ông nghĩ là ông có thể mổ được. Ông còn nói vì đến chiều phòng mổ mới trống mà cuộc

giải phẩu có thể kéo dài đến 4 tiếng, sau đó thì thời gian để tôi hồi tỉnh cũng mất khoảng sáu tiếng, tức là vào đêm khuya nên ông không muốn mổ ngay. Ông sẽ điều đình với nhà thương để mổ vào sáng hôm sau, lúc ông và bệnh nhân đều còn tươi tỉnh, tôi đồng ý và nói rằng tôi không lo lắng gì hết, tôi thiền và cảm thấy thoải mái. Tối hôm ấy, ông trở lại thăm tôi để xác nhận cuộc giải phẩu được ấn định vào sáng hôm sau và nói chuyện về thiền với tôi cả tiếng đồng hồ sau mới ra về.

Sáng ngày 6 tháng 9, tôi không để ý là mấy giờ thì họ đưa tôi đi chuẩn bị mổ. Khi họ chụp dưỡng khí cho tôi thì tôi biết ngay là họ chụp thuốc mê cho tôi ngủ, tôi bèn cong lưỡi răng kề răng thiền và sau ba hơi thở, tôi không còn biết gì hết. Cuộc giải phẩu không kéo dài 4 tiếng mà gần 8 tiếng đồng hồ. Rốt cuộc cũng không kẹp (clip) được chỗ động mạch phình bị vỡ. Chừng một vài giờ sau thì tôi tỉnh lại và thấy người ta đang đẩy tôi về phòng săn sóc đặc biệt (Intensive Care Unit) số 517. Lúc ấy tôi vẫn còn đang cong lưỡi răng kề răng! Tôi có nghe được là cuộc giải phẩu không thành công, họ sẽ gởi tôi đến bệnh viện Haborview ở Seattle. Tôi rất tỉnh táo và giữ được tất cả các chức năng của chân tay và các giác quan. Tôi đã nhận biết được tất cả thân nhân và bạn bè đến thăm tôi. Sau đó, tôi không rõ là vào ngày nào, họ lại đưa tôi đi thử nghiệm angiogram trước khi đưa tôi ra xe cứu thương chở lên bệnh viện Harborview ở Seattle, cách đây khoảng 1 giờ lái xe, vào ngày 10 tháng 9.

Đến Harborview, tôi được đưa ngay vào phòng cấp cứu đặc biệt và cứ hết người này đến người khác đến vạch quần tôi ra, nói là để kiểm soát chỗ làm angiogram xem có bị chảy

máu không. Tôi lấy làm lạ (và quê quá!) tại sao người nào cũng đến xem liên miên vậy? Thôi đành niệm Phật trong lúc chờ đợi vậy. Sau này tôi mới biết là từ nhà thương trước, người ta đồn là tôi khác thường, làm angiogram mà không cần thuốc mê rồi lại không bị bầm tím chỗ nào hết cho nên họ muốn xem tận mắt xem có thật không?

Một số bác sĩ nội trú (residents), tôi không nhớ rõ là bao nhiêu người vì sau cuộc giải phẫu trước, tôi vẫn còn bị mệt và mắt nhìn không rõ lắm, đến thử các giác quan của tôi cũng như sự nhận biết và suy sét của tôi để ghi hồ sơ bệnh lý, họ thấy tôi vẫn bình thường. Rồi họ cho biết là ngày mai tôi sẽ được thử nghiệm angiogram trước khi giải phẫu và bác sĩ giải phẫu sẽ là BS Winn. Họ còn nói:

— Ông cứ yên trí đi, BS Winn không những là bác sĩ giải phẫu thần kinh giỏi nhất nước mà ông còn nổi tiếng thế giới ..., nhiều người (bác sĩ nội trú) chỉ ước mơ được gặp ông (để học hỏi)...

Ngày 11, nhóm bác sĩ hôm trước lại đến và đưa tôi đi xuống phòng mổ để thử nghiệm lần nữa, lần thứ 3. Cũng như hai lần trước, tôi không cần thuốc mê, không ói mửa và luôn luôn nhắm mắt niệm Phật, trụ đỉnh đầu. Tôi rất tỉnh táo và đã nghe rõ các bác sĩ bàn tán với nhau về các góc cạnh để chụp hình gân máu trong óc tôi. Cuộc thử nghiệm hoàn tất một cách suông sẻ. Tôi có làm gì đâu, chỉ nằm ngay đơ ra đó và niệm Phật mà họ cũng khen tôi giỏi, hình chụp rất rõ (Mr. Nguyen, you did an excellent job!). Rồi tôi lại phải trải qua những giây phút chán ngán kế tiếp trong phòng săn sóc đặc biệt. Chân mặt bị cột thẳng và phải nằm yên không được nhúc nhích suốt 6 tiếng đồng hồ liên tiếp, vừa mệt vừa đau lưng! Tôi tiếp tục

thiền.

Sáng ngày hôm sau, tôi gặp BS Winn và nhóm bác sĩ phụ tá. BS Winn cho tôi biết về các nguy cơ của cuộc giải phẫu có thể xẩy đến như liệt toàn thân, đui, á khẩu, ngọng, mất trí nhớ hoặc chết trên bàn mổ, đây là một trường hợp rất khó. Nhưng ông lại nói thêm là ông đã từng thành công trong một số trường hợp tương tự, ông mổ trung bình 1250 vụ aneurysm trong một năm. Tôi cười và nói với ông là tôi còn có sự lựa chọn nào khác đâu, tôi tin rằng tôi rất được may được ông săn sóc. Lúc ấy tôi rất bình thản và vui vẻ, tôi thấy BS Winn cũng rất hiền hậu và vui vẻ.

Khi người ta đẩy tôi đi mổ, tôi có nghĩ đến lúc Thầy đi nhổ răng và Thầy đã "nhẩy ra ngoài đứng xem Nha sĩ nhổ răng cho mình", tôi đã cong lưỡi răng kề răng niệm Phật, rồi sau khi hít vài hơi "dưỡng khí", chẳng thấy mình "nhẩy đi đâu hết mà chẳng còn biết gì nữa!... Nhưng sau này nhân viên ở sở tôi cho biết là một đồng nghiệp của tôi, bà Anita Ady, 50 tuổi có kể lại:

— Đêm hôm qua tôi nằm mơ thấy ông Vượng nằm trên bàn mổ, các bác sĩ vây quanh nhưng lại có ông Vượng thứ hai đứng ở ngoài giúp cho các bác sĩ mổ cho ông Vượng nằm trên bàn mổ!

Và bà ta liền bị cả sở chế riễu là bị mát giây, sắp đi theo ông Vượng rồi!

BS Winn có nói với nhà tôi là cuộc giải phẫu có thể kéo dài từ 4 đến 7 tiếng đồng hồ.

Khi họ đẩy tôi trở lại phòng săn sóc đặc biệt là lúc tôi vừa hồi tỉnh, tôi nghe loáng thoáng rằng cuộc giải phẫu đã kéo dài 11 tiếng đồng hồ và khoảng 4 tiếng sau đó thì tôi hồi tỉnh và nghe được là cuộc giải phẫu thành công. Trong phòng săn sóc đặc biệt, người ta chỉ cho thân nhân ruột thịt vào thăm. Tôi đã nhận ra ngay vợ con tôi, Bác "Má Vancouver", và cả các "em nuôi" của tôi là bạn đạo Hưng, Phú và bà Tú, người chị của Phú. Lúc ấy chắc tôi mệt lắm, chân tay bị cột vào giường vì người ta sợ tôi mê sảng mà giựt các ống gắn trên đầu, trên hai cổ tay, cánh tay và trong mình tôi, nhiều giây và nhiều ống lắm! Tôi biết hết những gì xẩy ra chung quanh tôi nhưng đến giờ tôi không nhớ hết. Có những mẩu chuyện vui vui chị Tú kể lại như tôi nhờ Phú gãi dùm tai (lỗ tai) thì Phú lại gãi tay (cánh tay), thế là bị tôi la cho một chập. Rồi tôi kêu gãi tai mặt lại gãi tai trái nên bị la nữa, Phú và chị Tú cười quá xá, tôi có nhớ mang máng chút ít. Chị Tú cũng nói:

— Thấy anh la thằng Phú, em mừng quá vì như vậy là anh tỉnh táo như thường rồi.

Trời ơi tỉnh chứ sao không tỉnh, trụ ở đỉnh đầu triền miên, sao không tỉnh? Tôi hồi phục không gặp trở ngại nào, tất cả các chức năng của tôi còn nguyên vẹn như người bình thường, duy chỉ có mắt bên phải mở lên không hết được vì vết mổ trên đầu làm sưng. Chừng ít giờ sau, tôi lại bị nhức đầu kinh khủng, y tá lại đến chích thuốc giảm đau cho tôi. Đêm hôm ấy, có lúc đau quá mà tôi không muốn làm phiền y tá, tôi tự bảo mình phải cố gắng thiền cho hết cơn đau. Tôi liền nhắm mắt, răng kề răng trụ đỉnh đầu và thế rồi chợt thấy một vùng ánh sánh vô biên, tôi chợt nghĩ đến Đức Ông Tư nghĩ đến Thầy, liền đó, trong một phần của một giây, tôi thấy Đức Ông Tư và Thầy. Rồi ngay sau đó, tôi thấy một bàn tay mềm mại, ấm áp như tay Thầy,

vỗ nhẹ và đều đặn lên chỗ mổ trên đầu tôi. Cơn đau giảm ngay tôi mới giơ tay lên định ôm lấy bàn tay ấy nhưng chỉ thấy giây nhợ và ống chạy chằng chịt trên đầu tôi! Hôm sau, vào khoảng 3 giờ rưỡi sáng, tôi thấy có một cô tên Katie, trẻ cỡ con trai lớn của tôi đến cắt chỉ và thay băng nơi vết mổ trên đầu cho tôi. Tôi thấy cô ta làm việc tận tụy suốt đêm thấy thương quá, tôi hỏi:

— Này Katie, sao cô làm việc vất vả quá, ngày mai cắt chỉ thay băng có hơn không? Thế cô hành nghề y tá này được bao lâu rồi?

Có lẽ cô ta hơi lúng túng và nói:

— Không, tôi không phải là y tá, tôi là bác sĩ!

Cả hai chúng tôi đều phì cười, tôi bèn xin lỗi và cô nói tiếp:

— Tôi tốt nghiệp ở Tiểu Bang Oregon, được làm nội trú ở đây và rất may mắn được tham dự cuộc giải phẫu của ông do BS Winn thực hiện. BS Winn là Giáo Sư Trưởng Khoa Giải Phẫu Thần Kinh của Trường UW (University Washington).

Rồi cô lấy một dụng cụ điện tử cho vào lỗ tai tôi để đo nhiệt độ. Chừng vài giây sau, có tiếng bíp, cô lấy ra đọc và nói:

— Chà, ông hơi bị sốt 37.8 độ, ông có thể làm cho nó giảm bớt như ông đã làm giảm

nhịp tim được không?

Tôi nói tôi không biết có được không nhưng tôi có thể thử, cho tôi và giây, sau đó tôi lại thiền. Vài giây sau cô ta lại lấy dụng cụ đo lại nhiệt độ rồi kêu lên:

— Trời ơi, còn có 37.2 độ thôi, ông làm giảm được hơn nửa độ C rồi" Thật là kỳ lạ!

Nhờ thiền và nhất là nhờ lời trấn an và sự ân độ của Thầy, nhà tôi khá bình tĩnh, chờ đến lúc cuộc giải phẫu thứ nhì này thành công mới chịu báo chị Tú, anh và em của tôi ở California biết. Chị tôi nghe tin này đã khóc quá, có lẽ vì nghĩ rằng tôi bị aneurysm chắc không qua khỏi con trăng này! Tội nghiệp, chị tôi đã gần 70, cách đây bẩy năm, anh rể tôi cũng đã qua đời vì bị một cái aneurysm trong óc. Anh tôi và em tôi đều là Dược Sĩ đã từng làm việc trong nhà thương ở California trên dưới 20 năm nay nên biết rất rõ về sự nguy hiểm của chứng bệnh này. Cả ba chị em lần lượt bay lên thăm tôi. Tôi nằm phòng săn sóc đặc biệt được 1 ngày thì tôi hỏi bác sĩ nội trú khi nào tôi được cho ra phòng hồi sinh. Họ nói theo tình trạng sức khỏe của tôi thì có lẽ tôi có thể được chuyển ra ngay ngày hôm nay. Nhưng ngày hôm sau, mãi đến chiều mới thấy lệnh của bác sĩ cho chuyển phòng nhưng lại không có phòng nào trống. Hôm sau nữa tức tối ngày 16 tôi mới được chuyển sang phòng hồi sinh.

Ra phòng hồi sinh được hai ngày thì họ cho tôi một chuyên viên trị liệu bệnh nghề nghiệp (occupational therapist) đưa tôi đi bộ trong nhà thương khoảng chừng bằng hai ba khu phố rồi lên một tầng lầu có chỗ nấu ăn. Tại đây, họ yêu cầu tôi chiên hai quả trứng gà chín sơ cả hai mặt, pha ly cà phê, bầy lên bàn rồi dọn dẹp để xem tôi có đủ an toàn để được cho về nhà chưa. Tôi sắp xếp mọi vật liệu rồi bắt đầu chiên trứng. Đến lúc trứng đã chín được một mặt, tôi cầm cái chảo hất tung hai quả trứng lên rồi lại lấy chảo đỡ trứng sang mặt kia hết sức nhuyễn như đầu bếp thứ thiệt, bà chuyên viên

trị liệu bệnh nghề nghiệp, phục quá, la lên:

— Trời ơi! Ước gì ông dậy cho chồng tôi làm được như vậy!

Sau đó thì bà ta tự dọn dẹp dùm tôi và tôi được đưa trở về phòng. "Thành tích chiên trứng" này cũng được bà ta phổ biến cho các nhân viên khác biết. Mọi người đều nói rằng tôi hồi phục rất mau.

Đến chiều tối ngày thứ ba ở phòng hồi sinh, ngày 18 tháng 9 thì tôi được cho xuất viện về nhà, nghĩa là 5 ngày sau cuộc mổ óc dài 11 tiếng đồng hồ.

Về đến nhà được một hôm thì tôi nhận được điện thoại của chị Đăng bên phía Washington DC hỏi thăm. Chị nói là khi chị liên lạc với Thầy thì Thầy nói:

— À! Anh Vượng ấy ca múa được rồi!

Lúc ấy chúng tôi chưa liên lạc được với Thầy để báo cáo bệnh tình của tôi vì chưa có số điện thoại bên Montreal! Thầy nói vậy chắc là tôi khó mà bỏ được "nghề" múa lèo!!! Sau khi chị Đăng cho tôi số điện thoại của Thầy thì ngày hôm sau tôi mới dám gọi Thầy vì lúc ấy bên Montreal đã quá khuya. Câu đầu tiên Thầy nói với tôi là:

— À! Khỏe rồi hả? Nhất định không chịu chết hả?

— Dạ! Thưa Thầy con niệm Phật miết nên đâu có chết được.

— Đúng rồi, niệm Phật là giải được tất cả mà nhiều người không hiểu được nguyên lý của niệm Phật...

Khi tôi hỏi Thầy về hiện tượng ánh sáng tôi đã thấy trong lúc thiền để chống cơn đau và hình ảnh Đức Ông Tư và Thầy thì Thầy giải thích:

— Thì anh nối tiếp được với luồng điển cái thì nó như vậy!

Hỏi về hình ảnh của Thầy và Đức Ông Tư, Thầy chỉ nói:

— Điển!

Tôi lại hỏi thầy:

— Như vậy có phải là sự thấy nó thấy cái thấy không?

Thì Thầy đáp:

— Đúng rồi, tôi nói vậy mà không ai hiểu.

Thật là một bài học vi diệu cho tôi. Mới hay, khi chúng ta thanh tịnh được thì lúc nào cũng có Thầy, Tổ bên mình, mà Thầy, Tổ lại chính là ánh sáng vô cùng ấy.

Bạn hữu, đời cũng như đạo từ khắp các nơi thăm hỏi tôi rất nhiều và mừng là tôi đã "tai qua, nạn khỏi". Tôi lại không nghĩ đây là một tai nạn vì tôi đã gặt hái được bao nhiêu bài học quí giá, từ tình nghĩa sâu đậm của bạn bè, của nhân viên của đồng nghiệp đến lòng ưu ái của bạn đạo vô vi khắp nơi, đến tình thương của Thầy và những bài học về điển quang không thể bàn được. Trong thâm tâm, tôi đã nghĩ khi nào ra khỏi bệnh viện, tôi phải hết lòng phục vụ mọi người bằng cách khuyến khích họ thiền. Tôi nghĩ rằng đây là cách phục vụ tốt nhất, rồi lại nhớ tới lời Thầy có lần nói: "...Tôi còn sống, tôi còn phục vụ...". Thiền đã cứu mạng tôi thì tôi sẽ sống để phục vụ.

Thưa quý vị, chắc chắn tôi còn sống đến nay là nhờ thiền, trụ đỉnh đầu niệm Phật đồng thời thở Pháp Luân bằng ý chí, bất cứ lúc nào nhớ được. Nhờ vậy mà tôi đã được bình thản từ lúc bước chân vào bệnh viện cho đến lúc về nhà, đi lại "phom phom". (Cũng vì hai chữ "phom phom" này mà bạn đạo Phú ở Vancouver BC đã mua vé máy bay rồi đón tôi qua Vancouver để đi Thiền Viện Hai Không thăm Thầy và bạn đạo San José nhân lễ khánh thành cốc Thầy, sáu tuần lễ sau khi tôi rời khỏi bệnh viện! Phú có cho tôi uống hai viên OMX, rồi trễ giờ, ra phi trường quả nhiên cả hai anh em phải vừa kéo hành lý vừa chạy "phom phom" thật, không thấy mệt!)

Một số người kể cả các y tá Mỹ trong bệnh viện đã xin đến học thiền và Thiền Viện Nhẫn Hòa nay đã có vài bạn đạo mới. Tôi không biết nói gì hơn là xin bạn đạo cố gắng thiền, thở Pháp Luân và niệm Phật liên tục để tiến về sự thanh tịnh vì đó là Pháp Thực Hành Tự Cứu.

Cảm ơn bạn đạo đã kiên nhẫn đọc hết bài này!

NGUYỄN TRÍ VƯỢNG

TÁI HỒI TỊNH ĐỘ

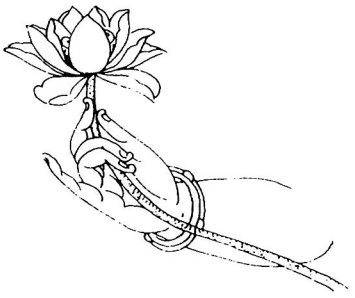
Tái ngộ nơi đây đã định phần
Hồi tâm chuyển ý giải tham sân
Tịnh thân khẩu ý tịnh duyên nghiệp
Độ người độ vật độ thế nhân

*
* *

Thế nhân say đắm chốn hồng trần
Đấu tranh mê chấp cũng bởi tham
Tham tài tham vật đam mê sắc
Kết cuộc suy tàn chỉ khổ thân
Cứu khổ sanh linh trời tận độ
Ban vui vạn vật Phật phò hành
Đã biết phù sanh là mộng ảo
Quay về bến giác gắng tu hành
Tu hành thăng tiến cõi thanh cao
Sắc giới đẹp tươi đủ sắc màu
Tình Trời ban chiếu đầy ân điển
Chẳng đói chẳng già chẳng khổ đau
Một kiếp thăng hoa tròn nguyện ước
Muôn đời vui tiến mãn duyên căn
Hành pháp Vô Vi thành chánh quả
Tái hồi tịnh độ, độ thế nhân

Võ Thanh Vân
Oroville, ngày 5 tháng 11 năm 1997

HAI KHÔNG ĐÓN THẦY

Suối tu suối chảy không ngừng,
Cốc Thầy bên cạnh, cây rừng được tu,
Đường quanh co, núi cũng tu,
Hai Không chim chóc đều tu, nhớ Thầy.
Chúng con cố gắng đêm ngày,
Tu hành, thiền giác, hạnh Thầy bấy lâu.
Từ bi Thầy độ canh thâu,
Suối kia vẫn chảy, mình đâu hỡi mình?
Nhớ người đi trước khai minh,
Hạnh kia hành khổ, âm thinh sáng ngời!
Đồng hành đồng tiến ai ơi!
Cốc Thầy ở đó tình Trời chiếu ban.
Tình thương không quản hèn, sang,
Hai Không bài học thênh thang một nhà.
Suối, rừng, chim chóc vui ca,
Thấm nhuần ý đạo, cùng ta đón Thầy.

Trần Mạnh Ái
2-11-97

Trả Lời Thư Tín ---- Hộp Thư Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi chân thành cảm tạ các bạn đã gửi bài vở, hình ảnh .v.v... và đặc biệt qua hệ thống điện thư, cũng như các bạn đã ủng hộ tinh thần và vật chất để ĐSVV có thể hoàn tất số đầu tiên đúng thời gian dự định. Riêng đối với những bài đến trễ cũng đang được xem để có thể đăng vào số kế tiếp.

Để đặc san của chúng ta ngày càng khởi sắc hơn, xin các Bạn tiếp tục sáng tác và gửi hình ảnh sinh hoạt, tin tức, thông báo của địa phương về Đặc San Vô Vi theo địa chỉ như sau:

Đặc San Vô Vi
8376 Chanticleer Rd
Stanton, CA 90680
Tel.: (714) 236-9291
Fax.: (714) 821-6920

hoặc E-Mail:
dsvovi@ibm.net

hay
h_nguyen@ibm.net

ĐỊA CHỈ LIÊN LẠC

MỸ CHÂU

THIỀN ĐƯỜNG HỒNG BÍNH HOÀNG WASHINGTON DC

7567 Quail Run Lane
Manassas, VA 20109 USA
TEL: (703) 369-6157

HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ

THIỀN ĐƯỜNG HẠNH ĐỨC

15081 Moran St., Ste. J & K
P.O. BOX 2045
Westminster, CA 92683 USA
TEL & FAX: (714) 891-0889

THIỀN VIỆN VĨ KIÊN

22125 Crest Forest Dr.
Cedar Pines Park, CA
92322 USA
TEL: (909) 338-6691

THIỀN VIỆN HAI KHÔNG

392 Wayman Lane
Oroville, CA 96565 USA
TEL: (916) 589-4621

THIỀN VIỆN NHẪN HÒA

4104 Goldsby St. S.W
Olympia, WA 98502 USA
TEL: (360) 357-5675

THIỀN ĐƯỜNG THIỀN THỨC

15001 Neece St.
Westminster, CA 92683 USA
TEL: (714) 894-7485

THIỀN ĐƯỜNG ATLANTA LƯU ĐỘNG

211 Sparrow's Lane
Norcross, GA 30093 USA
TEL: (770) 908-9398

VOVI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF NORTHERN CALIFORNIA

P.O. BOX 21516
San Jose, CA 95151 USA
TEL: (408) 259-5624

VÔVI HOUSTON FRIENDSHIP ASSOCIATION

11804 Adel Rd.
Houston, TX 77067 USA
TEL: (281) 440-8240

THIỀN ĐƯỜNG THANH HÒA

9809 San Diego St.
Spring Valley CA 91977
USA
TEL: (619) 472-0663

TRUNG TÂM VÔ VI WASHINGTON, DC.

P.O. BOX 8115
Siler Spring, MD 20910 USA
TEL: (301) 933-4271
FAX: (301) 977-1947
EMAIL:
PHONGDO@EROLS.COM

THIỀN ĐƯỜNG ÁNH QUANG

2810 Piper Rd.
Pearland, TX 77584 USA
TEL: (281) 997-2015

ÂU CHÂU

ĐAN MẠCH

TRUNG TÂM ESBJERG - DENMARK

C/o Khổng Trung Huyến
TINGH0JS ALLÉ 16 D I.MF
6700 ESBJERG - DENMARK
TEL: 75/459454

PHÁP QUỐC

THIỀN ĐƯỜNG TROYES

C/O NGÔ FRANZOIS
1 Rue des Temphirs
10800 St. Julien. Les Villas
FRANCE

BỈ QUỐC

THIỀN ĐƯỜNG BRUXELLES

C/O BÙI THANH TÂM
Rue des Pa Lais, 49
1030 Bruxelles BELGIQUE
TEL: 02/ 2191016

HỘI TỤ TÂM LINH

ĐẠI HỘI VÕ VI QUỐC TẾ THỨ 16 • 1997

16TH VÔVI INTERNATIONAL CONVENTION

LAS VEGAS • 1997

